

విశ్వోన్ ప్రదాయని

(తథ్వియతుల్ కూమాన్)

గ్రామ ధార్మిక పాఠకాలలో బోధన, శిక్షణ, అభ్యర్థియనం కొరకు ఉండవలసిన పుస్తకం

దిగ్బు నుంచి

పాఠిసు వేత్త వ్యాపా ఆస్త్రయాల్ (రహో)

సంక్లిష్టికరణ

సిరాజుర్రఘవైన్ ఖుర్రెషి ఉమరి

ప్రకాశకులు

గ్రామిణ ముస్లిం స్టోర్సం శిక్షణాభివృద్ధి గ్రంథాలయం

నిడిదివీయు, పాల్కిము గోదావరి జిల్లా, ఆంధ్ర

ఫోన్: 9394003049, 9396795812, 9573522690

Viswasa Pradayini (Telugu)
Taqwiyatul Eimaan (Urdu)

Written by : **Shah Ismaeel Muhaddis (R.H)**
 Compiled by : **Sirajur Rahman Quraishi Umari**
 © All Rights Reserved with the Publishers
 First Edition : June 2012
 Copies : 1000
 Price : Rs.40/-

DTP & Printing : **Al-Baseer Graphics, Hyd.**
 Cell: 8686025002
 Email: albaseergraphics@gmail.com

Sponsored by :

- 1) **Abdul Hakeem,(Jupaka) IDPL, Hyderabad;**
Cell: 9848089233, Email: abdulhakeem.hvac@gmail.com
- 2) **Abdul Raheem, (Ghannukla) IDPL, Hyderabad;**
Cell: 9492036884 Email: starraheem@gmail.com

Published by :

GRAMEENA MUSLIM SWAYAM SIKSHANA ABHIVRUDHI GRANDHALAYAM
 Nidadavolu, West Godavari Dist. A.P.
 Phones: 9394003049, 9396795812, 9573522690

విషయసూचిక

ముందుమాట	7
ఉపాధ్యాతం	9
1వ అధ్యాయం - తోడ్ (దేవుని ఏకత్వం) వివరణ	15
1. ప్రజల అజ్ఞానం	15
2. పిర్క చేప్పలు	15
3. విశ్వాస వాదనలు పిర్క చేప్పలు	16
4. ఖుర్జాన్ తీర్పు	16
5. అల్లాహ్ తప్ప అధికారం గలవాడు ఎవడూ లేదు	17
6. అల్లాహ్ తప్ప మరో సంరక్షకుడు ఎవడూ లేదు	18
7. అల్లాహ్ తప్ప కార్యసాధకుడు ఎవడూ లేదు	18
8. పిర్క వాస్తవికత	19
2వ. అధ్యాయం - పిర్క (బహుదైవారాధన) రకాలు	23
1. జ్ఞానంలో పిర్క	23
2. అధికారంలో పిర్క	24
3. ఆరాధనల్లో పిర్క	24
4. రోజువారి పనుల్లో పిర్క	26
3వ. అధ్యాయం - పిర్కలోని కిడు తోడ్లోని మేళు	30
1. బహుదైవారాధన క్రమాగ్రం కాదు	30
2. పిర్కకు దృష్టింతం	31
3. పిర్క మహాపరాథం	32
4. సాఫల్యానికి మార్గం తోడ్	32
5. అల్లాహ్ పిర్కను లెక్కచెయ్యడు	33
6. అత్మావస్థలో తోడ్ అంగీకారం	33
7. పిర్క ధృవపత్రం కాజాలదు	35

8. 'మరుపు సాకు' స్వీకరించబడు	36	9. 'అనుమతిలో సిఫారసు'	58
9. ప్రవక్తల, గ్రంథాల మౌలిక బోధన	36	10. రుజుమార్గం	59
10. ఏకదైవారాధన మరియు మన్మింపు	38	11. అల్లాహో ప్రతి ఒక్కరికీ సమీపంలో ఉన్నాడు	61
4వ. అధ్యాయం - అగోచర జ్ఞానంలో షిర్క్ ఖండన	43	12. అల్లాహోపైనే భారం మోపాలి	62
1. షిర్క్ ఖండన	43	13. బంధుత్వమూ పనికిరాదు	63
2. అగోచరాల జ్ఞానం కేవలం అల్లాహోకు మాత్రమే ఉంది	44	5వ. అధ్యాయం - ఆరాధనల్లో షిర్క్ నిషిధ్యం	68
3. అగోచర జ్ఞానముందని చెప్పేవాడు అబద్ధాల కోరు	44	1. ఆరాధన నిర్వచనం	68
4. అగోచరాల జ్ఞానం	45	2. ఆరాధన కేవలం అల్లాహోకు మాత్రమే ప్రత్యేకం	68
5. అల్లాహోను తప్ప వేరే వారిని మొరపెట్టుకోకండి	47	3. సజ్జో (సాజ్జోంగం) కేవలం అల్లాహోకు మాత్రమే	69
6. లాభనష్టాలు కేవలం అల్లాహో మాత్రమే కలిగించగలడు	47	4. దైవేతరులను మొరపెట్టుకోవడం షిర్క్	70
7. ప్రవక్తల అసలు మిషన్	48	5. అల్లాహో చిహ్నాలను గౌరవించాలి	71
8. ప్రవక్తలు అగోచర జ్ఞానులు కారు	49	6. దైవేతరుల పేరు తీసుకున్న వస్తువు నిషిధ్యం	72
9. అగోచర జ్ఞానం గురించి ప్రవక్త ప్రవచనం	49	7. ఆధికారం కేవలం అల్లాహోది మాత్రమే	73
10. మాతృమూర్తి అయిచా (రజిఅన్హా) ఉద్వోగ	50	8. ఇష్టమొచ్చిన దేవతల్లు పేర్లు పెట్టడం షిర్క్	74
11. అల్లాహో తప్ప అగోచర విషయాలు తెలిసిన వారు ఎవరూ లేరు	50	9. స్వయం కల్పిత ఆచారాలు షిర్క్	74
5వ. అధ్యాయం - ఆధికారం వినియోగంలో షిర్క్ ఖండన	53	10. ప్రజలను తమ గౌరవార్థం నిలుచోచెట్టి ఉంచడం నిషిధ్యం	75
1. అల్లాహోను మాత్రమే శరణు వేదుకోవడం	53	11. విగ్రహాల ఆస్థానాల ఆరాధనా భావం కూడా షిర్క్	75
2. లాభనష్టాలు అల్లాహో మాత్రమే కలిగించగలడు	53	12. దైవేతరుల పేర జిబహో చేయడం శాపార్థం	76
3. అల్లాహో తప్ప ఎవరూ ఉపాధి ప్రదాత కారు	54	13. ప్రతయ సూచనలు	77
4. అల్లాహోనే మొరపెట్టుకోండి	55	14. ఆస్థాన పూజ చేయడం దుర్దనుల పని	78
5. 'అనుమతిలేనిదే సిఫారసు' లేదు	56	15. విగ్రహాల ప్రదక్షిణ	80
6. 'సిఫారసు' రకాలు	56	7వ. అధ్యాయం - ఆచార వ్యవహారాలలో షిర్క్ నిషిధ్యం	84
7. 'గౌరవభావ సిఫారసు' అసాధ్యం	57	1. పైతృత్వాను కలతలు	84
8. 'ప్రేమ కలిగిన సిఫారసు' అసాధ్యం	57	2. సంతానం విషయంలో షిర్క్షైపు తీసుకుపోయే దురాచారాలు	86

3. వ్యవసాయ వ్యవహారాలలో పిర్కు దురాచారాలు	87
4. పశుల విషయంలో పిర్కు గురిచేసే దురాచారాలు	88
5. హలాల్ హరామ్ (ధర్మం-ఆధర్మం)	89
6. నక్కత్రాల వల్ల లాభనష్టాలు జరుగుతాయని భావించడం పిర్కు	89
7. జ్యోతిష్ముదు మాంత్రికుడు,.....	90
8. జ్యోతిష్య సంఖ్య శాస్త్రాలపై విజ్యసించే పాపం	91
9. కకునము మరియు సగినము చూడటం కుట్ట అచారాలు	92
10. అల్లాహ్ ను సిఫారసుదారునిగా చేయకండి	94
11. అల్లాహ్కు అత్యంత ఇష్టమైన పేర్లు	97
12. అల్లాహ్ పేర్లతో ఉపనామాలను జోడించకండి	97
13. కేవలం 'అల్లాహ్ తలిన్సే' అనండి	98
14. దైవేతరులపై ప్రమాణం చేయడం పిర్కు	98
15. ఐమైక్యబడుల గురించి ప్రవక్త (సమసం) తీర్పు	99
16. సజ్జొకేవలం అల్లాహ్ కౌరకే మరియు ప్రవక్త(స)ను గౌరవించండి	100
17. ఎవరివైనా దాసుడనిగానీ, దాసి అని గానీ అనడం...	102
18. ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ను గౌరవించే విధానం	102
19. 'సయ్యద్' పదానికి రెండు అర్థాలు	105
20. చిత్రాల గురించి ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ప్రవచనాలు	105
21. ఫోరమైన ఐదు పాపాలు	106
22. తన గురించి ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ప్రవచనాలు	107

ముందుమాటు

షాహ్ ముహమ్మద్ ఇస్లామ్యాల్ (జననం 26-4-1779, మరణం 6-5-1831) ఆయన తండ్రి షాహ్ అబ్దుల్ ఘనీ, ఆయన తండ్రి షాహ్ వలీవుల్లాహ్ హదీసువేత్త ధిల్లీ నివాసి, షేఖుల్ ఇస్లాం ఇబ్రూత్ మైయ్యాహ్, ఇంకా ముహమ్మద్ బిన్ అబ్దుల్వహ్మ్యబ్ గారి సందేశ, సంస్కరణ సేవలు ఆధునిక ధోరణితో కూడి ఉండేవి. ఆయన క్రీ.శ. 1826 (బొట్రీ 1241)లో ప్రపంచంలోని రెండవ పెద్ద ముస్లిం జనాభా గల భారత ఉపభంచంలో ముస్లింల విశ్వాసాల సంస్కరణ కోసం సమగ్రమూ సర్వజనామోదమూ గల పరిభాషలో "తఖ్వియతుల్ కుమాన్" (విశ్వాస ప్రధాయిని) అనే రచనను చేశారు.

"విశ్వాసం" అనే అంశంపై ఆ కాలంలో ఇది ఎన్నదగిన రచన. సామాన్య ప్రజాసీకానికి మనోపరిశుద్ధత రీతిలో దాదాపు 200 ఏళ్లుగా క్రమం తప్పక కొనసాగుతూ షాహ్ వలీవుల్లాహ్ గారి ఈ విజ్ఞాన వారసత్వం సామాన్యాలకు, విద్యావంతులకు ఉనికిపట్టు. మరియు అన్ని వర్గాల వద్ద అమోదయోగ్యం పొంది పార్యుపణాలికలో ఉన్న రచన.

"మాకాన విల్లాహీ యచ్ఛిభా వమాకాన విష్లేషిల్లాహీ యున్సుద్"

(ఇమామ్ మాలిక్)

అర్థం: ఏ పని అయితే స్వచ్ఛతగా అల్లాహ్ కౌరకు చేయబడుతుందో అది ఎప్పటికీ మిగిలి ఉంటుంది. మరి ఏదైతే మనోవాంఘలకు లోనై దైవేతరుల కౌరకు చేయబడుతుందో అది నశించిపోతుంది.

షాహ్ ఇస్లామ్యాల్ (రహ్మాన్ ల్లాహ్ అలైహి) గారి సుమారు 12 రచనలలో ఇది బాగా ప్రాచుర్యం పొందిన రచన. దీనిని ఆయన 200 ఏళ్ల నాటి "ప్రాచీన మొఘులాయి ఉర్జ్మ" భాషలో రచించారు. తరువాత 1989లో గులాం రసూల్ మహార్ గారు ఆధునిక ఉర్జ్మలో సరిక్రొత్తగా సంస్కరించి సంకలన పర్చారు.

మేము ఆ ప్రతినే వాడుకభాషలో అనువదింపజేస్తూ స్థానిక ప్రజల సిలబన్సు శైలిలో మరిచాము. ధార్మిక పారశాలల వారు దీనిని సిలబన్సగా చేర్చుకునే విధంగా రూపొందించాము.

1989 నుండి 2011 వరకూ కూడా షాహ్ ఇస్లామ్యాల్ (రహ్మాన్ మాలిక్) గారి ఈ చారిత్రక రచనను స్థానిక ఆధునిక సిలబన్సగా బోధించే ధార్మిక పారశాలల్లో

చేర్చకపోవడం శోచనీయం. ఆశ్చర్యకరమైన విషయమేమిటంటే, వివిధ ఆలోచనా విధానాలు గల మదర్నాలు దీనిని సిలబస్‌లో చేర్చడం జరిగింది. అయితే దీనిలోని కొన్ని సూక్ష్మమైన లోపాలను సరిదిద్దుటం కూడా జరగలేదు.

ప్రియసోదరుడు అతీభుర్పవ్వోన్ ఖురైషీ ఉపరి ప్రాంతియ ఆధునిక ధోరణి మరియు పార్యప్రణాళిక రీతిలో ఉదాహరణకు సారాంశం, సంక్లిష్టమైన ప్రశ్నలు, తపోవ్యులను గుర్తించటం, భాశీలను పూరించటం వంటి అంశాలను కూడా చేర్చ దానికి సహకరించడం జరిగింది. దానికి తోడు ప్రముఖ దాయి (ధర్మ ప్రచారకులు) జనాబ్ ఘజ్జలుర్పవ్వోన్, హైదరాబాద్ గారు ఎలాంటి ప్రతిఫలావేక్ష లేకుండా సూక్ష్మ దృష్టితో దీని భాషను సరళీకరించి సులభగ్రాహ్యం చేశారు. “జణాహూల్లాహూ షైరన్” (అల్లాహ్ వారికి మంచి ప్రతిఫలం ప్రసాదించుగాక!) ఆమీన్.

ఆంధ్రప్రదేశ్ మారుమాల గ్రామాలలో ధార్మిక పరిజ్ఞానం లేనందువల్ల ధర్మప్రత్యుత్స్వానికి గురైన అమాయక ముస్లింలకు వీరి భాషలో మాలిక, ధార్మిక జోధనలకు సరళమైన రీతిలో సుబోధకంగా అందించడానికి గ్రామీణ ముస్లిం స్వయం శిక్షణాభివృద్ధి గ్రంథాలయం నిడదవోలు, పశ్చిమ గోదావరి జిల్లా, కేవలం ధర్మ పరిచయం కోసం (వ్యాపార ప్రయోజనాల కోసం కాదు) ధార్మిక పరిజ్ఞాన సాహిత్యం, అనువాదం మరియు ప్రచురణల కార్యక్రమాన్ని వివిధ ఆశయాలతో ప్రారంభించింది.

- స్కానిక ధార్మిక పండితులు, ధర్మప్రచారకులు మరియు సామాన్య ప్రజాసీకానికి ఒక జ్ఞాన ఉనికిపట్టుకొవాలని.
- బహుదైవారాధన, ధర్మంలో కొత్త పోకడల ధోరణులకు అడ్డుకట్ట కట్టులని.
- ప్రతి ఒకరు ఖర్ఱాన్, హదీసు బోధనల నుండి ప్రవక్త సహచరులు మరియు వీరి అనుచరుల విధానాలను నునాయాసంగా గ్రహించి ప్రయోజనం పొందాలని ఈ కార్యక్రమం ఉద్దేశించబడింది.
- ఈ కార్యక్రమంలో ఒక భాగమే చేతిలో ఉన్న ఈ పుస్తకం సీరిస్ నెం. 11.

ఈ కార్యక్రమం ధర్మరాహిత్యాన్ని తోలగించే ప్రయత్నాల్లో ఒక మైలురాయాగా కూవాలని ఆశిస్తూ... మీ/ధార్మిక అభిలాషను కోరుతున్నాము.

ఇట్లు

సిరాజుర్పవ్వోన్ ఖురైషీ ఉపరి

అనంత కరుణామయుడు అపార కృపాశీలుడు అయిన అల్లాహ్ పేరుతో

ఉపాయాత్మం

1. స్తుతి, స్తుతీక్తాలు

ఓ ప్రభూ! నీకు వేనవేల కృతజ్ఞతలు. నీవు మాపై అపార అనుగ్రహాలను అవతరింపజేశావు. నీ సత్యధర్మార్థ నిర్దేశనం చేశావు. మమ్మల్ని ఏకదైవారాధ కులను చేశావు. ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) అనుచర సమాజం (ఉమ్మతి) లో పుట్టించావు. ధార్మిక ఆసక్తిని కలిగించావు. ధార్మికులపై ప్రేమను ప్రసాదించావు. ఓ అల్లాహ్! నీ ప్రియప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) పై, ఆయన కుటుంబ సభ్యులపై, ఆయన అనుచరులపై వారి వారసులపై నీ కారు ణ్యాన్ని, శాంతిని కురిపించు. మమ్మల్ని కూడా వారిలో చేర్చు. ఇంకా ఇస్లామీయ జీవన పద్ధతిలో జీవించే భాగ్యాన్ని అనుగ్రహించు. విశ్వాస స్థితిలోనే మాకు మరణాన్ని ప్రసాదించు. ఆయన విధేయుల వరుసలో మా పేరునూ చేర్చు -ఆమీన్.

2. దాసుడు మరియు దాస్తం

మానవులందరూ అల్లాహ్ దాసులు. దాస్యం (విధేయత) చూపడమే దాసుని పని. తప్పించుకు తిరగేవాడు దాసుడు కాజాలడు. దాస్యం మానవ విశ్వాస సంస్కరణపై ఆధారపడి ఉంది. విశ్వాసంలో దోషం వున్నవారి ఆచరణ స్వీకరించ బడదు. ఎవరి విశ్వాసంలో కట్టి ఉందో వారి ఆచరణ స్వీకరించ బడదు. సరైన విశ్వాసం గల వ్యక్తి స్వల్ప ఆచరణ కూడా అమూల్యమైనదే. కనుక ముస్లింనని చెప్పుకునే ప్రతి వ్యక్తి విశ్వాసాన్ని సరిదిద్దుకోడానికి ప్రయత్నించాలి. విశ్వాస సంస్కరణకు అన్నిటికంటే ప్రాధాన్యత ఇవ్వాలి.

3. ప్రస్తుత పరిస్థితి

నేడు ప్రజలు అనేక మార్గాలను ఏర్పరుచుకున్నారు. కొందరు తాత ముత్తాతల ఆచారాలను అవలంబిస్తున్నారు. మరి కొందరు మహాత్ముల విధానాల్ని అనుసరిస్తున్నారు. ఇంకొంద్రుతే ధార్మిక పండితులు స్వయంగా కల్పించుకుని చెప్పిన మాటలను ధృవపత్రాలుగా చూపిస్తున్నారు. బుద్ధికి సానబెట్టి ధార్మిక విషయాలో జోక్యం చేసుకుంటున్న వారు కూడా ఉన్నారు.

4. అన్నింటికంటే మేలైన మార్గం

దివ్య భుర్తాన్ మరియు ప్రామాణికమైన హదీసులు, ప్రవక్త(సల్లల్లాహు
అలైహి వ సల్లం) సహచరుల పద్ధతిని ప్రామాణికంగా తీసుకున్నదే మేలైన మార్గం.
ఈ మూడు చెలముల (దివ్య భుర్తాన్ మరియు ప్రామాణికమైన హదీసులు,
ప్రవక్త(సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) సహచరుల పద్ధతి)తోనే హృదయాన్ని సేద
తీర్చాలి. ధార్మక విషయాల్లో మనస్సు చెప్పినట్లు జోక్యం చేసుకోకూడదు. మహా
తుయుల మాటలుగాని, పండితుల పరిష్కారాలుగాని, భుర్తాన్ ప్రామాణిక హదీసు
లకు, ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) సహచరుల పద్ధతికి అనుగుణంగా
ఉంటేనే అంగీకరించాలి. వాటికి విరుద్ధంగా ఉంటే వదిలిపెట్టాలి.

5. ధర్మాన్ని అర్థం చేసుకోవడం కష్టం కాదు

ఖుర్తన, హదీసులను అర్థం చేసుకోవడం చాలా కష్టమని ప్రజల్లో ఒక అపోహ ఉంది. వాటిని అర్థం చేసుకోవాలందే ‘పెద్ద చదువులు చదవాలని, తాము అజ్ఞానులమని అలాంటప్పుడు వాటికనుగుణంగా ఎలా నడుచుకోవాలని, పుణ్యత్వములు మహాత్ములే వాటిని అచరించగలరని’ భావిస్తారు. వారి భావన నిర్ధారమెంది.

ಅಲ್ಲವೂ ದಿವ್ಯಭೂರ್ಜನಲ್ ಚಾಲಾ ಸ್ವಷಂಗ ಸೆಲವಿಚ್ಚಾಡು:

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ، وَمَا يَلْكُفُهُنَا لِأَكْثَرِ الْفَسِيقِينَ (٩٩)
 ‘సత్యాన్ని స్వప్తంగా ప్రకటించే వాక్యాలను మేము నీపై అవతరింపజేశాము. అవిథే యులు తప్ప మరివురూ వాటిని తిరస్కరించరు.’ (దివ్య భరతన-2 : 99)

దైవ వాక్యాలు చాలా సృష్టిమైనవే గాక వాటిని అర్థం చేసుకోవడం చాలా సులువు. కానీ వాటిని ఆచరించడమే కష్టం. ఎందుకండే మనస్సుకు విధేయత చూపడం కష్టమనిపిస్తుంది. ఈ కారణంగానే అవిధేయులు ఆచరించరు.

6. ప్రవక్త లు ఎందుకు వచ్చారు?

దివ్య ఖుర్కున్ హదీసులను అర్థం చేసుకోవడానికి ఉన్నతమైన చదువులే అవసరం లేదు. ఎందుకంటే ప్రవక్తలు తెలియని వారికి రుజుమార్గం చూపేందుకు, అజ్ఞానులకు జ్ఞానం నేర్చుడం కోసం, మూర్ఖులకు అర్థమయ్యేలా చెప్పుడం కోసమే వచ్చారు.

అల్లాహు దివ్యభూర్జాన్లో ఇలా సెలవిస్తున్నాడు.

**هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأَقْمَانِ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَشَّأُوا عَلَيْهِمْ أَيْتَهُ وَيُنْهِيهِمْ وَيُعَذِّبُهُمْ
الْكِتَابَ وَالْوِلْمَةَ وَلَمْ يَكُنْ كَاذِبًا مِّنْ قَبْلِهِ أَنْفَى ضَلَالَ مُغَيْرِينَ ②**

ఆయనే నిరక్కరాస్యులైన జనులలో—స్వయంగా వారిలో నుంచే ఒక ప్రవక్తను ప్రభవింపజేశాడు. అతడు వారికి దేవుని వాక్యాలను చదివి వినిపిస్తున్నాడు, వారిని పరిశుద్ధపరుస్తున్నాడు, వారికి గ్రంథాన్ని, వివేకాన్ని బోధిస్తున్నాడు. అంతకు ముందు వారు సాషపెన మార్గిహిసానతకు లోనే ఉండేవారు.

(దివ్యాఖ్యారత్తన - 62 : 2)

ఆల్హావ్ ఇలాంటి ప్రవక్తను పంచదం గొప్ప అనుగ్రహం. ఆయన అజ్ఞాను లను జ్ఞానులుగా, అపవిత్రులను పవిత్రులుగా, అభాగ్యులను భాగ్యవంతులుగా, మార్గభ్రష్టులను మార్గదర్శకులుగా చేశారు. ఈ ఆయతను అర్థం చేసుకుని కూడా ఎవరయినా, ఖుర్జాన్ హాదీసులను పండితులే అర్థం చేసుకోగలరు అని అంచే వారు ఈ సూక్తిని తిరస్కరిస్తున్నారు. విశ్వప్రభువు ప్రసాదించిన అనుగ్రహాన్ని గౌరవించడంలేదు. ఈ ఆయత్ ప్రకారం పామరులు పండితులవుతారు, మార్గభ్రష్టులు మార్గం పొంది మహాత్ములవుతారు.

7. వెద్దుడు, రీగి

ఉదాహరణకు ఒక వ్యక్తి తీవ్ర అస్వాధతకు గురయ్యాడు. అతని దైనందిష్టికి జాలిపడి ఫలానా వైద్యుడి వద్దకు వెళ్లి వైద్యం చేయించుకోమని సలహా ఇచ్చాడు

మరొకడు. "ఆరోగ్యపంతుడైన డాక్టరు వద్దకు ఆరోగ్యపంతులు వెళతారు. కాబట్టి నేను అతని వారి వద్దకు వెళ్లి వైద్యం చేయించుకోను" అని అంటే అతని గురించి మీరు ఏమను కుంటారు? పిచ్చివాడేమో, ఆ వైద్యుడి మీద అతనికి నమ్మకం లేదేమో అనుకుం టారు. ఎందుకంటే వైద్యుడు రోగులకే వైద్యం చేస్తాడు. ఆరోగ్యంగా ఉన్న వారికి కాదు.

భావం ఏమిటంటే, పుణ్యాత్మకులు, పండితులతో పాటు పాపాత్మకులు, పామరులు కూడా ఖుర్జాన్ హాదీసులను తెలుసుకోవాలి, వాటిని అర్థం చేసుకోవాలి. ధార్మిక ఆదేశాలను తప్పనిసరిగా ఆచరించాలి. కనుక ప్రతి సామాన్యాదు, ప్రముఖుడు కూడా విధిగా ఖుర్జాన్ హాదీసుల అన్వేషణలో ఉండాలి. వాటిని అర్థం చేసుకునేందుకు ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) అనుచరుల పద్ధతిలో ప్రయత్నం చేయాలి. వాటిని ఆచరించాలి.

4. దేవుని ఏకత్వం, దైవదౌత్యం

విశ్వాసం (శమాన్)లో ప్రధానంగా రెండు భాగాలున్నాయి.

1. అల్లాహును తిరుగులేని దేవుడుగా, సర్వాధికారిగా భావించడం.
2. ముహమ్మద్ (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ను దైవప్రవక్తగా అంగీకరించడం.

అల్లాహును నిజమైన దేవుడని భావించడమంటే; ఆయనకు భాగస్వాములను కల్పించకూడదు. ముహమ్మద్ (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం)ను ప్రవక్తగా అంగీకరించడమంటే ఆయన మార్గాన్నే అనుసరించాలి. మొదటి భాగం ఏక దైవరాధన. రెండవ భాగం ప్రవక్త విధేయత, ప్రవక్త విధానం అనుసరణ. పిర్కు తోహీదుకు వ్యతిరేకం. బిద్దాతల్ (దురూచారాలు)సున్నత్ (ఆచారాలు)కు వ్యతిరేకం. ప్రతి ముస్లిం విధిగా తోహీదు, సున్నత్ (ప్రవక్త సంప్రదాయాలలో)లపై నిలకడగా ఉండాలి. వాటిని హృదయంతరాశాల్లో నింపుకోవాలి. పిర్కు మరియు బిద్దాతలకు దూరంగా ఉండాలి. పిర్కు మరియు బిద్దాతల వల్లనే విశ్వాసానికి చెడ పదుతుంది. దీని ద్వారా శమాన్ సన్మిల్చితుంది. ఇతర పాపాల వల్ల కేవలం ఆచరణల్లో అవరోధం కలుగుతుంది. పిర్కు మరియు బిద్దాతలకు దూరంగా ఉంటూ సున్నత్కు కట్టబడి ఉండే ఏక దైవరాధనకుడైన వ్యక్తి వద్ద కూర్చువడం

పల్ల తోహీదు మరియు సున్నత్లపై మక్కువ పెరుగుతుంది. అటువంటి వారినే గురువులుగా, పండితులుగా భావించాలి.

నీరాంశం

1. ఆచరణల స్వీకృతి సినలైన విశ్వాసంపై ఆధారపడి ఉంటుంది.
2. కొందరు హేతువాదులుగా ఉంటారు. కాని వాస్తవానికి ఖుర్జాన్ మరియు సున్నత్ (సంప్రదాయం) అనుసరణ హూర్యోకుల(సలఫ్) విధానాల ప్రకారం ఉండాలి.
3. ప్రతి ఒక్కరూ ధర్మాన్ని సులువుగా అర్థం చేసుకోవచ్చు. ఆచరించవచ్చు.
4. ప్రవక్త రాక ఉద్దేశం ధర్మాన్ని సులభతరం చేయడమే. కనుక ధర్మం ఎవరికోసమైనా సులువే.
5. ఏకేశ్వరోపాసన, సున్నత్ అనుసరణ విశ్వాసంలో ప్రధానంగా గల రెండు భాగాలు బహుదైవరాధన మరియు బిద్దాతల్ (ధర్మంలో కొత్త పోకడలు) ఏటికి విరుద్ధం. కనుక ఏకేశ్వరోపాసి మరియు సున్నత్లను అనుసరించే వారినే గురువులుగా భావించాలి

ఈ క్రింది ప్రశ్నలకు జవాబులు ల్రాయిండి.

1. దాసుని విధి ఏమిటి?
2. అత్యుత్తమమైన మార్గమేడి?
3. వైద్యుడు, రోగి ఉదాహరణతో ఏవిషయం అర్థమవుతుంది?
4. శమాన్లో ఎన్ని భాగాలున్నాయి?

2. తపోవ్యులను గుర్తించండి

1. ధర్మాన్ని అర్థం చేసుకోవడం కష్టం ()
2. ప్రవక్తలు ధర్మాన్ని నేర్చందుకు వస్తారు ()

3. ఖర్జన్, హదీసు మరియు ప్రవక్త అనుచరుల అనుసరణ విధానం అన్నిటికంటే అత్యుత్తమమైన మార్గం.

()

3. భాషీలను పూరించండి

1. అన్నిటికంటే ఉత్తమమైన మార్గము..... మరియు
2. అల్లాహ్ ప్రవక్తలను.....కొరకు పంపాడు.
3. ఈమాన్ (విశ్వాసం)యొక్క భాగాలు ఉన్నాయి. వాటిలో ఒకటి..... రెండోది

మొదటి అధ్యాయం

తౌహిద్ వివరణ

1. ప్రజల అజ్ఞానం

సాధారణంగా పిర్కు (బహుదైవారాధన) ప్రజల్లో వ్యాపించి ఉంటుంది. తౌహిద్ (వేస్కోపాసన) అరుదై ఉంటుంది. విశ్వాసులమని ప్రకటించుకునే చాలామందికి కూడా అనలు తౌహిద్ మరియు పిర్కు అంటే అర్థమేమిటో తెలియదు. పేరుకు మాత్రమే ముస్లిములు. కాని వారు తమ అజ్ఞానం వల్ల పిర్కులో పడిఉన్నారు. ముందుగా తౌహిద్ మరియు పిర్కు అంటే ఏమిటో అర్థం చేసుకునేందుకు ప్రయత్నించాలి. అప్పుడే ఖర్జన్ మరియు హదీసుల ద్వారా తౌహిద్, పిర్కుల వల్ల జరిగే మంచి చెడులేమిటో తెలుసుకోగలరు.

2. పిర్కు చేప్పులు

తౌహిద్ గురించి సరిగ్గా తెలియని వారు ఆపద సమయాల్లో పేర్లను, ప్రవక్తలను, ఇమాములను, షహీదులను (అమరవీరులను) దైవదూతలను, మరియు దైవ కన్యలను మొరపెట్టుకుంటారు. వారికి విన్యాపించుకుంటారు, వారినే మొక్కుకుంటారు. వారికి మొక్కుబడులు చెల్లిస్తుంటారు. రోగాల నుండి రక్తం పాందడానికి తమ పిల్లలకు వారి పేర్లే పెడుతుంటారు. అబ్బసుబీ (నబిదాసుడు), అలీ బభ్రు (అలి ప్రసాదించినది), మదార బభ్రు (మదార ప్రసాదించినది) మస్తూన్ అలి(అలిని సహాయం కోరేవాడు), జాన్ షహీదా; బాజీ, మదీనా, వలిబాబా, మీరా, పీరా, బెరమ్మ లాంటి పేర్లు పెడుతుంటారు. మరికొందరు దేవుళ్ళ పేర జాత్తు పెంచుతారు. మాలలు ధరిస్తారు, ఇంకొందరు ఎవరి వైన పేరు మీద బేడీలు, త్రాడులు, దారాలు, కడియాలు, చెవిపోగులు తొడుగుతారు. ఇంకొందరు జంతువులను బలిజస్తారు. ఆపదలు, కష్టాలు వచ్చినప్పుడు వారినే వేడుకుంటారు. వారి మీదే ప్రమాణాలు చేస్తారు. ముస్లిమేతరులు దేవీదేవతల పేర్ల మీద చేసే కార్యాలన్నీ ముస్లిములు ప్రవక్తల, బెలియాల (పుణ్య పురుషుల), ఇమాముల (ప్రముఖ నాలుగు ఇస్లామీయ వర్దిక శాస్త్రాల స్థాపకులు), షహీదుల దైవదూతల మరియు దైవకన్యల పేర్ల మీద చేస్తుంటారు. ఇలాంటి పిర్కు కార్యాలు చేస్తానే తాము ముస్లిములమని వాదిస్తుంటారు.

అల్లాహో దివ్యబుర్తాన్‌లో ఇలా సెలవిస్తున్నాడు:

وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ

“చాలా మంది ప్రజలు అల్లాహోను విశ్వసిస్తానే షిర్కు పాల్పడుతుంటారు.”
(దివ్యబుర్తాన్ 12 : 106)

3. విశ్వస వాదనలు, షిర్కు చేప్పలు

తమను తాము విశ్వసులమని ప్రకటించుకునే అనేక మంది ముస్లిములు షిర్కు కేచిలో చిక్కుకుని ఉన్నారు. ఎవరయినా వారిని ‘మీరు విశ్వసులమని ప్రకటించుకుంటున్నారు. కానీ చేసేది మాత్రం షిర్కు కార్యాలు. షిర్కు మరియు విశ్వస ఏరుధ్వ మార్గాలను ఎందుకు కలుపుతున్నారు?’ అని అడిగితే వారు ఈ విధంగా సమాధానమిస్తారు: “మేము షిర్కు చేయడంలేదు. మేము ప్రవక్తలను, జోలియాలను (పుణ్యాత్మకులను) ప్రేమిస్తున్నాము, వారిని విశ్వసిస్తున్నాము. వారు అల్లాహోకు సమానులని భావిస్తేనే కదా షిర్కు అపుతుంది. మేము వారిని అల్లాహో స్ఫూర్తితాలుగానే భావిస్తున్నాం. అల్లాహో వారికి శక్తిని, అధికారాలను ప్రసాదించాడు. వారు అల్లాహో ఇష్టప్రకారమే ఈ ప్రపంచంలో, అధికారం చేస్తున్నారు. వారిని మొరపెట్టుకోవడమంటే అల్లాహోను మొరపెట్టుకోవడమే. వారిని సహాయం కోరితే అల్లాహోను సహాయం కోరినట్టే. వారు అల్లాహో ప్రియదాసులు. ఎమైనా చేయగలరు. వారు మా సిఫారసుదారులు, పర్యవేక్షకులు. వారిని పొందితే అల్లాహోను పొందినట్టే. వారిని అర్థించడం వల్ల అల్లాహో సాస్నేధ్యం లభిస్తుంది. మేము వారిని ఎంతగా గ్రేమిస్తే మేము అల్లాహోకు అంతే దగ్గరవుతాము” అని వృధా మాటలు మాట్లాడుతుంటారు.

4. ఖుర్జాన్ తీర్మానాలు

దీనంటటికీ కారణం పీరు “ఖుర్జాన్, హదీసులను వదలి పెట్టడమే. పీరు షరీతులు (జస్తామీయ శాసనాంగం) విషయంలో హేతువాదన చేస్తారు. కొండరైతే కట్టుకథల వెనుకే పరుగిట్టుతున్నారు. దురాచారాలను ఆధారాలతో పేర్కొంటారు. ఒకవేళ పీరికి ఖుర్జాన్ మరియు హదీసుల పరిజ్ఞానం ఉంటే; ప్రవక్త (సల్లల్హుఅలైహివాసల్) ముందు ముప్పిక్కులు (బహు దైవాధకులు) ఇలాంటి ఆధారాలే పేర్కొనే వారని, అందుకనే వారిపై దైవిక అవతరించిందని, వారు అబద్ధాలకోరులనబడ్డారని తెలిసేది. అల్లాహో ఇలా సెలవిస్తున్నాడు:

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُوْنِ اللَّهِ مَا لَا يَصْرِفُهُ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَوْلُونَ هُوَلَّا شَفَاعَةً لَّا عَنْهُ الْتَّوْهِ

‘ఈ ప్రజలు అల్లాహోను కాదని తమకు నష్టాన్ని గానీ, లభాన్నాగానీ కలిగించలేని వారిని పూజిస్తున్నారు. పైగా ఇలా అంటున్నారు:

“వారు అల్లాహో వద్ద మా కొరకు సిఫారసు చేస్తారు.”

ప్రవక్త! వారితో ఇలా అను:

○**قُلْ آتَيْتُكُنَّ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ طَبْحَةً وَأَعْلَى عَنَّا يُشْرِكُونَ**

“ఆకాశాలలోగానీ, భూమిలలోగానీ, అల్లాహో ఎరుగని విషయాన్ని గురించి ఆయనకు మీరు తెలుపుతున్నారా?” ఆయన పరిశుద్ధడు. ఈ ప్రజలు చేసే షిర్కుకు అతీతుడూ, ఉన్నతుడూను.

(దివ్యబుర్తాన్ 10 : 18)

5. అల్లాహో తప్ప అధికారం గలవాదు ఎవడూ లేదు

ముప్పిక్కులు ఎవరినయితే పూజిస్తున్నారో వారు నిస్పాయులు. వారిలో ఎవరికొనా లాభంగానీ నష్టంగానీ కలిగించే శక్తిలేదు. పైగా పీరే అల్లాహో వద్ద సిఫారసు చేస్తారని ముప్పిక్కులు అంటున్నారు. ఇది తప్ప. ఎందుకంటే అల్లాహో ఈ విషయాన్ని ఎక్కుడా ప్రస్తావించలేదు! ఏమిటీ? మీకు భూమ్యాకాశాల విషయాలు అల్లాహో కంటే ఎక్కువగా తెలుసా? వారు మీ కోసం సిఫారసు చేస్తారని ఎలా అనగలరు? అసలు విషయమేమిటంటే; ఈ విశ్వాంలో మొరపెట్టుకుంటే లాభం చేకూర్చే, మొరపెట్టుకోకపోతే నష్టం కలిగించే సిఫారసుదారులు ఎవరూ లేరు. ప్రవక్తలు సిఫారసు చేయడం కూడా అల్లాహో అధికారానికి లోబడే ఉంది. వారు మొరపెట్టుకోవడం వల్ల, మొరపెట్టుకోకపోవడం వల్ల జరిగేదేమీ లేదు. దీనివల్ల తెలుస్తున్న మరో విషయం ఏమిటంటే; ఎవరయినా ఎవరినైనా సిఫారసుదారునిగా భావించి ఆరాధిస్తే వారు కూడా ముప్పిక్కులే (బహుదైవారాధకులే). అల్లాహో ఇలా సెలవిస్తున్నాడు:

وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ هُوَ الْأَكْبَرُ مَا كَعْبَدُوهُمْ لَا يَلْفَظُهُ إِنَّ اللَّهَ رَبُّ الْعَالَمِينَ

○**يَحْكُمُ بِمِنْهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَعْتَقِلُونَ هُوَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَعْبُدُهُمْ كَمَا يَعْبُدُهُمْ**

ఎవరయితే అల్లాహోను కాకుండా ఇతరులను సంరక్షకులుగా ఆత్మయించారో వారు, “ఈ పెద్దలు మమ్మల్ని అల్లాహో సాస్నేధ్యానికి చేర్చడంలో తోడ్చడతారని భావించి మాత్రమే మేము వీళ్లను ఆరాధిస్తున్నామని అంటారు. ఏ విషయం

గురించి వారు భేదాభిప్రాయానికి లోనై ఉన్నారో దానికి సంబంధించి (ఆసలు) తీర్మానికి అల్లాహ్ (స్వయంగా) చేస్తాడు. అంద్ధాలకోరులకు, కృతఫున్నలకు అల్లాహ్ ఎట్టి పరిస్థితిలోనూ సన్నాధం చూపడు. (దివ్యభూర్తన 39 : 3)

6. అల్లాహ్ తప్ప మరీ సంరక్షకుడు ఎవడూ లేదు

వాస్తవమేమిటంటే, అల్లాహ్ జ్ఞానపరంగా మానవుడికి అత్యంత సమీపంలో ఉన్నాడు. కాని మానవులు ఈ విషయాన్ని వదలిపెట్టి విగ్రహాలే వారిని అల్లాహ్కు దగ్గరగా చేస్తాయని అనుకుంటున్నారు. విగ్రహాలనే తమ సంరక్షకులుగా భావించ శాగారు. ‘అల్లాహ్ ప్రత్యక్షంగా అందరి విషయాలను వింటాడు, అందరి మొరలను అలాకిస్తాడు’ అన్న విషయాన్ని ధిక్కరించి అల్లాహ్ అహ్మానికి గురయిపోయారు. ఇతరులను అర్థించసాగారు. వారి ముందు మొరపెట్టుకోశాగారు. మరీ దారుణం ఏమి టంటే, తప్పుడు విధానాల ద్వారా, అపమాద్యాల ద్వారా అల్లాహ్ శాస్త్రిధ్యాన్ని అన్యేషి స్తున్నారు. ఇలాంటి కృతఫున్నలు, అబద్ధాల కోరులు రుజుమాద్ధం ఎలా పాండగలరు? ఏరు అపమాద్ధంలో పయనించేకొఢ్చి రుజుమాద్ధానికి దూరమవుతూ ఉంటారు.

7. అల్లాహ్ తప్ప కార్యసౌధకుడు ఎవడూ లేదు

దీనిద్వార తెలిసిందేమిటంటే, ఇతరులను పూజించడంవల్ల అల్లాహ్ శాస్త్రిధ్యం లభిస్తుందని భావించేవారే ముట్టిక్కులు (బహుదైవారాధకులు). ఇలాంటి వారు అబద్ధాలకోరులు, అల్లాహ్ అనుగ్రహాన్ని ధిక్కరించినవారు కూడాను. అల్లాహ్ దివ్య ఖుర్జాన్లో ఇలా సెలవిస్తున్నాడు:

88 ﴿مَلَوْتُ كُلُّ شَيْءٍ وَكُلُّ هُوَ يُنْهَا وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾
89 ﴿سَيَقُولُونَ لِلَّهِ كُلُّ فَأْنِي سَهْرُونَ﴾

సమస్త విషయాల సార్వాహికత్వం ఎవరి చేతుల్లో ఉందో, శరణ ఇచ్చేవాడె వడో, ఎవరికి వ్యతిరేకంగా ఏ శరణా లభించదో ఆయనెవరో మీకు తెలిసి ఉంటే చెప్పండి? అని (ఓ ప్రవక్తా!) వారిని అడుగు. “అల్లాహ్ మాత్రమే” అని వారు చెబుతారు. ‘మరైతే మీరు ఎలా మోసపోతున్నారు?’ అని (ఓ ప్రవక్తా!) వారికి చెప్పు. (దివ్యభూర్తన 23 : 88-89)

అంటే, స్వయంగా సమస్త విషయాల సార్వాహికత్వం ఎవరి చేతుల్లో ఉందో,

అయినకు పోటీగా ఎవరూ నిలబడలేరో, ఆయనెవరో చెప్పండి? అని ఒకవేళ ముట్టిక్కు లనే (బహుదైవారాధకులను) అడిగితే, వారు కూడా ‘అల్లాహ్ మాత్రమే’ అని సమాధాన మిస్తారు. మరలాంటప్పుడు ఇతరులను అర్థించటం పిచ్చికాకపోతే ఇంకేమిటి?

దీని ద్వారా తెలుస్తున్నదేమిటంటే, ఈ విశ్వవ్యవస్థలో అధికారం చేసే శక్తి అల్లాహ్కు తప్ప ఎవరికిలేదు. ఎవరూ ఎవరికి సంరక్షకులూ కారు. ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) కాలంలోని ముట్టిక్కులు కూడా విగ్రహాలను అల్లాహ్కు సమానమని భావించే వారు కారు. కానీ తాము వారి దాసులమని, స్ప్షీతాలమని అనుకునేవారు. అంతేకాదు వారిలో దైవత్యక్కతులు ఉండవని వారికి తెలుసు. అయినప్పటికీ వారినే మొరపెట్టుకునే వారు-వారినే మొక్కులు చెల్లించేవారు. వారికి మొక్కులు చెల్లించేవారు. వారిని సంరక్షకులుగా, సిఫారసుదారులుగా భావించడమే వారు చేస్తున్న పిర్మ. కనుక ఇలా ప్రవర్తించేవారు - విగ్రహాల దాసులమని, వారి స్ప్షీతాలమని భావించేవారు మరియు అబూజహాల్, (బక థర్మ వ్యతిరేకి) పీరు పిర్మ కార్యం చేయడంలో సరిసమానులు.

8. పిర్మ వాస్తవపికత

పిర్మ అంచే కేవలం ఎవరినైనా అల్లాహ్కు సమానులుగా, పోటీదారులుగా భావించడమే కాదు, ఏ విషయాలనైతే అల్లాహ్ తన అప్పిత్వం కోసం, లక్షణాల కోసం ప్రత్యేకించుకున్నాడో మరియు తన దాసుల కోసం ఆరాధనా కార్యాలుగా నిర్ణయించాడో వాటిని ఇతరులకు అపాదించడం కూడా పిర్మ అవుతుంది.

ఇదాహరణకు: సజ్జహ్ చేయడం (సాష్టోంగపడడటం). అల్లాహ్ పేర ఇచ్చే ఖుర్జానీ(బలిదానం) ఇతరుల పేర ఇవ్వడం, మొక్కుబడి చెల్లించడం, అపదల్లో మొరపెట్టుకోవడం, అల్లాహ్ స్వయంగా ప్రతి చోట ఉన్నాడని భావించడం. అధికారంలో, సార్వభోమత్వంలో ఇతరులకు భాగస్వామ్యం ఉండని భావించడం - ఇవన్నీ పిర్మలోని రకాలు. సజ్జహ్ కేవలం అల్లాహ్ కోసమే చేయాలి. ఖుర్జానీ (బలిదానం) అల్లాహ్ కోసమే ఇవ్వాలి. అల్లాహ్నానే మొక్కుకోవాలి. అపదల్లో ఆయనే మొరపెట్టుకోవాలి. ఆయన సమస్తాన్ని పరివేషించి, కనిపెట్టి ఉండేవాడు. సార్వభోమాధికారం ఆయన చేతుల్లోనే ఉంది. ఏటిలో ఏ గుణమైనా దైవేతరుల్లో కూడా ఉండని భావించడం పిర్మ అవుతుంది. దైవేతరులు అల్లాహ్ కంటే తక్కువ వారని; ఒకవేళ వారు అల్లాహ్ స్ప్షీతాలు, దాసులు అని భావించినా సరే. ఈ విషయంలో ప్రవక్తలు, పుణ్యాత్మకులు జన్ములు, పైతాన్, భూతం, పిశాచం, దైవకన్యలు మొదలగు వారందరూ సమానులే. వీరందరిలో ఎవరి విషయంలో ఇలా వ్యవహరించినా అది పిర్మ అవుతుంది. అలా చేసేవారు ముట్టిక్కులు

అనబడతారు. యూదులు, త్రిస్తవులు విగ్రహాధకులు కానప్పటికీ విగ్రహాధకులకు మాదిరి గానే అల్లాహ్ వారిపై ఆగ్రహం వ్యక్తం చేశాడు. ఎందుకండే వారు ప్రవక్తల, ప్రణ్యాత్ముల విషయంలో ఇలాగే వ్యహరించేవారు.

ಅಲ್ಲವೂ ದಿವ್ಯಭೂರ್ತಾನ್ವಲ್ ಇಲ್ಲ ಸೆಲವಿಚ್ಚಾಡು:

لَا يَعْلَمُ دُونَ اللَّهِ مَنْ يَسْأَلُ وَمَا أَنْزَلَ إِلَّا
لِيَعْلَمُ بِهِ مَنْ يَرِيدُ (٣١)

వారు అల్లాహ్‌ను వదిలి తమ పండితుల (అహోబార్)ను, సన్మానుల (రుహోబార్)ను తమ ప్రభువులుగా చేసుకున్నారు. ఇంకా ఇదే విధంగా మర్యాద కుమారుడైన మసీహును కూడా. నిజానికి వారికి, ఒక్కడైన అల్లాహ్‌ను మాత్రమే ఆరాధించవల సిందిగా ఆజ్ఞాపించబడింది. ఆయన తప్ప మరో ఆరాధ్యాడైవం లేదు. వారు నిరారీంచుకుంటున్న భాగస్నేమ్యాలకు ఆయన అతీతుడు, పవిత్రుడు.

(దివ్యాఖ్యారం 9 : 31)

ಅಂದೆ ಪವಿತ್ರಾದ್ಯನ ಅಲ್ಲಾಹ್ ಅಂದರಿಕಂಥೆ ಪೆದ್ದ ಪ್ರಭುವನಿ, ಮತ್ತ ಗುರುವುಲು ಚಿನ್ನ ಪ್ರಭುವುಲನಿ ವಾರು ನಮ್ಮುತ್ತಲನ್ನಾರು. ದೀನಿ ಗುರಿಂಚಿ ವಾರಿಕಿ ಆದೇಶಿಂದರಂ ಜರಗಲೇದು. ವಾರು ಚೆನ್ನುನ್ನದಿ ಫೋರ್ಮೆನ ಹಿಟ್‌ ಮಾಡ್ರಮ್. ಅಲ್ಲಾಹ್ ಒಂಬಡಿವಾದು. ಅತನಿಕಿ ಚಿನ್ನ, ಪೆದ್ದ ಭಾಗಸ್ಯಾಮುಲೆವರೂ ಲೇರು. ಅಂದರೂ ಆಯನಕಿ ನಿಸ್ಪರ್ಯದಾಸುಲೆ.

అల్లాహు దివ్య ఖుర్జాన్‌లో ఇలా ఆదేశిస్తున్నాడు:

لَمْ يَكُنْ مِّنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا أَنِ الرَّحْمَنْ عَبْدُهُ^{٩٣}
لَقَدْ أَحْسَنَهُمْ وَعَلَّمُهُمْ عَلَى^{٩٤} وَكَلَّمُهُمْ لِتَوَمَّرُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَهُدًى^{٩٥}

ఆకాశాలలో, భూమిలో ఉన్న వారందరూ కరుణామర్యాద వద్దకు దాసులుగా రావలసిందే. వారందరినీ ఆయన చుట్టూముట్టి ఉన్నాడు. అందరినీ పూర్తిగా లెక్కపెట్టి ఉంచాడు. వారంతా ప్రశ్నయ దినాన ఆయన సమక్కంలో ఒంటరిగా వ్యోజిరహితారు. (దివ్యబుర్తాన్ 19 : 93-95)

(దివ్యభుర్తాన్ 19 : 93-95)

మానవులైనా, దైవదూతులుయినా అందరూ అల్లాహ్ బాణిసులే. అల్లాహ్ పద్ధతిల్లోని వారికి అంతకంటే ఎక్కువ స్థానంలేదు. వారు అల్లాహ్ అధినంలో ఉన్నారు. వారు నిస్సహాయులు, వారికి ఏ అధికారమూ లేదు. అంతా విశ్వ ప్రభువైన అల్లాహ్ అధికారం లోనే ఉంది. ఆయన అన్నిటినీ తన స్వాధినంలో ఉంచుకున్నాడు. ఆయన ఎవరిని

ఎవరి ఆధినంలోకి ఇవ్వదు. లెక్కకోసం అందరూ ఆయన ముందు హజరు కావలసి ఉంది. అక్కడ ఎవరూ ఎవరికి సంరక్షకుడు, పరిరక్షకుడు కాలేదు. దివ్య ఖుర్జాన్లో ఈ అంశానికి సంబంధించి ఎన్నో ఆయత్తలు ఉన్నాయి. కాని మేము ఉదాహరణకు కొన్ని ఆయత్తలనే పాందుపరిచాము. వాటిని సరిగ్గా అథం చేసుకున్న వ్యక్తి జన్మ అల్లాహో (అల్లాహో తలిస్తే) పిర్క మరియు తోప్పాదీలను బాగా అర్ధం చేసుకుంటాడు.

సారాంశము

1. సామాన్య ప్రజలు నుఖదుఃఖాలలో ముస్లిమేతరుల మాదిరిగానే వివిధ ఆస్కానాల వద్ద కృతజ్ఞతాపూర్వకంగా, సహయాద్రం కోసం వివిధ రకాల దురాచారాలు చేస్తుంటారు. అయినప్పటికీ వారు తమను తాము ముస్లింలుగానే భావించుకుంటారు. కానీ వారు బహుదైవారాధకులు.

2. అనేక మంది ముస్లిములు ముస్లిమేతరుల మాదిరిగానే బహుదైవారాదనకు పాల్పడుతుంటారు. పైగా అల్లహ్ పుణ్యత్వులకు అధికారం చెలాయించే శక్తినిచ్చాడని, వారథిగా, సిఫారసుదారునిగా చేశాడని విత్తండవాదనలు చేస్తారు. యదార్థమేమిటంచే దివ్యభుర్జాన్ కు వాదనలను చాలా స్పష్టంగా ఖండిస్తుంది.

(దివ్య ఖుర్బన్-10:18)

3. మిథ్యాదైవాలు నిస్పత్యాయులు. వారిని సహాయం కోరేవారు బహుదైవారాధులు. ప్రస్తుత ముస్లిములకు మరియు ఆ కాలపు మక్కా ముఖీకులకు ఇను మంత తేడా లేదు. వాస్తవానికి ప్రవక్తల, పుణ్యాచ్ఛాల సిఫారసు కూడా అల్లాహ్ చేతిలోనే ఉంది. (దివ్య ఖర్జున్-39 : 3)

(దివ్య ఖుర్జన్-39 : 3)

4. జ్ఞానం పరంగా అల్లాహు తన దాసునికి అత్యంత సమీపంలో ఉన్నాడు. సంరక్త కునిగా ఉన్నాడు. దాసుడు తనకు, అల్లాహుకు మధ్య ఎప్పి సిఫారసులను, ఎంత మంది సిఫారసుదారులను తీసుకువస్తాడో అతడు అల్లాహుకు అంతే దూరం ఆవుటుంటాడు. (దివ్య బుర్జన్-23:88-89)

(ଦିବ୍ୟ ଖୁରତ୍ତନ-23:88-89)

5. అల్లాహు తన కోసం ప్రత్యేకించుకున్న గుణాలను మరియు దాస్య చిహ్నాలను ప్రవక్తలకు, పుణ్యాత్ములకు ఆపాదించడం కూడా బహుదైవారాధనే. ఉదహరణకు: వారిని సహాయం కోరడం, కృతజ్ఞతలు తెలుపుకోవడం. మొక్కకోవడం, సాష్టాంగపడటం. కనుక యూదులను, క్రీస్తవులను బహు దైవారాధకుల మాదిరిగానే దూరులుగా నిరయించడం జిరిగింది.

(దివ్యభుర్తన 9 : 31)

6. ప్రవక్తలు, పుణ్యాత్మకులు అల్లాహ్ ఎదుట బానిసలు, ఆశక్తులు. అల్లాహ్ తన గుణగణాల్లో, అధికారాల్లో ఒంటరివాడు, ఒకే ఒక్కడు. (19:92)

ఈ క్రింది ప్రశ్నలకు జవాబులు ల్రాయండి.

1. షిర్క్ వాస్తవికతను వివరించండి?
2. ప్రజలు ఏ విషయాల్లో షిర్క్ చేస్తున్నారు?
3. షిర్క్కు లోనవటానికి గల కొన్ని కారణాలను పేర్కొనండి?
4. ‘పూర్వాయతీతిను అక్కరుహామ్ విల్లాహ్ ఇల్లా వహమ్ ముఫ్ఱికాన్’ (చాలా మంది ప్రజలు అల్లాహ్ ను విశ్వసిస్తూనే షిర్క్కు పాల్పడుతుంటారు) ఈ అయితే అర్థాన్ని వివరించండి?

2. తపోవ్యాప్తిలను గుర్తించండి

1. అల్లాహ్ కు భాగస్వాములుగా ఇతరులను నిలబెట్టడం షిర్క్ అవుతుంది. ()
2. ముఫ్ఱిక్కులు ఆరాధించే దేవతలు ఎలాంటి సప్పొన్ని, లాభాన్ని కల్గించలేదు. ()
3. అల్లాహ్ తప్ప వేరొకరు సహాయకులున్నారా? ()

3. భాతీలను పూరించండి

1. అల్లాహ్ యే ఉన్నాడు.
2. అల్లాహ్ కు సమానులుగా ఎవరినైనా భావిస్తే..... అవుతుంది.
3. అల్లాహ్ ను తప్ప వేరొకరిని వేదుకోవడం, సహాయం కోరడం, సిఫారసు చేసే వారిగా భావించడాన్ని..... అంటారు.

రెండవ అధ్యాయం

షిర్క్ రకాలు

షిర్క్లో నాలుగు రకాలు ఉన్నవి

పవిత్రుడైన అల్లాహ్ తన అస్తిత్వం కోసం ఏ ఏ విషయాలను ప్రత్యేకించు కున్నాడో వాటి గురించి తెలుసుకోవడం చాలా అవసరం. తద్వారా ఆ విషయాలలో అల్లాహ్ కు భాగస్వాముల్ని కల్పించకుండా ఉండాలి. ఇలాంటి విషయాలు కోల్పలు.

మేము కొన్ని విషయాలను ఖుర్జెన్ మరియు హదీసుల ద్వారా పరిశీలి స్తున్నాము. దీని ద్వారా ప్రజలు వేరే విషయాలను కూడా అర్థం చేసుకోవచ్చు.

1. జ్ఞానంలో షిర్క్

మొదటి విషయం ఏమిటంటే, అల్లాహ్ జ్ఞానపరంగా సర్వత్రా ఉన్నాడు. ప్రతీ సమయం చూస్తున్నాడు. ప్రతి విషయం అతని జ్ఞాన పరిధిలోనే ఉంది. అందుకనే జరగబోయే విషయాలన్నీ, ప్రతి క్షణం అతనికి తెలిసి ఉంటాయి. ఆ విషయాలు దూరంగా దగ్గరగా, బాహ్యంగా, అంతర్గతంగా, ఆకాశాల్లో, పృథివీలో, పర్వతాల్లో యొల్లో, సముద్ర లోతుల్లో ఎక్కడ ఉన్న సరే. ఇది అల్లాహ్ గొప్పతనం. మరెవరికి ఇది సాధ్యం కాదు. ఎవరయినా కూర్చుంటూ నిలబడుతూ దైవేతరుల పేర్లు తీసుకున్న లేదా ప్రత్యక్షంగా గానీ పరోక్షంగా గానీ తమ అపదలు తొలగించమని దైవేతరులను మొర పెట్టుకున్న లేదా శత్రు మూకల్పై వారి పేరుతో దాడి చేసినా లేదా వారి పేర్లను ధ్యానించినా లేదా వారి ఊహాలను మదిలో ఏర్పరచుకుని ‘నేను నోటిలో వారి పేరు తీసుకుంటే మనస్సులో వారిని ఊహించుకుంటే వారి ఆకారాన్ని ఆలోచించుకుంటే వారి సమాధిని తలుచుకుంటే వారికి తెలుస్తుంది. నాకు సంబంధించిన ఏ విషయమూ వారి నుండి దాయబడిలేదు. ఇంకా నామై ఆవహించే పరిష్కారులు ఉదాహరణకు అస్వాప్తత-అరోగ్యం, కలిమి-లెమి, జననం-మరణం, దుఃఖం-సంతోషం ఇలాంటి విషయాలన్నీ వారికి తెలిసే ఉంటాయి. నా నోటి నుండి వెలువడే మాటలు వారు వింటారు. నా మదిలోని ఆలోచనలు, భావనలు కూడా వారికి తెలుసు’ ఇలాంటి విషయాలన్నీ

పీర్కుగానే పరిగణించబడతాయి. జ్ఞానంలో పీర్కు అంటే ఇదే. అల్లాహ్కు మాదిరిగానే దైవతరులకు ప్రతి విషయానికి సంబంధించిన జ్ఞానం ఉంటుందని భావించడం వల్ల మనిషి ముఖ్యిక (బహు దైవరాధకుడు) అవుతాడు. అంతేకాదు, మహాత్ములకు సంబంధించి గానీ, అల్లాహ్కు అత్యంత సమీపంలో ఉండే దైవదూతల గురించి గానీ, వీరికి అన్ని విషయాల జ్ఞానం ఉండని నమ్మడం పీర్కు అవుతుంది. ఆ జ్ఞానం వారికి అల్లాహ్ ప్రసాదించాడని భావించినా సరే. లేదా స్వతహగా వచ్చిందని భావించినా సరే.

2. అధికారంలో పీర్కు

విశ్వంలో అనుకున్నట్టు అధికారం చేయడం, ఆదేశించడం, చంపడం, బ్రతికించడం, కలిమిని-లేమిని ప్రసాదించడం, ఆరోగ్యం-అనారోగ్యం కలిగించడం, అద్భుతం-దురద్వాషికి పాలుచేయడం, మొరలు అలకించడం, అపదలు తోలగించడం, కష్టాల్లో అదుకోవడం, నమయానికి సహాయపడటం - ఇదంతా అల్లాహ్ గొప్పతనం. దైవతరులకు ఇలా చేయడం సాధ్యపడదు. వారు ఎంత గొప్ప వారైనా, లేదా దైవదూతలయినా సరే. అల్లాహ్నాను వదలి ఇతరులకు ఇలాంటి అధికారాన్ని అంటగట్టి వారిని మొరపెట్టుకోవడం, వారి పేరున మొక్కుకోవడం, వారి పేర బలి ఇవ్వడం, అపదలు వచ్చినప్పుడు తోలగించమని వారిని మొరపెట్టుకోవడం లాంటి పనులు చేసేవారు ముఖ్యీలు. దినోనే అధికారంలో పీర్కు అంటారు. అంటే అల్లాహ్కు మాదిరిగా దైవతరులు కూడా అధికారం చేలాయించగలరని భావించడం పీర్కు. వారికి అధికారం స్వతహగా లేదా అల్లాహ్ ప్రసాదించిని భావించినా, ఎట్టి పరిస్థితిలోనూ ఈ భావన పీర్కు అవుతుంది.

3. ఆరాధనల్లో పీర్కు

అల్లాహ్ కొన్ని పనులను తన కోసం ప్రత్యేకించుకున్నాడు. వాటిని ఆరాధన అంటారు. ఉదాహరణకు సజ్జహా చేయడం, రుకూత్ చేయడం, చేతులు కట్టుకుని వినయంతో నిలుచోవడం, అల్లాహ్ పేర దానథర్యాలు చేయడం, ఆయన పేరు మీద ఉపవాసాలు ఉండటం, అతని పవిత్ర గృహం (కత్తిబ్హో)ను సందర్శించడం కోసం సుదూరప్రయాణాలు చేయడం, వారి రూపురేఖలను చూసి హరమ్ (పవిత్ర ఘ్రాలం) సందర్భకులుగా ప్రజలు గుర్తించడం, మార్గంలో అల్లాహ్ పేరునే పలకడం, చెడు మాటలకు, వేటకు దూరంగా ఉండటం, పూర్తి ఏకాగ్రతత్ ఆయన గృహానికి ప్రదక్షిణలు చేయడం, ఆయన కోసం సజ్జహా చేయడం, ఆయన కోసం ఖుర్జాని (బలిదానం) జంతువు తీసుకెళ్లడం, అక్కడ మొక్కుకోవడం, కాబాషై తొడుగు (ఫులాఫ్) ఎక్కించడం, కత్తిబ్హో

ద్వారం ముందు నిలుచని వేదుకోవడం, ఇహ పరాల మేలుకోరడం, హజై అస్వద్ (నల్లిఱను) చుంబించడం, కత్తిబ్హో ముల్లజమ్ (హజై అస్వద్ నుండి కత్తిబ్హో గదుపు వరకు)నకు నోరు, ఛాతి తగిలించి వేదుకోవడం. దాని నలువైఘ్యలను కాంతివంతం చేయడం, అందులో సేవకుల మాదిరిగా ఉండటం, ఊడ్చుటం, హజైలకు నీట్లు త్రాపించడం, వుజా, స్నానం కోసం నీటి సదుపాయం కల్పించడం, జమజమ్ జలాన్ని శుభముగా భావించి త్రాగడం, తలపై పొసుకోవడం, కధుపునిండా త్రాగడం, ఆ జలాన్ని పరస్పరం పంపిణీ చేయడం, బంధుమిత్రుల కోసం తీసుకెళ్లడం, దాని పరిసర ప్రాంతాల పాలాలను నురక్కితంగా ఉండడం, వేటాడకుండా ఉండటం, వృక్షాలు, గడ్డి కోయకుండా ఉండటం, జంతువులను మేవకుండా ఉండటం, ఇవన్నీ అల్లాహ్ తన ఆరాధన కోసమని ముస్లిములకు వివరించాడు.

కనుక ఎవరయినా ప్రవక్తలకు లేదా మహాత్ములకు లేదా భూతపోచాచాలకు లేదా జన్మాతులు దైవకన్యలకు లేదా మందిరాలకు, మరములకు, చర్చాలకు, దర్గాలకు, క్రైత్రాలకు, సమాధులకు లేదా ఇళ్ళకు, గుర్రులకు లేదా శవపేటికలకు, సజ్జహా చేసినా లేదా రుకూత్ చేసినా లేదా వారి కోసం ఉపవాసాలు ఉన్నా లేదా వాటి ముందు చేతులు కట్టుకుని నిలబడినా లేదా మొక్కులదులు చెల్లించినా లేదా వారి పేర జెండాలు పెట్టినా లేదా వారి దగ్గరికి వెనక్కు నడుస్తూ వెళ్లినా లేదా సమాధిని చుంబించినా లేదా సమాధులను సందర్శించడానికి దూరప్రయాణాలు చేసినా లేదా ఆలయాల నందర్భన యాత్ర మరియు నూకాలమ్మ, నంగాలమ్మ, మహంకాళి ఉపులమ్మ వార్మికోత్సవాలలో పాలువంచుకోవడం అక్కడకు వెళ్లి దీపాలు వెలిగించడం, కాంతి ప్రసరించేలా చేయడం వంటివి చేసినా లేదా వాటి గోడలకు తొడుగులు తోడిగించినా లేదా సమాధిపై దుప్పటి కప్పునా లేదా వాటిపై వందిరి వేసినా, నెమలి ఈకల కష్టులు పెట్టినా లేదా వాటి ద్వారాలను చుంబించినా లేదా చేతులు కట్టుకుని వేదుకున్నా లేదా వారి ముందు మొరపెట్టుకున్నా లేదా ముజావద్ (మరాధిపతుల) రూపమెత్తి సేవలు చేసినా లేదా దాని చుట్టుపుక్కల మొక్కలను గారవించినా ఇలాంటి ఏరకమయిన పని చేసినా అలాంటి వారు స్వప్ంగా పీర్కు ఒడిగట్టినట్లే. దినోనే ఆరాధనలో పీర్కు (సాటి కల్పించడం) అంటారు. అంటే దైవతరులు స్వతహగా గౌరవాయ్యలయినప్పటికే లేదా వారిని గారవిస్తే అల్లాహ్ సంతోషపడతాడని వారిని గారవించడం వల్ల ఆపదలు తోలగిపోతాయని భావించి లేదా అల్లాహ్నాను గారవించిన విధంగా వారిని గారవించడం పీర్కు (సాటి కల్పించడం) అవుతుంది.

4) రీజువాలి పనుల్లో (ఫ్యావపరిాలలో) పిర్కు

ప్రాపంచిక పనుల్లో దాసులు అల్లాహ్ ను స్మరిస్తుండాలనీ, వినమ్ములై ఉండాలనీ, తద్వారా వారి విశ్వాసం సక్రమంగా ఉంటుందనీ పనుల్లో శుభం కలుగుతుందని వారికి క్రమశిక్షణ నేర్వాడు. ఉదాహరణకు ఆపదల్లో ఉన్నప్పుడు ఆపద తొలగించమని అల్లాహ్ ను మొక్కుకోవడం, కష్టాల్లో అతనే మొరపెట్టుకోవడం, వని ప్రారంభించే ఉప్పుడు శుభం కలగడం కోసం అల్లాహ్ పేరు స్మరించటం, సంతానం కలిగినప్పుడు అల్లాహ్ కు కృతజ్ఞతలు తెలుపుకుంటూ అతని పేర జంతువులను జిబ్హా చేయడం, సంతానం పేర్లు అబ్బుల్లాహ్ (అల్లాహ్ దాసుడు), అబ్బురహ్మాన్ (రఘ్వైన్ దాసుడు), ఇలాహ్ బభ్స్ (అల్లాహ్ వరప్రసాదం) మొదలగునవి పెట్టడం, పంటలోనుండి కొంత ధాన్యాన్ని అల్లాహ్ పేర తీయడం, ఘలాల్లో కూడా కొన్ని అల్లాహ్ పేర తీయడం, జంతువుల్లోనూ కొన్నింటిని అల్లాహ్ పేర చేయడం, అల్లాహ్ పేర కత్తబ్హా గృహోనికి తీసుకు వేళ్లే జంతువులను అపూర్వంగా చూసుకోవటం - అంటే వాటిపై స్వార్ కాకుండా వాటిపై బరువు మోపకుండా ఉండటం - తినడం, త్రాగడం, ధరించడం వంటి వాటిల్లో అల్లాహ్ ఆదేశాలను శరసావహించడం, ఆయన ఆదేశించిన ప్రకారం నదుచుకోవడం, నిపేధించిన విషయాలకు దూరంగా ఉండటం, ప్రాపంచిక జీవితంలో కష్టసుఖాలు, ఆరోగ్యం, అనారోగ్యం, జయాపజయాలు, అద్భుత దురద్యాసోలు ఏది సంభవించినా అంతా అల్లాహ్ చూసున్నాడని అది ఆయన అధికారంలోనే ఉండని భావించడం, ఎద్దొని పని చేయ సంకల్పించుకున్నప్పుడు ఇన్నాఅల్లాహ్ (అల్లాహ్ తలచుకుంటే) అనడం ఉదాహరణకు “ఇన్నాఅల్లాహ్” (అల్లాహ్ తలచుకుంటే) మనం ఘలానా పని చేధ్యం” అనడం - పవిత్రమైన అల్లాహ్ పేర్లు పలికేటప్పుడు ఎంతో మర్యాదతో ఆయన బైన్నత్యం ఉట్టిపెట్లా పలకటం, మన దాస్యము ప్రస్తుతమయ్యేలా మెలగటం. ఉదాహరణకు “మా ప్రథువు, మా యజమాని, మా సృష్టికర్త, మా ఆరాధ్యాదైవం” వంటి వాటితో పలకాలి.

ఒకవేళ ప్రమాణం చేయాల్సిన సందర్భం ఎదురయితే కేవలం అల్లాహ్ పేరు తోనే ప్రమాణం చేయాలి. ఇలాంటి విషయాలను పవిత్రుణైన అల్లాహ్ తన బైన్నత్యం కోసమే నిర్ణయించుకున్నాడు. ఎవరైనా ఈ రకమైన గారవం దైవేతరుల విషయంలో పాటిస్తే, అది ఆరాధనలో పిర్కు అవుతుంది. ఆరాధనలో భాగస్వామ్యం అవుతుంది. ఉదాహరణకు పని ఆగిపోయి ఉన్నా లేదా చెడిపోతున్న దానిని పునఃప్రారంభించడం

కోసం లేదా ఆ పని సక్రమంగా జరగాలని దైవేతరులను మొక్కు కోవడం ఉదాహరణకు కొబ్బరికాయ, గుమ్మడికాయ కొట్టడం, హరతి తీయడం, వాస్తుచూడటం, దీప్మి దూరము చేసే విధానాలు. పిల్లలకు నటీ దాసుడు, ఇమామ్ బభ్స్ (ఇమామ్ గారు ప్రసాదించిన బిధ్య) మొదలైనవి, పీర్ ప్రసాద్ (పీర్గారు ప్రసాదించిన బిధ్య), దుర్గారావు, యాదగిరి, జాన షహిదా లాంటి పేర్లు పెట్టడం, పాలంలో లేదా తోటలో వారి కోసం ఒక భాగం తీయడం, పంటకోతకు వచ్చిన తర్వాత ముందు వారి పేర భాగం తీయడం, తరువాత వాటిని ఉపయోగించడం, జంతువులను వారి పేరుపై వదలి పెట్టడం, అలాంటి జంతువులను అపూర్వంగా చూడటం, అవి దూరి నీట్లు తగుతున్నప్పుడు గడ్డిమేసున్నప్పుడు గారవభావంతో వాటిని అక్కడి నుండి వెళ్లగట్టుకుండా ఉండటం, కర్రలతో రాళతో వాటిని కొట్టుటాన్ని పాపంగా భావించడం, తినడం త్రాగడం ధరించడం వంటి పనుల్లో ఆచారాలను పాటించడం, ఘలానా, ఘలానా వారు ఘలానా పదార్థాలు తినకూడదని, ధరించకూడదని భావించడం.

ప్రాపంచిక మేళ్ళు, కీడు వారే కలిగిస్తారని భావించడం, ఘలానా, ఘలానా వారు దైవేతరుల శాపానికి గురయ్యారు, అందువల్ల వారు పిచ్చివాళ్లు య్యారు, వారు తిరస్కరించడం వల్లనే ఘలానా అతను అగత్యపరుదయ్యాడు, దైవే తరులు ఘలానా వారికి ప్రసాదించడం వల్లనే అద్భుతం, సాభాగ్యం వారి పాదాల చెంత చేరింది, ఘలానా నశ్శతం వలన కరవు ఏర్పడింది, ఘలానా పని ఘలానా ఘడియలో ఘలానా రోజు ప్రారంభించడం వల్ల అది పూర్తికాలేదు, లేదా “అల్లాహ్ మరియు ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్ల) కోరితే నేను వస్తాను అనడం” లేదా “పీర్గారికి ఇష్టమయితేనే ఈ పని జరుగుతుంది” లేదా “సంబాపణలో” గరీబ్ నవాజ్ (దాత), గౌన్ (అగత్యపరుడు), ఖుదాయోకా ఖుదా (ప్రభువులకు ప్రభువు), పహోవోహ్ (సర్వ ప్రపంచానికి చక్రవర్తి)” యజమానులకు యజమాని, లాంటి పదాలు ఉపయోగించటం.

ప్రమాణం చేయవలసి వచ్చినప్పుడు ప్రవక్తైనై, అలీపై, ఇమామ్ పై లేదా పిర్కు వారి సమాధులపై లేదా నాతోడు అని ప్రమాణం చేయటం ఇలాంటి పనుల ద్వారా పిర్కు జనిస్తుంది. విటినే రోజువారి కార్యకలాపాల్లో అల్లాహ్తో పిర్కు అంటారు. అంటే, సాధారణ పనుల్లో అల్లాహ్ ను గారవించిన విధంగానే దైవేతరులనూ గారవించడం. పిర్కు లోని ఈ నాలుగు రకాల గురించి దివ్యభూర్జాన్, హదీసుల్లో సవివరంగా పేర్కొనడం జరిగింది. కనుక మేము ఈ అంశాలన్నింటిన్ని రానున్న అధ్యాయాల్లో ప్రస్తావించాము.

నారాంశం

1. అల్లాహ్ జ్ఞానం రీత్యా అంతటా ఉన్నాడు, చూస్తున్నాడు. అతని పరిజ్ఞానం మొత్తం విశ్వాసి ఆహించి ఉంది. అతను ఎప్పుడైనా, ఎక్కడైనా ఎవరి పట్లయినా పరోక్షంగా తెలిసినవాడు. ఈ గుణంలో ఎవరినైనా, ఏ విధంగానైనా భాగస్వాములను చేస్తే అది జ్ఞానంలో పిర్మ్ (జ్ఞానంలో భాగస్వామ్యం) అవుతుంది.
2. విశ్వమంతటిలో అల్లాహ్ తన ఇష్టప్రకారం ఎప్పుడైనా, ఎక్కడైనా ప్రత్యక్షంగా గానీ, పరోక్షంగాగానీ ఏ విధంగానైనా అధికారం చేయడం అతని సాంత గుణం. ఈ గుణంలో ఎవరినైనా, ఏ విధంగానైనా భాగస్వామిని చేయడం పిర్మ్ పితృసత్రమ్ (అధికారంలో భాగస్వామ్యం) అవుతుంది.
3. అల్లాహ్ కోసం ప్రత్యేకించబడిన ఆరాధనల్లో వేరే వారిని ఏ రకంగానైనా, ఏ ఉద్దేశంతోనైనా భాగస్వాములను చేయడాన్ని ఆరాధనల్లో పిర్మ్ అంటారు.
4. రోజువారి పనుల్లో గారవార్థం, కృతజ్ఞతాపూర్వకంగా తథము కొరకు అల్లాహ్ పేరు తీసుకోవడం, మంచి చెడు అతని ఇచ్ఛతో, అధికారంతోనే జరుగుతాయని భావించడం మరియు అన్ని సందర్భాల్లోనూ నోటితో, అచరణలతో అతని దాస్యమే ప్రస్నాటమయ్యేలా చేయడం తోహద ఫిల్ అదాత (వ్యవహారాలలో ఏకేళ్ళాలపైపన) అవుతుంది. కనుక ఈ పనుల్లో ఎవరినైనా, ఏ విధంగానైనా ఏ ఉద్దేశం తోనైనా భాగస్వాములను చేయడం మరియు ఈ పనులు వారి కోసం ఆపాదిం చడం వ్యవహారాలలో బహుధైవారాధన అవుతుంది.

ఈ క్రింది ప్రశ్నలకు జవాబులు త్రాయిండి.

1. “అల్లాహ్ జ్ఞానం” గురించి ఏ విధంగా విశ్వసించాలి?
2. పిర్మ్లోని కన్ని ప్రముఖమైన రకాలను తెలుపండి?
3. జ్ఞానంలో పిర్మ్ అంటే ఏమిటి?
4. అధికారంలో పిర్మ్ అంటే ఏమిటి?
5. ఆరాధనల్లో పిర్మ్ చేయడం అంటే ఏమిటి?

6. రోజువారి పనుల్లో పిర్మ్ అంటే ఏమిటి? లేదా వ్యవహారాలలో పిర్మ్ అంటే ఏమిటి?

2. తపోవ్యులను గుర్తించండి

1. అల్లాహ్ మాదిరిగానే దైవేతరులకూ ప్రతి విషయానికి సంబంధించిన జ్ఞానం ఉంటుంది అన్న భావన సమ్మతమే ()
2. అల్లాహ్కు మాదిరిగా ప్రపంచంలో అధికారం చెలాయించే శక్తి మిథ్య దైవాలకు ఉందని నమ్మడం పిర్మ్ అవుతుంది ()
3. అవసరమున్నప్పుడు నబీ, వలీ, ఇమామ్ మరియు పీర్లపై ప్రమాణాలు చేయడం పిర్మ్ అవుతుంది ()
4. మిథ్య దైవాల కొరకు సజ్జో, రుక్కాత్ (వంగుట), చేతులు కట్టుకుని వినయంతో నిలుచేవడం ఆరాధనలో పిర్మ్ అవుతుంది. ()
5. ఆరోగ్యం, ఆనారోగ్యం, విజయం, వైష్ణవ్యాం, సుఖ, దుఖాల్లో దైవేతరులకు అధికారముంది ()

3. భాశీలను పూర్తించండి

1. అల్లాహ్కు మాదిరిగా దైవేతరులకూ ప్రతి విషయానికి సంబంధించిన జ్ఞానం ఉందనుకోవడం..... అవుతుంది.
2. అల్లాహ్ తప్ప ఇతరులను కలిమిలేములను ప్రసాదిస్తారని, పేదరికం, ఆరోగ్యం ఆనారోగ్యం, వైష్ణవ్యాం చెందటం, కష్టాలు, బాధల నుండి ఏముక్కి కలిగించే వారని భావించడం అవుతుంది.

షిర్కులోని కీడు, తౌహాద్ లోని మేళ్ళు

1. బహుధైవారాధన క్షమార్థం కాదు

అల్లాహు దివ్యభుర్జాన్‌లో ఇలా సెలవిచ్చాడు :

اَنَّ اللَّهَ لَا يَنْهَا اُنْ يُشْرِكُ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِنَّ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكُ
بِاللَّهِ فَقَدْ حَلَّ لَهُ بُعْدًا

తనకు భాగస్వామ్యం (షిర్కు) కల్పించబాన్ని అల్లాహు ఎట్టి పరిస్థితిలోనూ క్షమించడు.
షిర్కు మినహా తాను కోరిన వారి ఇతర పాపాలను క్షమిస్తాడు. అల్లాహుకు సహవర్తులుగా ఇతరులను నిలబెట్టినవాడు మార్గభ్రష్టతలో చాలా దూరం వెళ్ళిపోయాడు.

(దివ్యభుర్జాన్ 4:116)

మార్గభ్రష్టతలో పడిపోవడమంటే; మానవుడు హలాల్ (ధర్మసమ్మతం) హరామ్ (ధర్మసమ్మతంకానీ)ల విషయంలో తేడా చూపకపోవడం, దొంగతనం చేయడం, వ్యధి విషయాల్లో లీనమవడం, నమాజ్ రోజాలను విడిచిపెట్టడం, భార్య పిల్లల హక్కులు నెరవేర్పకపోవడం మరియు తల్లి దంత్రుల అవిధేయతకు పాల్పడటం - కాని షిర్కు ఉచిలో పడిపోయినవాడు మరింత ఎక్కువ మార్గభ్రష్టతలో పడిపోతాడు. ఎందుకంటే అతను ఎంతటి మహాపాపానికి ఒడిగట్టాడంటే పశ్చాత్తాపం చెందనంతవరకూ అల్లాహు అతన్ని ఎన్నటికీ క్షమించడు. ఇతర పాపాలను పశ్చాత్తాపం చెందకపోయినా అల్లాహు తలచుకుంటే క్షమిస్తాడు.

దీన్నిబట్టి తెలుస్తున్న విషయం ఏమిటంటే, షిర్కు క్షంతవ్యం కాని నేరం. ఈ నేరానికి తప్పకుండా శిక్కపడుతుంది. పెద్ద తరహా షిర్కుకు పాల్పడితే మనిషి తిరస్కారి (కాఫిర్) అవుతాడు. దానికి శిక్క శాశ్వత నరకమే. చిన్న తరహా షిర్కుకు పాల్పడితే దానికి అల్లాహు దగ్గర నిర్ణయించబడి ఉన్న శిక్క తప్పనిసరిగా విధించబడుతుంది.¹ ఇతర పాపా

1. షిర్కు చిన్నదయినా పెద్దదయినా ఎప్పుటికీ నిషిధ్యమే. తౌహాద్కు వియుధం కూడాను.

లకు కూడా అల్లాహు వద్ద శక్తులు నిర్ణయించబడి ఉన్నాయి. శిక్క విధించే విషయం అల్లాహు ఇష్టంపై ఆధారపడి ఉంది. ఆయన తలచుకుంటే వదలిపెడతాడు. లేదా శక్కిస్తాడు.

2. షిర్కు దృష్టింతం

షిర్కు కంటే పెద్ద పాపం మరొకబి లేదని తెలుసుకున్నాం. దీన్ని ఒక ఉదాహరణ ద్వారా అధ్యం చేసుకోవచ్చు. రాజు తన రాజ్య ప్రజలు నేరాలకు పాల్పడితే దండిం చడానికి అన్ని రకాల శిక్కలు నిర్ణయించి ఉంచుతాడు. దొంగతనం, దోషించి, పహరా కాస్తూ నిద్రపోవడం, దర్శారుకు అలస్యంగా రావడం, యుద్ధమైదానం నుండి పారి పోవడం, ప్రభుత్వ నిధుల పంపిణీలో అవినీతికి పాల్పడటం లాంటి నేరాలు చేస్తే ఏపీ శిక్కలు విధించాలో ముందుగానే నిర్ణయమై ఉంటుంది. శిక్క విధించడం రాజుగారి ఇష్టంపై ఆధారపడి ఉంటుంది. ఆయన తలచుకుంటే నేరానికి పాల్పడిన వారిని శక్కిం చవచ్చు. లేదా క్షమించి విడిచిపెట్టునూవచ్చు. కాని కొన్ని నేరాల ద్వారా నేరస్తుల తిరుగు బాటు ప్రస్తుతమవుతుంది. ఉదాహరణకు రాజుగారి సమక్కంలోనే వేరే అధికారిని గానీ మంత్రిని గానీ, చౌదరిని గానీ, ధనవంతుడిని గానీ, త్రాగుబోతును గానీ, అల్పాడిని గానీ రాజును చేయడం లాంటి దుశ్శర్యకు పాల్పడటం తిరుగుబాటు అవుతుంది. అంతే కాదు వారిలో ఎవరికైనా కిరీటంగానీ, సింహసనంగానీ చేయించడం లేదా రాజు ముందు వారిని కీర్తించడం రాచుమర్యాదలు చేయటం, లేదా వారి కోసం ఒక రోజు పండుగ చేసి వారి పేర మొక్కుబదులు తీర్చడం, ఇవన్నీ పెద్ద పెద్ద నేరాలు. ఈ నేరాలకు పాల్పడిన వారికి తప్పకుండా శిక్కపడాల్చింది. ఇలాంటి నేరాలకు పాల్పడిన వారిని రాజు శక్కించకుండా నిర్దక్కం వహిస్తే అతని సామ్రాజ్యం బలహీనమైపోతుంది. మేధావులు అలాంటి రాజులను అనర్చులుగా, అనమర్చులుగా పేర్కొంటారు.

ప్రజలారా! యజమానులకు యజమాని అయిన ఆ మహా చక్రవర్తికి భయ పడండి. అతని శక్తి అపారం. అది అంచనాలకు అందదు. అతను రోషం గలవాడు. అతను బహుధైవారాధకులను శక్కించకుండా ఎలా ఉంటాడు? శక్కించకుండా వారిని ఎలా విడిచి పెడతాడు?

అల్లాహు ముఖ్యములందరిని క్షమించుగాక! వారిని షిర్కు లాంటి భయంకరమైన ముప్పు నుండి కాపాడుగాక! అమీన్.

3. ఇర్కుమహిపరాధం

అల్లాహో దివ్యభుర్జాన్లో ఇలా సెలవిచ్చాడు:

وَإِذْ قَالَ لِلَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِينَ عَظِيمٌ^⑬

“అల్లాహు తన కుమారునికి హితబోధ చేస్తూ ఇలా అన్నాడు: ‘ఈ నా ముద్దుల పుత్రుడా! అల్లాహోకు భాగస్వాములను కల్పించకు. నిస్సందేహంగా అల్లాహోకు భాగస్వాములను కల్పించటం (ఇర్కు చేయడం) ఫోరమైన అన్యాయం.’”

(దివ్యభుర్జాన్ 31 : 13)

అల్లాహో లుఖ్వాన్ (అలైహి)కి వివేకాన్ని ప్రసాదించాడు. ఆయన తన బుద్ధి బలంతో ఒకరి హక్కును మరొకరికి ఇష్వరుడం అన్యాయమని గ్రహించారు. ఎవరయితే అల్లాహో హక్కును అతని సృష్టితాలకు కేటాయిస్తాడో వాడు అత్యవ్యవుత్థితికి దక్కాల్చిన హక్కును అల్పానికి ఇచ్చినట్టే. ఎందుకంటే అల్లాహో అత్యవ్యవుత్థితుడు. అతని దగ్గర సృష్టితాల స్థానం బానిసల లాంటిది. రాజమకుటాన్ని ఒక అల్పాడి తలమై పెట్టుడమంచే దీనికంటే అన్యాయం మరొకటి ఉంటుందా?

వాస్తవమే ఏటంబే; మనిషి ఎంత గొప్పవాడయినా లేదా అల్లాహోకు అత్యంత సమీప దూత అయినా అల్లాహోకు పోటీ దారుడయితే వారి స్థానం హీనుల కంటే అలపమైనది. పరీత్త (జస్లామీయ శాసనాంగం) ఇర్కును మహాపాపంగా పేర్కొంది. మన బుద్ధి కూడా దాన్ని మహాపంగానే పరిగణిస్తుంది. ఇర్కుపాపాలన్నింటిలో మహాపం. ఎందుకంటే మానవునిలో ఉన్న లోపం, అతను తన పెద్దలను గారావించడు. అల్లాహో కంటే పెద్దవాడు మరిపడూ లేదు. ఇర్కు చేయడం అంటే అతని బోన్నత్యాన్ని అగారవ పరచడమే.

4. సాఫల్యానికి మార్గం తోహీద్ (ఏకేష్వరీపోసన్) మాత్రమే

అల్లాహో దివ్యభుర్జాన్లో ఇలా సెలవిస్తున్నాడు :

وَمَا آرَسْلَنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ لَا تُنَجِّي إِلَيْهِ أَنَّا كَانَ عَمِيدُ دُرُونِ^⑯

నీకు పూర్వం మేము ఏ ప్రవక్తను పంపినా, “నేను తప్ప మరో ఆరాధ్యుడు లేదు, కనుక మీరు నన్నే ఆరాధించండి” అనే సందేశాన్ని (ద్రైవవాణిని) అతనికి ఇచ్చి పంపాము.”

(దివ్యభుర్జాన్ 21 : 25)

అంటే ప్రవక్తలందరూ అల్లాహో నుండి తెచ్చిన ఆదేశం ఏమిటంబే; కేవలం అల్లాహోను మాత్రమే ఆరాధించండి. అయిన్ని తప్ప మరపరినీ ఆరాధించకండి. దిని ద్వారా తెలుస్తున్న విషయం ఏమిటంబే, తోహీదును ఆదేశించడం పిర్కు నుండి దూరంగా ఉండటం అన్ని పరీత్త (శాసనాంగాల)లకు సంబంధించిన ఏకాభిప్రాయం గల విషయం. కనుక సాఫల్యానికి తోహీద్ ఒక్కటే మార్గం. మిగితావస్తు పక్కమార్గాలే.

5. అల్లాహో ఇర్కు(భాగస్వామ్యం)ను లెక్కచేయుడు

عَنْ أَبِي هَرِيرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ اللَّهُ عَالِيٌّ إِنَّا أَغْنَيْنَا الشَّرِكَ مِنْ عَمَلِ عَمَلًا شَرِكَ فِيهِ مَعِيْ غَيْرِيْ نَرَكَهُ وَشَرِكَهُ وَأَنَا مِنْهُ بَرِيْهُ (مسلم)

అటూ హంటెర్హో (రజి) కథనం ప్రకారం, అల్లాహో ఇలా సెలవిస్తున్నాడని ప్రవక్త (సత్తనం) ప్రవచించారు: భాగస్వామ్యం చేయబడే వారందరిలోకల్లా నేను భాగస్వామ్యంకు అతీతుట్టి. ఎవరయినా ఏదయినా పని చేస్తూ, ఆ పనిలో నాకు భాగస్వాములను కల్పిస్తే నేను అతడిని, అతను కల్పించిన భాగస్వామిని విడిచిపెడతాను. వారిని లెక్క చేయను.

(హదీసు గ్రంథం : ముస్లిం : 2985)

అంటే ప్రజలు ఉమ్మడి వస్తువులను పరస్పరం పంచుకుంటారు. నేను మాత్రం అలా చేయను. ఎందుకంటే నేను నిరపేక్షాపరుడ్ని. ఎవరయినా నా కోసం ఆచరించి అందులో ఇతరులను భాగస్వాములుగా చేర్చినపుడు నేను నా భాగాన్ని తీసుకోను. మొత్తం ఇతరుల కోసమే విధిచిపెడతాను. అతని నుండి ముఖం త్రిప్పుకుంటాను-

తెలిసిందేమిటంబే ఎవరయితే అలైహి కోసం ఆచరించి, దైవెతరుల కోసమూ ఆచరిస్తాలో వారు ఇర్కుకు పాల్గొద్దారు. మరో విషయం ఏమిటంబే, ముప్పొక్కలు అల్లాహో కోసం చేసే అరాధనలు స్వీకరించబడవు.

6. అత్మావస్థల్లో తోహీద్ (ఏకేష్వరీపోసన్) అంగీకారం

అల్లాహో దివ్యభుర్జాన్లో ఇలా సెలవిస్తున్నాడు :

وَلَدُ اخْدَارَيْفَ مِنْ بَعْدِ اَمَّةٍ اَمَّةٌ ظَهَرَ وَمَدْرَيْهُمْ وَكَاهَدَهُمْ عَلَى الْكُوْبِهِمْ اَلْسُتْ^⑯

بِرَّهَكَمْ مَقَالُوا بَلْ بَهَمَدَنَا اَنْ كَلُوُنَا بَوْمَ الْقِسَّهُ اِلَيْهِ اَنْ كَاهَنْ مُدَّ اَهْلُهُلِيَنْ^⑯

اَوْ كَلُوُنَا اِلَيْهِ اَهْرَقَيْ اَبَدُوكَا مِنْ كَلْ وَكَلَ كَلُرَيْهُمْ مِنْ بَهَنِي وَمُهْ اَكْتُلِكَا

بِهَا كَلْ الْبَهْلُوُنْ^⑯

నీ ప్రభువు ఆదం సంతతి వీపుల నుండి వారి సంతానాన్ని తీసి, స్వయంగా వారినే వారికి సాక్షులుగా పెట్టి, నేను మీ ప్రభువును కానా?” అని అడిగి నవ్వుడు ‘ఎందుకు కావు? (నువ్వే మా ప్రభువువి). ఈ విషయానికి మేమంతా సాక్షులుగా ఉన్నాం’ అని వారు చెప్పారు. ‘దీని గురించి మాకేమీ తెలియదు’ అని ప్రతయ దినాన మీరు అనకుండా ఉండటానికి లేదా ‘మొదట్లో మా పూర్వీకులు షిర్కు పాల్పడ్డారు. మేము వారి తరువాతి వారి సంతతిలో పుట్టిన వారము. ఆ దుర్జనులు చేసిన పాపానికి నువ్వు మమ్మల్ని వినాశానికి గురి చేస్తావా?!” అని మీరు అనకుండా ఉండటానికి గాను (మేము ముందే మీ నుండి ఈ విధంగా భరారు చేయించాము.)

(దివ్యభూర్జాన్ 7 : 172-173)

عن ابى بن كعب فی تفسیر قول الله عز وجل واذ اخذ ربک من بني آدم من ظهورهم ذریتهم قال جمعهم فجعلهم ازواجا ثم صورهم فاستطعهم فتكلمو اثیم اخذ عليهم العهد والمیثاق (واشهدهم على انفسهم الست بربکم قالو ابلی) قال فانی اشهد عليکم السموات السبع والارضین السبع واهدہم علیکم اباکم آدم (ان تقولو ایوم القيامة) لم نعلم بهذا اعملوا الله علیکم کتابی شیا انى سارسل اليکم رسلى يذکرون عهدي ومیثاقی وانزل علیکم کتبی قالوا شهدنا بانک ربنا والهنا لا رب لنا غيرك ولا الله لنا غيرك (مسند احمد)

ఉబై బిన్ కఅబ్ (రజ) “సీ ప్రభువు ఆదం సంతతి ఏపుల నుండి వారి సంతా నాన్ని తీసి, వారితో వాగ్దానం తీసుకున్నాడు” అనే సూక్తి భావాన్ని ఇలా వివరించారు: అల్లాహ్ ఆదం సంతానాన్ని ఒక చోట చేర్చాడు. వారి జంటలు చేసాడు. తరువాత వారి ఆకారాలను రూపొందించాడు. వారికి మాట్లాడే శక్తిని ప్రసాదించాడు. వారు మాట్లాడ సాగారు. అప్పుడు వారి నుండి వాగ్దానం తీసుకున్నాడు. వారినే సాక్షులుగా చేసి నేను మీ ప్రభువును కానా?” అని ప్రశ్నించాడు. అప్పుడు వారు “నువ్వే మా ప్రభువువి” అని సమాధానం ఇచ్చారు. అల్లాహ్ మళ్ళీ వారితో : నేను సహ్కారాలను, సప్తభూములను, మీ తండ్రి ఆదంను కూడా మీపై సాక్షిగా ఉంచుతున్నాను. తరువాత మీరు ప్రశ్నయి దినాన “దీని గురించి మాకేమీ తెలియదు” అని అనకుండా ఉండటానికి. నేను తప్ప ఇతర ఆరాధ్యాలుగానీ ప్రభువుగానీ ఎవరూ లేరు. నాతోపాటు ఎవరినీ భాగస్వాము

లుగా చేర్కడండి. నేను మీ వద్దకు నా సందేశపురులను పంపుతూ ఉంటాను. వారు మీకు మీరు చేసిన ఈ వాగ్దానాన్ని గుర్తు చేస్తుంటారు. మీపై నా గ్రంథా లను అవతరింపజేస్తాను అని అంటాడు. అందుకు వారు ‘ముఖేమా ప్రభువువి. ఆరాధకు డివి. నీవు తప్ప మరో ప్రభువుగానీ, ఆరాధ్య దేవుడు గానీ లేదు” అని సమాధానం ఇస్తారు.¹

(హదీను గ్రంథం - మున్జదె అప్పుడు)

7. పీర్డు ద్రువపత్రం కాజాలదు

ఉన్న బిన్ కలవ్ (రజి) పైన పేర్కొన్న ఆయత (దివ్యభుర్తన 7 : 172-173) భావాన్ని ఈ విధంగా వివరించారు: అల్లాహ్ ఆదిమానవుడు ఆదమ్ సంతతి నందరినీ ఒక చేట చేర్చాడు. వారి శరీరాల్లో అత్యులను ప్రవేశపెట్టాడు. ఉదాహరణకు: ప్రవక్తలను మహాత్ములను, పహీదులను (అమర వీరులను), సజ్జనులను, విధేయులను అవిధేయులను అందరినీ వేరు వేరు చేశాడు. అదే విధంగా యూదులను, క్రీస్తువులను, ముఖ్రిక్యులను, ఏకదైవారాధకులను అందరినీ వేరు చేశాడు. వారందరికి ఈ ప్రవంచంలో ఇచ్చిన రూపాన్ని ఇచ్చాడు. కొందరిని అదంగానూ మరి కొందరిని అందవిహీనులుగాను చేశాడు. కొందరికి చూపు ఇచ్చి జంకొందరిని అంధులుగా చేశాడు. కొందరిని మాట్లాడేవారుగా, మరికొందరిని మూగవారుగా చేశాడు. ఇంకొందరిని వికలాంగులను చేశాడు. అప్పుడు వారందరికి మాట్లాడే శక్తిని ఇచ్చి వారితో 'నేను మీ ప్రభువును కానా?' అని ప్రశ్నించాడు. వారందరూ అల్లాహ్ సు తమ ప్రభువుగా అంగీకరించారు.

1. ఆత్మవష్టలో తౌహిద్(ప్రక్షరోపానన)ను మానవులందరూ ఆంగికరించారు. అనమయంలో ఆదమ్ (అలైపిా)ని పైకి ఎత్తడం జరిగింది. ఆయన అక్కడ ఉన్న వారందరినీ చూశారు. వారిలో భన వంతులూ ఉన్నారు. నిరుపేదలూ ఉన్నారు. అందమైన వారు ఉన్నారు. అందవిహీనులూ ఉన్నారు. ఆయన అల్లాహోతే 'అందరిని ఒక విధంగా ఎందుకు పుట్టించబడేదు' అని ప్రచ్ఛించారు. అందుకు అల్లాహో నాటు కృతజ్ఞతలు తెలువడాన్ని నేను ఇష్టవడతాను' అని సమాధానమిచ్చారు. ఆదమ్ (అలైపిా) చూసిన వారిలో ప్రవక్తలు కూడా ఉన్నారు. వారు దీపంలా కాంతితో వెలిగిపోతున్నారు. వారి ముఖాల నుండి జ్యోతి ప్రసరిస్తుంది. అల్లాహో ప్రవక్తల నుండి దైవదోత్య విషయంలో కూడా వాగ్గానం తీసుకున్నాడు. ఈ వాగ్గానం గురించి దివ్య ఖుర్జాన్లో ఇలా పేర్కొనదం జరిగింది: ఆ నమయంలో మేము ప్రవక్తల నుండి కూడా వాగ్గానం తీసుకున్నాము. మీ నుండి, నూహో, ఇబ్రాహిమ్, మూసా, మర్యాద కుమారుడు ఈసా (అలైపిాస్సులామ్) మొదలైన ప్రవక్తల నుండి కూడా వాగ్గానం తీసుకున్నాము.

- అనువాదకుడు

ఆప్యు అల్లాహ్ వారితో తనను తప్ప వేరికరిని పాలకు నిగా, యజమానిగా భావించ కూడదని, తనను కాక వేరే వారిని ఆరాధకులుగా చేయ కూడదని వాగ్గానం తీసుకు న్యాదు. వారందరూ అల్లాహ్తో వాగ్గానం చేశారు. అల్లాహ్ అదమ్ (అలైహి)ని, ఏదు ఆకాశాలను, భూములను సాక్షులుగా చేస్తూ; మీకు ఈ వాగ్గానాన్ని గుర్తు చేయ దానికి ప్రవక్తలు వస్తారు. తమతోపాటు ఆకాశ గ్రంథాలు తీసుకు వస్తారు అని అన్యాదు. అజల్ (అత్మావస్థ) రోజునాడు ప్రతి వ్యక్తి వ్యక్తిగతంగా తోహాద్ (పీంశ్యరోపానన)ను అంగికరించి, పిర్క (బహుదైవారాధన)ను తిరస్కరించాడు. కనుక పిర్కలో ఎవరిని దృష్టింతంగా పేర్కొనకూడదు. ప్రభోధకులనుగానీ, సన్యాసులనుగానీ, మతాధికారులనుగానీ, తాతముత్తాతలనుగానీ, చక్రవర్తినిగానీ, పండితులనుగానీ మరియు పుణ్యత్వులనుగానీ ఎవరినైనా సరే.

8. “మరుపుకు నాకు” స్నేహితంచబడదు

ప్రపంచంలో వచ్చాక మాకు ఆ వాగ్గానం గుర్తులేదు. కనుక మేము పిర్క చేసినా మమ్మల్ని ఎవరూ పట్టుకోరు, మరిచిపోయిన విషయాల గురించి ఎవరూ ప్రశ్నించరు అని భావించే వారికి సమాధానం ఏమిటంటే; మానవుడికి చాలా విషయాలు గుర్తుండవు. కానీ ఎవరయినా విశ్వసనీయుడు వాటిని గుర్తు చేస్తే నమ్మకం కలుగుతుంది. ఉదాహరణకు ఎవరయినా తాను పుట్టిన రోజు గుర్తులేకపోతే, జనులు చెప్పిన దాన్ని బట్టి తాను ఫలానా రోజు ఫలానా తేదీన ఫలానా ఘడియలో పుట్టునని చెబుతాడు. పెద్దల నుండి విని తన తల్లిదండ్రులను గుర్తుపడతాడు. వేరే వారిని తన తల్లిగా చెప్పుకోదు. ఎవరయినా తన తల్లి హక్కులను నెరవేర్కుపోతే లేదా వేరే వారిని తల్లిగా చెప్పుకుంటే ప్రపంచం అతనిపై ఉమ్మేస్తుంది. ఒకవేళ ఎవరయినా ‘నన్యేందుకు తప్పపడుతున్యారు. మా అమ్మ ఎవరో నాకు గుర్తులేదు’ అని అంటే అలాంటి వారిని మరీ మతిష్ఠిమితంలేని వానిగా, అవిధేయునిగా భావిస్తారు.

తెలిసిందేమిటంటే, ప్రజలు చెప్పుడం వల్ల మనిషి అనేక విషయాలను నమ్ముతాడు. ప్రవక్తలు ఎంతో గొప్పవారు. అలాంటి వారు చెప్పినా నమ్మకం కలగదా?

9. ప్రవక్తల మరియు గ్రంథాల మౌలిక బోధన

తోహాద్(పీంశ్యరోపానన)నే అనుసరించాలని పిర్క(బహుదైవారాధన)కు దూరంగా ఉండాలనీ ఆత్మల లోకంలో ప్రతి ఒక్కరికీ వ్యక్తిగతంగా తాకీదు చేయడం జరిగింది.

ప్రవక్తలందరూ ఈ విషయాన్నే గుర్తు చేయడానికి పంపబడ్డారు. ఒక లక్ష ఇరవై నాలుగు వేల ప్రవక్తల ప్రభోధనలు, ఆకాశ గ్రంథాలు ఈ ఒక్క విషయాన్నే నొక్కి వక్కుణించాయి.

గుర్తుంచుకొండి! “తోహాద్ నే అనుసరించండి. పిర్క దరిద్రాపులకు కూడా వెళ్ల కండి. అల్లాహ్ ను తప్ప ఇతరులను పాలకునిగా, సార్యభోమునిగా భావించకండి. దైవేతరులను యజమానులుగా భావించకండి. వారిని మొరపెట్టుకుండి. వారికి మొక్కకుండి.”

(క్రింది హదీసు తెలుసుకున్న తర్వాత ఎట్టి పరిష్కారిలోనూ పిర్కకు ఒడిగట్టుకూడదు.

عَنْ مَعَاذِبِ أَبْنَى جَبْلٌ قَالَ : قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ لَا تَشْرِكْ بِاللَّهِ شَيْءًا وَانْ قُتِلَ وَحْرَقَ
(سنن احمد)

ప్రవక్త (స) తనకు ఇలా ప్రభోధించారని ముఖ్య బిల్ జబల్ (రజ) ఉల్లేఖించారు. “అల్లాహ్కు సహవర్యులుగా ఎవరిని చేర్చకు. నిన్న చంపినా, తగులబెట్టినా సరే.”

(హదీసు గ్రంథం, ముస్లిద అహుద 5 : 238)

అంటే, అల్లాహ్ ను తప్ప వేరితరులను ఆరాధ్య దైవాలుగా భావించకండి. పైతానులు, జిన్నులు మిమ్మల్ని బాధిపెడతారని చింత చెందకండి. ముస్లిములు బాహ్యమైన ఆపదలు కలిగినప్పుడు సహనం వహించాలి. వాటికి భయపడి విశ్వాసాన్ని విడనాడ కూడదు. అలాగే అంతర్గత పీడనల (జిన్నులు, పైతానులు పెట్టే బాధల) విషయం లోనూ సహనం వహించాలి. వాటికి భయపడి విశ్వాసాన్ని విడిచి పెట్టకూడదు. సుఖమయినా, దుఃఖమయినా అంతా అల్లాహ్ అధినంలోనే ఉందని విశ్వసించాలి. అల్లాహ్ విశ్వాసులను పరీక్షిస్తాడు. విశ్వాసులకు వారి విశ్వాసాల ప్రకారం పరీక్షిస్తాడు. దుష్టుల ద్వారా సజ్జనులకు ఆపదలు కలిగించి చిత్తతుద్ది కలవారెవరో కపటులెవరో పరిక్షిస్తాడు. పుణ్యత్వులకు పాపాత్ముల ద్వారా, విశ్వాసులకు తిరస్కారులద్వారా కష్టాలు కలిగిస్తాడు. వారు సహనం వహిస్తారు. విశ్వాసం నుండి సదలరు. అదే విధంగా అప్పుడప్పుడు పుణ్యత్వులకు జిన్నుల ద్వారా, పైతానుల ద్వారా అల్లాహ్ ఇచ్ఛనుసారం బాధలు కలుగుతాయి. కనుక ఆ సమయంలో కూడా సహనం వహించాలి. బాధలకు భయపడి ఎన్నటికీ వారిని విశ్వసించకూడదు.

దీని ద్వారా తెలిసినదేమిటంటే; ఎవరయినా పిర్కను చీడి దైవేతరులను విడిచి పెట్టి వారి మొక్కలను ఖండిస్తున్నప్పుడు, దురాచారాలను అంతమొందిస్తున్నప్పుడు

ఆ మార్గంలో అతనికి ధన నష్టంగానీ ప్రాణ నష్టంగానీ జరిగినా లేదా ఏదైనా పైతాను, దుష్టజన్మలు, పీర్, ముర్దుడ్ రూపంలో హింసపెదుతున్నా, అల్లాహ్ తనను పరీక్షిస్తు న్నాడని భావించాలి. విశ్వాసంపై ఫీరంగా ఉండాలి.

గుర్తుంచుకొండి! అల్లాహ్ దౌర్జన్యపరులకు సడలింపు ఇచ్చి మరీ పట్టుకున్నట్లే, బాధితులను వారి నిరంకుశపు పంజా నుండి మోక్కం ప్రసాదిస్తాడు. అదే విధంగా దుష్ట జీన్నులను కూడా సమయం వచ్చినప్పుడు పట్టుకుంటాడు. వారి దౌర్జన్యం నుండి ఏకదైవారాధకులకు విముక్తిని ప్రసాదిస్తాడు

عَنْ أَبْنِ مَسْعُودٍ قَالَ : قَالَ رَجُلٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ قَالَ أَنْ تَدْعُوا لِلَّهِ نَدَا
وَهُوَ خَلَقُكُمْ (مُتَقْلِفُ عَلَيْهِ)

ఇబ్ను మన్వర్డ (రజి) ఉల్లేఖనం ప్రకారం ఒక వ్యక్తి ప్రవక్త (స)తో, ఓ ప్రవక్తా! అతి పెద్ద పాపం ఏది? అని అడిగాడు. ప్రవక్త (స) ఇలా ప్రభోధించారు: “దైవేతరు లను అల్లాహ్‌గా భావించి మొరపెట్టుకోవడం పెద్ద పాపం. ఎందుకంటే అల్లాహ్‌యే నిన్న సృష్టించాడు.” (హాదీసు గ్రంథం : బుఖారి 6861)

అల్లాహ్ జ్ఞానం అంతటా వ్యాపించి ఉంది. సార్వభూమాధికారం ఆయన చేతు ల్లానే ఉంది. అందుకే ప్రతి ఆపదలోనూ ఆయనే మొరపెట్టుకోవాలి. అదే విధంగా దైవేతరులకు ఈ గుణాలను ఆపాదించి వారిని మొరపెట్టుకోవడం మహాపాపం. ఎందుకంటే అల్లాహ్ తప్ప ఎవరూ అవసరాలను తీర్చారు. అంతేకాదు మన సృష్టికర్త అల్లాహ్‌యే కనుక కష్టాలు వచ్చినప్పుడు ఆయనే ఆరాధించాలి. దైవేతరులతో మనకు సంబంధం ఏమిటి? ఉదాహరణకు ఎవరన్నా బానిసలు తమ అవసరాల గురించి తమ రాజు వద్దనే ఏకరువు పెట్టుకుంటారు తప్ప ఇతరుల వద్దకు ఎందుకు వెళతారు? అల్పాని దగ్గరికి అసలు వెళ్లారు. విశ్వాప్రభువు అయిన అల్లాహ్‌కు వేరే పోటీదారులు ఎవరూలేరు. అలాంటప్పుడు వేరే వారి వద్దకు వెళ్లి తమ అవసరాలను ఏకరువు పెట్టడం అజ్ఞానం కాక మరేమిటి?

10. ఏకదైవారాధన మరియు మన్వింపు

عَنْ أَنْسٍ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى يَا أَبْنَ آدَمَ إِنَّكَ لَوْ لَقِيْتَ بِقَرَابِ الْأَرْضِ
خَطَايَا مِنْ لَقِيْتِي لَا تُشْرِكْ بِي شَيْئاً لَا تِيكَ بِقَرَابِهَا مَغْفِرَةً (جامع الترمذی)

అన్స్ (రజి) కథనం ప్రకారం అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడని ప్రవక్త (స) ప్రవచిం

చారు: ‘ఓ ఆదమ్ పుత్రుడా! ఒకవేళ నువ్వు ప్రపంచమంత పాపాలన్నీ చేసినా సరే, నాకు సహవర్ధుల్లి కల్పించకుండా వచ్చి నన్ను కలిస్తే, ప్రపంచమంత మన్వింపుతో నేను నిన్ను కలుస్తాను.’ (హాదీసు గ్రంథం, తిర్యక్, అప్పుద్ : 3540)

అంటే ఈ ప్రపంచంలోకి ఫిర్జోన్ (ఈజిష్ట్ పాలకుల బిరుదు), హామాన్ (ఫిర్జోన్ ప్రధానమంత్రి) లాంటి ఎంతో మంది పెద్ద పెద్ద పాపాత్ములు వచ్చారు. పైతాన్ కూడా ఉన్నాడు. ఏరి ద్వారా జరిగిన పాప కార్యాలన్నీ, ఇంకా ప్రతయం వరకు జరగ బోయే పాపాలన్నీ ఒకే వ్యక్తి చేశాడు అనుకుందాం. కాని ఆ వ్యక్తి అన్ని పాపకార్యాలు చేసినా పీర్కు పాల్పడకుండా ఉంటే అల్లాహ్ అతను చేసిన పాపాలకు సమానంగా క్షమాభిక్ష అనుగ్రహాలు అతనిపై అవతరింపజేస్తాడు. ఏక దైవారాధన ఉభాలతో అతని పాపాలన్నీ క్షమించబడతాయి.¹ అదేవిధంగా పిర్కు చేయడం వల్ల ఇతర మంచి కార్యాలన్నీ వ్యధమవుతాయి.

యదార్థమేమిటంటే మానవుడు అన్ని రకాల పిర్కు నుండి అన్ని విధాలుగా దూరంగా ఉండాలి. తుభ్రంగా ఉండాలి. అంతేకాదు అల్లాహ్ తప్ప ఎవరూ యజమాని కాదని, ఆయన సామ్రాజ్యం నుండి ఎక్కడికీ పారిపోలేమని, అల్లాహ్ అవిధేయులకు ఎవరూ ఆశ్చర్యం కల్పించలేరని, ఆయన ముందు అందరూ సిస్పహోయులని, ఆయన అదేశాన్ని ఎవరూ ధిక్కరించలేరని, ఆయన ముందు ఎవరి సహాయమూ పనికిరాదని, అల్లాహ్ అనుమతిస్తే తప్ప ఎవరూ సిపారసూ చేయలేరని విశ్వాసించాలి. ఒకవేళ ఇలాంటి విశ్వాసుల ద్వారా మానవ తప్పిదంవల్ల లేదా పారపాటువల్ల పాపాలు జరిగినా తను ఆ పాపాల భారంతో నలిగిపోతుంటాడు. చిరాకు చెందుతాడు. అవమాన భారంతో తలెత్తుకోలేకపోతుంటాడు. అలాంటి వ్యక్తికి పై దైవానుగ్రహం అవతరిస్తుంది. పాపకార్యాలు పెరిగే కొణ్ణి అతనిలో పశ్చాత్తాప భావం పెరుగుతూ ఉంటుంది. పశ్చాత్తాప భావం పెరిగే కొణ్ణి అల్లాహ్ అనుగ్రహమూ పెరుగుతుంది.

గుర్తుంచుకోవాల్సిన విషయం ఏమిటంటే; ఇతరుల ఆరాధనలు చేయనటు వంటి పనులు కూడా ఏకదైవారాధనలో ఫీరంగా ఉన్న వ్యక్తి పాపాలు ఆ పనులు చేసి

1. పిర్కు వల్ల జరిగే తీవ్ర పరిణామాల గురించి పొచ్చరించడమే ఈ హాదీసు ఉద్దేశం. అంతే తప్ప పిర్కు దూరంగా ఉంటే చాలు వేరే పాపాలు చేస్తే ఏమవదు అని భావించకూడదు. ఎందుకంటే పాపాల క్షమాభిక్ష కొరకు పరీత్వ విధించిన నిబంధనలు దృష్టిలో ఉంచుకోవాలి. అంటే పశ్చాత్తాపం చెండకపాతే పిర్కు క్షంతప్యం కాజాలదు.

పెదతాయి. ఒక పాపాత్ముడైన ఏకదైవారాధకు దైవభీతిగల ఒక బహుదైవారాధకుని కంటే ఎన్నో రెట్లు మేలు. అంతేకాదు నేరస్తుడు, తిరుగుబాటుదారుడు, ముఖస్తుతి చేసేవాడి కంటే కూడా వేల రెట్లు నయం. ఎందుకంటే; మొదటివాడు తాను చేసే పాపాలపై ప్రాయఃశ్చిత్తం చెందుతాడు. కానీ రెండోవాడు తాను చేస్తున్న కార్యాలపై గర్వపడతాడు.

నోరాంశం

1. అరాధనల్లో, వ్యవహారాల్లో జరిగిన పాపాలకు పశ్చాత్తాపం చెందకుండా చనిపోతే అల్లాహ్ తల్స్తో వాటిని క్రమిస్తాడు. కానీ విశ్వాసాల్లో జరిగిన పాపాలకు పశ్చాత్తాపం చెందకుండా చనిపోతే అల్లాహ్ ఎన్నటికీ క్రమించడు. షిర్కై అణ్ణర్ (బహుదైవారాధన)కి శాశ్వత నరకం, షిర్కై అణ్ణర్ (ప్రదర్శనాబుద్ధి)కి ఆత్మాలిక నరకం ప్రాప్తమవుతుంది.
2. బహుదైవారాధన ఘోరాతిఘోరమైన పాపం. అది చక్రవర్తిపై తిరుగుబాటు చేయడం లాంటిది. దానికి శిక్త నరకమే. తిరుగుబాటు చేయడం చక్రవర్తి దగ్గర మహానేరం. మరణ దండయే దానికి శిక్త. (ధివ్యభూర్జాన 4 : 116)
3. బహుదైవారాధన మహావరాధం. ఎందుకంటే అది సర్వోన్నతుడైన సృష్టికర్త హక్కును అధములైన సృష్టితాలకు ఇచ్ఛివేయడమే. (ధివ్యభూర్జాన 39: 13)
4. గత శాసనాంగాల మాలిక బోధన ఏకదైవారాధనయే. కనుక అదే సాఫల్యానికి మార్గం.
5. అల్లాహ్ నిరపేక్షాపరుడు. తనకోసం ఎట్టి పరిస్థితిలోనూ భాగస్వామ్యాన్ని సహించడు. పూర్తి పుణ్యకార్యాలను రద్దు చేసేస్తాడు.
6. ప్రశయదినం నాడు ఎలాంటి ఎదురు వాదన జరగకుండా ఉండేందుకు అల్లాహ్ అజల్ (ఆత్మావష్ట) లోనే అది మానవుడు ఆదం సంతానం నుండి ఏకదైవారాధన ప్రమాణం తీసుకున్నాడు.
7. ఆత్మావష్టలో మానవులందరూ అల్లాహ్ వధ్య వ్యక్తిగతంగా ఏకదైవారాధనను అంగీకరించి, బహుదైవారాధనను తిరస్కరించారు. దాన్ని గుర్తు చేయడం కోసమే అల్లాహ్ ప్రవక్తలను, ఆకాశ గ్రంథాలను పంపే ఏర్పాటు చేశాడు. కనుక నేడు చెలామణి అవతున్న ఏ విషయము కూడా బహుదైవారాధనకు భ్రమపత్రం కాజాలదు.

8. ఎవరయినా ఆత్మల లోకంలో జరిగిన ఒప్పుందం మరిచిపోయానని సాకులు చూపి బహుదైవారాధనకు పాల్పడితే అతని సాకు స్వీకరించబడదు. ఎందుకంటే ప్రవక్తలు, ఆకాశ గ్రంథాలు సందర్శానుసారం దాన్ని గుర్తు చేస్తూ ఉన్నాయి.
9. ఆత్మల లోకంలో జరిగిన తమ ఒప్పుందాన్ని గుర్తు చేయడానికి సందర్శాను సారం ఒక లక్ష్మా ఇర్వై నాలుగువేల మంది ప్రవక్తలు పంపబడ్డారు. మరియు దైవగ్రంథాలు సందర్శాన్ని బట్టి అవతరించాయి. హత్యచేయబడినా, దహనం చేయబడినా బహుదైవారాధన చేయకూడదని చాటిచెప్పాయి. అందువల్లనే ఏకేశ్వరోపాసన విశ్వాస పరిరక్షల కోసం భౌతిక, మానసిక బాధలకు ఓర్పు, సహనం పహించాలి. భయపడి పైతూలు, జీవ్నాతుల బారిన పడకూడదు. ఎందుకంటే; ఇది అల్లాహ్ తరపు నుండి మీ విశ్వాసానికి పరీక్ష. సృష్టికర్తతోపాటు బహుదైవారాధనకు పాల్పడటం ఘోర పాపం. నిజమైన ప్రభువు, ఆపదలను తొలగించేవాడు, కష్టాల్లో ఆదుకునేవాడు కేవలం అల్లాహ్ మాత్రమే. ఉత్తమ ప్రతిఫలం మరియు శిక్త ఇచ్చేవాడు అల్లాహ్యై.
10. ఏకేశ్వరోపాసన కుభముతో ప్రపంచమంతటి పాపాలలో మునిగినా క్రమాభిక్ష లభిస్తుంది. కానీ బహుదైవారాధన దారిద్ర్యంతో పుణ్యాలన్నీ బూడిదలో పాసిన పస్తిరవుతాయి. అంటే ఒక పాపాత్ముడైన ఏకేశ్వరోపాసకుడు, ఒక దైవభీతిపరుడైన బహుదైవారాధకుడి కంటే వెయ్యి రెట్లు మేలు. ముఖస్తుతి చేసే తిరుగుబాటుదారు కన్నా, ప్రభుత్వ విధేయుడైన నేరస్తుడు వెయ్యి రెట్లు నయం అన్న చందాన.

ఈ తీర్మి ప్రశ్నలకు జవాబులు వ్రాయండి.

1. షిర్కైలోని కొన్ని కీడులను వివరించండి?
2. తాహీదలోని కొన్ని మేళ్లను వివరించండి?
3. షిర్కైను కొన్ని ఉపమానాలతో వివరించండి?
4. ప్రవక్తల మాలిక సందేశం ఏమిటి? వివరంగా వ్రాయండి?

2. తపోవ్యాప్తిలను గుర్తించండి

1. పిర్కు ధృవపత్రం కాగలదు. ()
2. పిర్కు విషయంలో “మరుపుకు సాకు” స్వీకరించబడుతుంది. ()
3. ప్రశ్నయం రోజున మనిషి తోహాద్దును ఒప్పుకుంటాడు. ()
4. అల్లాహ్ పిర్కు చేసే వాడి నుండి అతీతుడు. ()
5. పిర్కువల్ల విముక్తి కలుగవచ్చు. ()

3. ఖాళీలను పూరించండి

1. అల్లాహ్ పిర్కు ను మార్గం
2. పిర్కు అన్నింటికంటే.....
3. తోహాద్ మార్గం..... ల మార్గం
4. అల్లాహ్..... క్షమించడు.
5. ప్రతి వ్యక్తి ఆత్మావఘ్�ణలో..... ను అంగికరించాడు.
6. ప్రశ్నయం రోజున పిర్కు అవ్యాదు.
7. ఒకవేళ ఎవరైనా “మరుపువల్ల” పిర్కు చేస్తే అతని సంజాయిషీ కి మార్గం

నాల్గవ అధ్యాయం

అగోచర జ్ఞానంలో పిర్కు (భాగస్వామ్య) ఖండన

1. పిర్కు(భాగస్వామ్యం) ఖండన

అల్లాహ్ దివ్యఫలర్థాన్వయం ఇలా సెలవిస్తున్నాడు:

وَعِنْدَهُ مَقَاتِعُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ
وَمَا يَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي قُلُمِّبِ الْأَرْضِ وَلَا
رَطْبٌ وَلَا يَأْسِ إِلَّا فِي كِتْبَ مُهِمَّينَ ⑯

అగోచరాల తాళం చెవలు అల్లాహ్ వద్దనే ఉన్నాయి. అల్లాహ్కు తప్ప ఇతరు లెవరికీ వాటి గురించి తెలియదు. భూమిలోనూ, సముద్రాలలోనూ ఉన్న వస్తువు లన్నించి గురించి ఆయనకు తెలుసు. రాలే ఆకు కూడా ఆయనకు తెలియకుండా ఉండదు. నేలలోని బీటటి పొరలలో పడే ఏ గింజ అయినా - పచ్చిది, ఎండినది ఏది పడినా - స్పష్టమైన గ్రంథంలో నమోదై ఉంది. (దివ్యఫలర్థాన్వయ 6 : 59)

అల్లాహ్ మానవునికి బాహ్య వస్తువుల గురించి తెలుసుకోడానికి కొన్ని అవయవాలు ప్రసాదించాడు. ఉదాహరణకు చూడటానికి కట్ట, వినడానికి చెవలు, వాసన కోసం ముక్కు, రుచి కోసం నాలుక, వెతకటానికి చేతులు, అర్ధం చేసుకోవడానికి బుద్ధిని ప్రసాదించాడు. ఈ అవయవాలన్నిటిపై మానవుడికి అధికారాన్ని ప్రసాదించాడు. తాను తలచుకున్నప్పుడు వాటిని ఉపయోగించవచ్చు. ఉదాహరణకు: ఏదైనా వస్తువు లను చూడకూడదనుకున్నప్పుడు కట్ట మూనుకున్నప్పుడు కట్ట తెరిచి ఉంచుతాడు. ప్రతి అవయవాన్ని ఇలాగే ఉపాంచుకోండి. అదే విధంగా గోచర విషయాలు తెలుసుకోడానికి తాళం చెవలు ఇవ్వాడు. ఉదాహరణకు తాళం తెరవాలో లేదో? తాళం చెవి ఉన్న వాడి అధికారంలోనే ఉంటుంది. ఇలా బాహ్య వస్తువుల గురించి తెలుసుకోవాలో, తెలుసుకోకూడదో? అంతా మానవుడి అదుపులోనే ఉంది.

2. అగోచరాల జ్ఞానం కేవలం అల్లాహ్‌కు మాత్రమే ఉంది

దీనికి భిన్నంగా అగోచర విషయాలు తెలుసుకోవడం మానవుడి చేతుల్లో లేదు. దాని తాళం చెవులు అల్లాహ్ తన వద్ద ఉంచుకున్నాడు. మహా వ్యక్తులకుగానీ, అల్లాహ్ సామీవ్యం పొందిన దైవదూతలకుగానీ తమకు ఇష్టం వచ్చినప్పుడు అగోచర విషయాలు తెలుసుకోవాలనుకునే, ఇష్టంలేనప్పుడు వదిలిపెట్టే అధికారం లేదు. అల్లాహ్ తన ఇష్టానుసారం ఎప్పుడైనా ఎవరికైనా అగోచర విషయాలు కావాలను కున్నంతగా తెలుపుతాడు. అగోచర విషయాలు తెలుపడం అల్లాహ్ ఇష్టంపై మాత్రమే ఆధారపడి ఉంది. వేరే వారి ఇష్టంపై ఆధారపడి లేదు.

ప్రవక్త (సల్లల్హుఅలైహి వసల్) అనేకసార్లు ఏదైనా విషయం గురించి తెలుసుకోవాలనుకునేవారు. కానీ ఆ విషయం ఆయన తెలుసుకోలేకపోయేవారు. అల్లాహ్ తలచుకున్నప్పుడు వాటిని వెంటనే తెలిపేవాడు. దైవదౌత్య కాలంలో కపటులు మాత్రమూర్తి ఆయిషహ్ (రజి. అనహ్)పై అపనింద మోహారు. ఆ విషయం ప్రవక్త (సల్లల్హుఅలైహి వసల్)కు తీవ్రంగా బాధ కలిగించింది. ఆయన (సల్లల్హుఅలైహి వసల్) చాలా రోజుల వరకు ఆ విషయాన్ని శోధించారు. కానీ ఏ విషయమూ తెలుసుకోలేక పోయారు. తర్వాత అల్లాహ్ కోరినప్పుడు వహీ అవతరింప జేసి కపటులు అబద్ధాల కోరులని, ఆయిషహ్ (రజిఅనహ్) పరమ పవిత్రురాలని తెలియజేసాడు.

కనుక ప్రతి ముస్లిం అగోచరాల ఖజానాల తాళం చెవులు అల్లాహ్ తన వద్దనే ఉంచుకున్నాడని, వాటికి ఎవరిని కోశాధికారిగా చేయలేదని విశ్వసించాలి. ఆయన స్వయంగా ఎవరికి ఎంత ఇవ్వాలో అంత ఇస్తాడు. అతని చేయిని అడ్డుకునే సాహసం ఎవరికుంది?

3. అగోచర జ్ఞానం ఉందని చెప్పేవాడు, అబద్ధాలకోరు

దీని ద్వారా తెలుసున్న విషయం ఏమిటంటే, అగోచరం తెలుస్తుందని, గడిచిన వాటి గురించి, భవిష్యత్తు గురించి తనకు తెలుసునని వాడించేవాడు అబద్ధాలకోరు. అలాంటి వాడు దైవత్య ప్రకటన చేస్తున్నాడు. ఎవరయినా ప్రవక్తలను, మహాత్ములను, జీన్నులను, దైవదూతలను, ఇమాములను, సజ్జనులను లేదా హీరులను, అమరిరులను, సిద్ధాంతిని, జ్యోతిష్మృదిని, పండితులను, భూతాలను లేదా కన్యలను అలా భావిస్తే ముప్పిక్కులు (బహు దైవాధకులు) అనబడతారు. వారు పైన పేర్కొన్న ఆయతు (దివ్య ఖురుఫ్ 6 : 59)లను తిరస్కరిస్తున్నారు. అనుకోకుండా ఎవరయినా జ్యోతిష్మృది మాట నిజమయితే దాని వల్ల అతను అగోచర జ్ఞాని కాలేదు. ఎందుకంటే

అతను చెప్పే చాలా విషయాలు అబద్ధాలు కనుక! అగోచర జ్ఞానం తెలుసుకోవడం వారికి సాధ్యమయ్యే విషయం కాదు. వారి అంచనా ఒక్కసారి నిజం కావచ్చ. మరికొన్ని సార్లు తప్ప కావచ్చ. జ్యోతిష్యం, కనికట్టు, ఖురుఫ్ తో శకునాలు చూడటం కూడా అలాంటిదే. వహీ (దైవవాటి) మాత్రం ఎప్పుడూ అబద్ధం కాదు. అది మాత్రం వారి అధినంలో లేదు. అల్లాహ్ తన ఇష్టప్పకారం తాను తలచుకుంది తెలుపుతాడు. వేరే వారి ఇష్టంపై వహీ ఆధారపడి లేదు. అల్లాహ్ ఇలా సెలవిస్తున్నాడు:

٥٦ لَمْ يَعْلَمْ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا هُوَ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيُّهُنَّ يَعْبُدُونَ

‘అల్లాహ్‌కు తప్ప ఆకాశాలలోనూ, భూమిలోనూ ఉన్న వారెవరికి అగోచర విషయాల జ్ఞానం లేదు. తాము ఎప్పుడు తిరిగి లేపబడతామో కూడా వారికి తెలియదు’ అని ఓ ప్రవక్తూ (సల్లల్హుఅలైహి వసల్) వారికి చెప్పు.

(దివ్యఖురుఫ్ 27 : 65)

అగోచర విషయాలు తెలుసుకోవడం ఎవరి తరమూ కాదు. వారు ఎంతటి వారయినా లేదా దైవదూత అయినా నరే. దీనికి స్వప్తమయిన ఆధారం ఏమిటంటే, ప్రథయం వస్తుందని ప్రపంచం మొత్తానికి తెలుసు కానీ అది ఎప్పుడు వస్తుందో ఎవరికి తెలియదు. అన్ని విషయాలు తెలుసుకోవడం వారికి సుసాధ్యమే అయితే ప్రథయం ఏ రోజు వస్తుందో కూడా తెలుసుకునేవారే.

4. అగోచరాల జ్ఞానం

అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడు:

إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيَعْلَمُ الْقَيْمَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْضِ وَمَا مَا تَدْرِي

لَئِنْ مَا ذَا تَكْسِبُ عَدَادًا وَمَا تَدْرِي لَكُلُّ شَيْءٍ يَا أَيُّ أُنْسٍ تَتَوَسَّطُ مِنْ اللَّهِ عَلَيْهِ حِلْمٌ

నిస్సందేహంగా ప్రతయానికి సంబంధించిన జ్ఞానం అల్లాహ్ వద్ద మాత్రమే ఉంది. ఆయనే వర్షాన్ని కురిపిస్తున్నాడు. మాత్ర గర్వాలలో ఏముందో ఆయనకు తెలుసు. తాను రేపు ఏం చేయసున్నదో ఏ ప్రాణీ ఎరుగడు. తాను ఏ గడ్డాపై మరణిస్తాడో కూడా ఎవరికి తెలియదు. అల్లాహ్ యే సర్వజ్ఞాని, అన్ని తెలిసినవాడు (అని తెలుసుకోండి).

(దివ్యఖురుఫ్ 31 : 34)

అగోచరాల జ్ఞానం అల్లాహ్‌కు మాత్రమే ఉంది. ఆయన తప్ప అగోచరాల జ్ఞాని ఎవరూ లేదు. ప్రథయం సంభవించడం తథ్యం. మానవులందరికి ఈ విషయం

తెలును. కానీ అది ఎప్పుడు రాబోతుందో ఎవరికి తెలియదు. అలాంటప్పుడు వేరే విషయాల గురించి ఏం చెప్పగలరు. ఉదాహరణకు విజయం, పరాజయం, స్వస్థత, అస్వస్థత ఇలాంటి విషయాల జ్ఞానమూ ఎవరికి లేదు. ఇవి ప్రశ్నయమంత ముఖ్య మైనవి కాకపోయినా అని ఎప్పుడు సంభవిస్తాయో ఎవరికి తెలియదు. అదే విధంగా వర్షం ఎప్పుడు పదుతుందో ఎవరికి తెలియదు. దానికోసం ప్రత్యేకంగా ఒక కూడా ఉంది. అయినా వర్షం పదుతుందో లేదో తెలియదు. వేరే కాలాల్లోనూ వర్షం పదుతుంటుంది. చాలా మంది దీనిని కోరుతుంటారు కూడా. ఒకవేళ దాని సమయం ఎలాగైనా తెలుస్తుందనుకుంటే దాని గురించి ఎవరికైనా తప్పనిసరిగా తెలుస్తుంది. ఉదాహరణకు : ఒక వ్యక్తి జననం-మరణం లేదా సంతానం కలగడం కలగకపెచుడం లేదా ధనవంతుడవ్యాడం పేదవాడవ్యాడం లేదా విజయం సాధించడం-పరాజయం పాలవ్యాడం ఈ విషయాలు ఎవరికైనా ఎలా తెలుస్తాయి? మాతృ గర్భంలో ఉన్నది కూడా ఎవరికి తెలియదు.¹

గర్భంలో ఉన్నది ఒకరా లేదా ఇద్దరా? అందులో ఉన్నది ఆడా, మగా? సంపూర్ణంగా ఉన్నారా లేదా లోపంతో ఉన్నారా? అందంగా ఉన్నారా అంద విహీనంగా ఉన్నారా? నిపుణులు ఈ విషయాలన్ని అసంపూర్ణిగానే తెలుపుతారు. కానీ ఎవరికి పూర్తిగా పరిష్కితులు తెలియవు. అలాంటప్పుడు మానవ అంతర్గత విషయాల గురించి ఎలా తెలుసుకోగలరు? ఉదాహరణకు వారి భావాలు, సంకలనాలు, కోరికలు, వారి విశ్వాస కాపట్టు ఫితి. తాను రేపు ఏం చేస్తాడో? తనకే తెలియనప్పుడు ఇతరుల గురించి ఎలా తెలుసుకోగలదు? మనిషికి అతను ఎప్పుడు మరణిస్తాడో తెలియనప్పుడు మరణించబోయే రోజు సమయం ఎలా తెలుస్తుంది? ఏది ఏమైనప్పటికి అల్లాహ్ తప్ప మరెవరూ భవిష్యత్తు విషయాలను తమ ఆధికారంతో తెలుసుకోలేరు. కనుక అగోచర విషయాల జ్ఞానులమని వాదించేవారు అబద్ధాలకోరులు. కనికట్టు, జ్యోతిష్యం, శత్రువులు చూడటం, రాశిఫలాలు అన్నీ అబద్ధాలే. ఇవన్నీ పైతాన్ పన్నగాలు. ముస్లిములు ఎన్నటికి ఏటిలో చిక్కుకోకూడదు.

ఎవరైనా “నాకు అగోచర విషయాల జ్ఞానం లేదు, వాటిని తెలుసుకోవడమూ నా వల్ల కాదు, అల్లాహ్ నాకు తెలుపుతున్న విషయాలు తప్ప వేరే విషయాలు చెప్పడం నా అధికారంలో లేదు” అని ఎవరయినా అంటే ఇందులో రెండు విషయాలకు అవకాశం ఉంది. అతను నిజం చెప్పవచ్చు లేదా అబద్ధమూ చెప్పవచ్చు. ఉదాహరణకు: Sixth Sense షర్ట్ సట్ర్ (మనో వికాసం), దైవికంగా తోచినమాట.

1. అధునిక వైద్యశాస్త్రం పుట్టబోయే సంతానం ఏదో ప్రసవ సమీప కాలంలో మాత్రమే చెప్పగలుగుతుంది.

5. అల్లాహ్ ను తప్ప వేరే వాలని మొరపెట్టుకోికండి

అల్లాహ్ ఇలా సెలవిస్తున్నాడు:

وَمَنْ أَكْثَرُ مِنْهُمْ يَعْلَمُ عَنْ دُنْيَا وَمَا فِيهَا وَمَا عَنْهَا

دَعَّاهُمْ غُلَامُونَ

‘అల్లాహ్ ను వదలి ప్రశ్నయదినం వరకూ తన మొరను ఆమోదించలేని వారిని, తైగా తను మొరపెట్టుకున్న సంగతి కూడా తెలియని వారిని మొరపెట్టుకునే వానికన్నా పెద్ద మార్గప్రశ్నలు ఎవడుంటాడు?’ (దివ్యబుర్జ 46 :5)

ముణ్ణిక్కులు పరమ మూర్ఖులు. అల్లాహ్ లాంటి శక్తిమంతుణ్ణీ, వివేకవంతుణ్ణీ విడిచిపెట్టి ఇతరులను మొరపెట్టుకుంటున్నారు. వారు పీరి మొరలను ఆలకించలేరు. వారికి ఎటువంటి శక్తిసామర్థ్యులూ లేవు. పీరు ఇలాగే ప్రశ్నయం వరకు మొరపెట్టుకున్నా వారు ఏమీ చేయలేరు ఎవరయితే మహాత్ములను మొరపెట్టుకుంటూ, ‘మా అవసరాలను తీర్చిమని మీరు అల్లాహ్తో దుఱ చేయండి?’ అనడం కూడా పిర్గుానే పరిగణించబడుతుంది. మొము అవసరాలను తీర్చిమని అల్లాహ్నానే కదా వేడుకున్నా? ఈ మహాత్ములు కేవలం వారధులు మాత్రమే. అది పిర్గు ఎలా అవుతుంది? అని వారు భావించవచ్చు.

అసలు విషయం ఏమిటంటే; వారు దూరంగా ఉన్న వ్యక్తిని (పుణ్యాత్మక్కు) మొరపెట్టుకున్నారు. కనుక ఇది పిర్గు అవుతుంది. ఎందుకంటే పుణ్యాత్మక్కులు దూరం నుండి దగ్గర నుండి కూడా వింటారని వారిని విశ్వసించారు. కానీ అది అల్లాహ్ ఔన్నత్యం. అల్లాహ్ పైసుక్కి (దివ్యబుర్జ 46 :5)లో ‘పీరి మొరలను ఆలకించలేరు. పీరు ఎంత మొర పెట్టుకున్నా, చివరకు ప్రశ్నయం వరకు మొరపెట్టుకున్నా వారు వినలేరు’ అని స్పష్టంగా వివరించాడు.

6. లాభసప్తాలు కేవలం అల్లాహ్ మాత్రమే కలిగించగలడు

అల్లాహ్ దివ్యబుర్జ లో ఇలా సెలవిస్తున్నాడు:

فَلَمَّا آتَيْنَا لِئَلَّا نَعَمَّا لَمَّا شَاءَ اللَّهُ مَوْلَانَا لَمْ يَكُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبَ لَا سَمِّنَتْ مِنْ

الْغَيْبَ لَا مَسِّيَ الشَّوَّمَ إِنْ أَتَاهُ لَنْ يَنْهَىٰ ۝ ۴۶

(ప్రవక్తా! వారికి) చెప్పు: ‘అల్లాహ్ తలచినంత మాత్రమే తప్ప నేను సయితం నా కోసం లాభంగానీ, స్పష్టంగానీ చేకూర్చుకునే అధికారం నాకు లేదు. నాకే గనుక అగోచర విషయాలు తెలిసి ఉంటే నేనెన్నో ప్రయోజనాలు పొంది ఉండేవాళ్లి.

ని నష్టమూ నాకు వాటిల్లేది కాదు. నిజానికి నేను విశ్వసించే వారికి పొచ్చరించేవాళ్ళి, శుభవార్తలు అందజేసేవాళ్ళి మాత్రమే.’ (దివ్యబుర్గున్ 7: 188)

ముహమ్మద్ (సల్లల్హపు అలైహి వ సల్లం) ప్రవక్తలకు నాయకులు. ఆయన (సల్లల్హపు అలైహి వ సల్లం) ద్వారా గొప్ప గొప్ప మహిమలు ప్రస్తుతమయ్యాయి. ప్రజలు ఆయన (సల్లల్హపు అలైహి వ సల్లం) ద్వారా ధార్మక విషయాలు నేర్చుకున్నాయి. ప్రజలు ఆయన (సల్లల్హపు అలైహి వ సల్లం) మార్గంలో నడవడం వల్ల బైన్వయం పాందారు. అల్లాహ్ ప్రవక్త (సల్లల్హపు అలైహి వ సల్లం)కు ప్రజల ముందు తన ఫీతి ఎలాంటిదో వివరించమని ఆదేశించాడు; నాకు ఎలాంటి శక్తిలేదు. నేను అగోచర విషయాల జ్ఞానిని కూడా కాను. నేను నా స్వయానికి లాభంగానీ, నష్టంగానీ చేకూర్చు కోలేను. దీనితనే నా శక్తి ఏపాటిదో మీరు అంచనావేయవచ్చు. అలాంటప్పుడు నేను ఇతరులకు లాభనష్టాలు ఎలా చేకూర్చగలను? ఒకవేళ నేను అగోచరాల జ్ఞానిని అయి ఉండే పని చేయక ముందే దాని పర్యవసానాన్ని తెలుసుకునేవాడిని. నేను చేయబోయే పని వల్ల నష్టం జరుగుతుందని తెలిస్తే ఆ పనిని ప్రారంభించేవాడినికాను. అగోచర విషయాల జ్ఞానం కలిగి ఉండటం అల్లాహ్ గొప్పతనం. నేను కేవలం ప్రవక్తను మాత్రమే. చెడుల పర్యవసానాన్ని హెచ్చరిస్తూ మంచి పనుల బుభవార్తలను అందజేయడమే ప్రవక్తల పని. విశ్వాసం ఉన్న హృదయాలకే ఈ విషయం లభిచేకూర్చగలుగుతుంది. నముకం కలిగించడం అల్లాహ్ పని.

7. ప్రవక్తల అసలు మిషన్

ప్రవక్తల, పుణ్యాత్ముల గొప్పతనం ఏమిటంచే; వారు అల్లాహ్ మార్గాన్ని తెలుపుతారు. తమకు తెలిసిన మంచి, చెడుల గురించి ప్రజలకు తెలియజేస్తారు. వారి సందేశప్రచారంలో అల్లాహ్ ఆకర్షణను ఉంచాడు. వారి సందేశం వల్ల అనేక మంది రుజుమార్గంలో వచ్చి చేరారు. ఒకవేళ అల్లాహ్ వారికి విశ్వంలో అధికారం చేసే శక్తి ఇచ్చినా ఆశ్చర్య పోనక్కరలేదు. అవి మహాత్మలు మాత్రమే. అల్లాహ్ ఎవరినైనా హతమార్ఘడం లేదా సంతానం కలిగించడం. ఆపదల నుండి రక్షించటం, మొరలను అలకించడం. జయాపజయాలు కలిగించడం. ధనవంతునిగా చేయడం. నిరుపేదగా మార్ఘడం లేదా రాజుగా చేయడం, ఎవరినైనా బిచ్చగాళ్లి చేయడం లేదా అధికారివో, మంత్రివో చేయడం. ఎవరి హృదయంలో సైనా విశ్వాసం కలిగించడం. ఎవరి హృదయం నుండినా విశ్వాసాన్ని లాక్కేవడం. ఎవరికైనా ఆరోగ్యాన్ని ప్రసాదించడం, మరెవరికైనా అస్వాసతకు గురిచేయడం - ఇదంతా అల్లాహ్ గొప్పతనమే. అల్లాహ్ తప్ప ఈ పనులు ఎవరూ చేయలేరు. ఇంతకు మించి అందరూ నిస్సహయులే. నిస్సహయతలో అందరూ

సమానులే. ప్రవక్తలు గాని పుణ్యాత్మకులుగాని ఏ విషయాలలోనైనా ఏమైనా చేసినా అవి కేవలం ఆల్ఫాప్రోసహయంతో మాత్రమే చేయగలరు.

8. ప్రవక్తలు అగ్నిచర జ్ఞానులు కారు

ఆదే విధంగా అల్లహో తలచుకుంచే అగోచరాల జ్ఞానం వారికి ఇవ్వవచ్చు. తద్వారా ఎవరి హృదయంలో ఏముందో తెలుసుకోవచ్చు. ఏ అగోచర విషయా ప్రైనా తెలుసుకోవచ్చు. అయితే ఫలానా వారికి సంతానం కలుగుతుందా? లేదా? వ్యాపారంలో లాభం కలుగుతుందా లేదా? పోరాటంలో విజయం పొందుతారా? పరాజయం పొలవుతారా? ఇలాంటి విషయాలు ఎవరికి తెలియవు. అప్పుడప్పుడు ఏదైనా విషయం అంచనా వేసుకుని లేదా రుజువులను బట్టి చెబితే అది చెప్పినట్టుగానే జరగనూ వచ్చు. అదే విధంగా అప్పుడప్పుడు పెద్దలు చెప్పేమాటలు కూడా నిజమవుతాయి. ఒక్కసారి అబద్ధాలూ కావచ్చు. కానీ వహీ లేదా దైవిక జ్ఞానోదయం అబద్ధంకాదు. ఇంకా వహీ ప్రవక్తల అధీనంలో ఉండదు.

9. 'ಅಗ್ನಿ' ಚರ ಜ್ಞಾನಂ' ಗುರಿಂದಿ ಪ್ರವೃತ್ತಿ (ಸ್ವಲ್ಪಾಪ) ಅನ್ವಯಿತ ವ ಸ್ವಲ್ಪಂ) ಪ್ರವಚನಂ

عن الربيع بنت معوذ بن عفراء عنها قالت جاء النبي ﷺ فدخل حين بنى على فجلس على
فراشي كم مجلسك مني فجعلت جوبيريات لانا يضربن بالدف ويندين من قتل من آبائى يوم
بسرا اذ قالت احداهن وفيتنا نبى يعلم ما فى خدلقك دعى هذا وقولى بالذى كت تقولين

రథీత బిష్టె ముఅవ్విజ్ బిన్ అప్రాత్ (రజి) ఉల్లేఖనం: (పెళ్ళికూతురిగా) నాకు వీడ్సైలు పలికే సమయంలో ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైపొ వ సల్లం) నా వద్దకు వచ్చారు. నా మంచంపై నాకు చాలా దగ్గరగా మీరు కూర్చున్నంత దగ్గరగా కూర్చున్నారు. మా (కుటుంబికుల) పిల్లలు కొందరు దఫ్త (డప్పు) వాయిస్తూ బద్రి మృతుల సంఘటనను ఆలపించ సాగారు. అందులో ఒకరు “మా ప్రవక్తకు రెప్ప జరిగే విషయాలు కూడా తెలుసు” అన్నారు. అందుకు ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైపొ వ సల్లం) వారిని వారిస్తూ ‘ఆ విషయాన్ని విడిచి మిగతాది ఆలపించండి’ అని హిత బోధచేశారు. (పాదము గ్రంథం బుభార్ : 5147)

రభిత్ అన్నారియ్వొ వివాహ సందర్భంగా ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) అమెకు దగ్గరగా కూర్చున్నారు. బాలికలు గితం అలపిస్తూ “మా ప్రవక్తు రేపటి విషయాలు కూడా తెలుపు” అని పాడారు. ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) వారిని ఆ మాట అనకండని వారించారు.

మనిషి ఎంత పెద్ద వాడునా అతని విషయంలో అతను అగోచరజ్ఞని అని విశ్వసించకూడదు. కపులు ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం)ను పాగుడుతూ భూమ్యకాళాల ఎత్తుకు ఎత్తడం, అతికయం కోసం అన్నా మనదం సమంజసం కాదు. ఇలా చేయడం తప్పు. ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) తనను పాగుడుతూ ఇలాంటి కవితలు పాడుతున్న బాలికలనే వారించారు. అలాంటప్పుడు అన్ని తెలిసిన కవులకు, పెద్దలకు ఇలాంటి కవితలు పాడమని ఎలా అనుమతించగలరు.

10. మాతృమూర్తి అయిప్పొ (రజిలన్స్పో) ఉద్బీధు

అయిప్పొ (రజిలన్స్పో) ఇలా అన్నారు: ‘ఆ ఘడియకు సంబంధించిన జ్ఞానం’ అల్లాహో వధ్య మాత్రమే ఉన్నది.... (దివ్యఖుర్తాన్ 31: 34) అనే ఆయత్లో తెలిపిన ఐదు విషయాల సమాచారం ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం)కు తెలుసని ఎవరైతే చెప్పాడో అతను ప్రవక్తపై ఫోరమైన అపనిందమోపాడు. (హదీసు గ్రంథం : బుఫారి : 3287)

అంటే ఆ అయిదు విషయాలు దివ్యఖుర్తాన్ (31: 34)లో ఉన్నాయి. దాని గురించి వివరించడం జరిగింది. అగోచర విషయాలు ఆ అయిదు విషయాల్లోనే ఉన్నాయి. కనుక ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) కు అగోచర విషయాల జ్ఞానం ఉండని తెలిపేవాడు ఆయనపై తీపమైన నిందమోపాడు.

11. అల్లాహో తప్ప అగోచర విషయాలు తెలిసినవారు ఎవరూ లేరు

ఉమ్మె అలాయి అన్నారీ (రజి) కథనం ప్రకారం ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు: అల్లాహో సాక్షి! నేను దైవ ప్రవక్త అయినప్పటికీ నా విషయంలో ఏం జరుగుతుందో, మీ విషయంలో ఏం జరుగుతుందో నాకు తెలియదు.

(హదీసు గ్రంథం : బుఫారి : 7018)

అంటే అల్లాహో తన దానుల విషయంలో ఈ ప్రపంచంలో గానీ, పరలోకంలోగానీ, సమాధిలోగానీ ఎలా వ్యవహరిస్తాడన్నది ఎవరికి తెలియదు. ప్రవక్తలకు, పుణ్యాత్ములకు కూడా తెలియదు. తమ పరిస్థితి ఏమవుతుందో తెలియదు. ఇతరుల పరిస్థితి కూడా వారికి తెలియదు. ఒకవేళ ఎవరికైనా ఎప్పుడైనా ఘలనా వ్యక్తి విషయంలో మేలు జరుగుతుండని దైవికంగా తోచిన మాట ద్వారా తెలిస్తే అది ఒక సంక్లిపు సమాచారం. అంతకు మించి అతను ఎక్కువగా తెలుసుకోలేదు.

సారాంశం

- 1-2. గోచరాలను తెలుసుకోవడానికి అల్లాహో మానవుడికి కొన్ని వసరులు ఇచ్చి వాటిని వినియోగించే శక్తిని ప్రసాదించాడు. కానీ అగోచరాల తాళం చెవులు మాత్రం అల్లాహో వధ్య వున్నాయి. అతను తన ఇచ్చ ప్రకారం అందులో నుండి ఎప్పుడైనా, ఎవరికైనా కొంచెం తెలుపుతాడు. అత్యవసర సమయాల్లో ప్రవక్తలకు కూడా తెలుపుతాడు.
3. అగోచరజ్ఞనవాది మరియు అతన్ని ధ్రువికరించేవాడు ఇస్లారూ బహుదైవారాధ కులే. ఎందుకంటే అగోచరాలు కేవలం అల్లాహో చేతిలోనే వున్నాయి. ఎప్పుడైనా ఏదైనా విషయం నిర్ధారితమైతే అది కేవలం యాద్యచ్ఛికమే.
- 4-5. అగోచరాల చిన్నా-పెద్ద విషయాలు అల్లాహో పరిధోలోనే వున్నాయి. మానవుడు ఎప్పుడైనా, ఎటువంటి వరుసలతోనైనా వాటి వరకు చేరలేదు. జ్యోతిష్యం, తాంత్రిక విద్య, శకునాలు మొదలగునవి పైతాన్ కుటులు.
6. అంతర్గత - బహిర్గత, దూర-సమీప ప్రార్థనలను ఆయనే వింటాడు. సహాయం చేస్తాడు. వేరితరులను ఈ విధంగా అధించడం బహుదైవారాధన. వారు ప్రశయం వరకు కూడా వినశేరు.
7. అగోచరాల జ్ఞాన గుణం అల్లాహో సాంత గుణం. ప్రవక్తలు మరియు అంతిమ ప్రవక్త అగోచరాల జ్ఞానులు కారు. లేకపోతే వారు తమను, తమ అనుచరులను కష్టాల నుంచి రక్కించేవారు: దైవప్రవక్త(సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) కేవలం తుభ వార్తాహరులు మరియు హాచ్చరించేవారు మాత్రమే.
8. ప్రవక్తల అసలు పని తుభవార్తలందించడం, హాచ్చరించడం మాత్రమే. వారు కూడా దానులు మాదిరిగా అల్లాహో ముందు నిస్సహాయులు, అశక్తులు, విశ్వంలో అధికారం చేయడం కేవలం అల్లాహో సాంత గుణం.
9. ప్రవక్తలు అగోచర జ్ఞానులు కారు. వారు బుధ్మి మరియు అంచనాల అధారంగా ఏ విషయాన్ని చెప్పరు. అల్లాహో వారికి వీహా (దైవవాటి) ద్వారా పంపిన సరైన విషయాలనే తెలుపుతారు.

- కవతల్లో ఆతిశయానికి పాల్గుదుతూ దైవప్రవక్తను అగోచరాల జ్ఞాని అనడాన్ని ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) తీవ్రంగా వారించారు.
- ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం)ను అగోచరాల జ్ఞాని అని భావించినవాడు ప్రవక్త(సు)పై అపనింద మోపాడు. అల్లాహ్ తప్ప మరెవ్వరూ అగోచరాలను గురించి తెలిసినవారు లేరు.
- ప్రవక్తలకు, పుణ్యాత్ములకు తమకు, తమ అనుచరులకు సంబంధించిన ఇహపరాల, అగోచరాల విషయాలు తెలియవు.

ఈ క్రింది ప్రశ్నలకు జవాబులు ల్రాయిండి.

- జ్ఞానంలోని పిర్కు (పిర్కు ఫిల్ ఇల్రు) వాస్తవికతను వివరించండి?
- “ఆగోచర జ్ఞానం కెవలం అల్లాహకు మాత్రమే ఉంది” ఈ వాక్య భావాన్ని వివరించండి?
- అగోచరజ్ఞానం గురించి కొన్ని ఆయతులు, హదీసులను వివరించండి?
- లాభనష్టాలను కలిగించే అధికారి ఎవరు? అధారాలతో వివరించండి?
- ప్రవక్తలకు అగోచరజ్ఞానం ఉండా? వివరించండి?

2. తప్పాప్సులను గుర్తించండి

- వలీలకు దగ్గర నుండి దూరం నుండి మొరపెట్టుకోవడం, ఈ వలీలు తమ మొరలను వింటారని భావించడం, పిర్కు అవుతుంది. ()
- ప్రవక్తలు స్వయంగా అగోచర జ్ఞానాన్ని కలిగి ఉంటారు ()
- అల్లాహ్ పాటు ఇతర దైవాలకు కూడా లాభనష్టాలను కలిగించే శక్తి గలదు ()

3. భాజీలను పూరించండి

- అల్లాహ్ తప్ప మరెవరూ.....కాదు.
- లాభనష్టాలకు యజమాని..... కారు.
- ప్రవక్తలకు అగోచర జ్ఞానం.....

పదవ అధ్యాయం

అధికార వినియోగంలో పిర్కు ఖండన

1. అల్లాహ్ మాత్రమే శరణ వేదుకోవటం

﴿لَمْ يُنْهِ اللَّهُ مَلَائِكَةٌ فَلَمْ يُنْهِنْ لَهُمْ وَلَا يُنْهِيَ اللَّهُ عَنِ الْأَئْمَانِ لَمْ يُنْهِنْ لَهُمْ وَلَا يُنْهِيَ اللَّهُ عَنِ الْأَئْمَانِ﴾

﴿سَكُونَ اللَّهُ مَلِكُ الْعَوَادِ﴾

సమస్త విషయాల సార్వభౌమత్వం ఎవరి చేతుల్లో ఉందో, శరణ ఇచ్చే వాడెవడో, ఎవరికి వ్యతిరేకంగా ఏ శరణా లభించదో ఆయనెవరో మీకు తెలిసి ఉంటే చెప్పండి? అని (ఓ ప్రవక్తా!) వారిని అడుగు. ‘అల్లాహ్ మాత్రమే’ అని వారు చెబుతారు. ‘మరయితే మీరు ఎలా మోసపోతున్నారు?’ అని (ఓ ప్రవక్తా!) వారికి చెప్పు.

(దివ్యభూర్జాన్ 23 : 88-89)

అంచే స్వయంగా ముఖిక్కులతో సమస్త విషయాల సార్వభౌమత్వం ఎవరి చేతుల్లో ఉందో, ఆయన ఏమైనా చేయగలడో, ఆయన్ను ఆపేహారు ఎవరూ లేరో, ఆయన మాటను ఎవరూ జవదాటలేరో - ఆయనెవరో మీకు తెలిస్తే చెప్పండి? అని అడిగితే ‘అల్లాహ్ మాత్రమే’ అని వారు సమాధానం ఇస్తారు. అలాంటప్పుడు వేరే వారిని మొరపెట్టుకోవడం మోసపోవడమే కదా!

ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) కాలంలోనూ ప్రజలు అల్లాహ్కు సరిసమానులు ఎవరూ లేరని భావించేవారు. కాని వారు విగ్రహాలను తమ సంరక్తకులుగా భావించి పూజించేవారు. అందుకనే వారు ముఖిక్కులయ్యారు. నేడు కూడా ఎవరయినా ఈ విశ్వంలో స్వాప్నిరాశులకు సార్వభౌమాధికారం ఉండని భావించి, వారిని సంరక్తకులుగా చేసుకుని వారిని పూజిస్తే అది పిర్కు అవుతుంది. వారు అల్లాహ్కు సమానులు కారని, వారికి అంత శక్తిలేదని భావించినా సరే.

2. లాభనష్టాలు అల్లాహ్ మాత్రమే కలిగించగలదు

﴿لَلَّهُ أَكْبَرُ لَمْ يَرْبِطْ أَلَّا يَرْبَطُ ۚ﴾ (21) ﴿لَلَّهُ أَكْبَرُ لَمْ يُنْهِنْ لَهُمْ وَلَا يُنْهِيَ اللَّهُ عَنِ الْأَئْمَانِ﴾

﴿أَمَدَ مِنْ مَذْيِهِ مُنْتَهِهَا﴾ (22)

‘మీకు కీడు (నష్టం) గానీ, మేలు(లాభం) గానీ చేకూర్చే అధికారం నాకు లేదు’ అని (ఓ ప్రవక్త!) చెప్పు. ‘అల్లాహో పట్టు నుండి నన్నెవరూ రక్షించలేరు. నేను ఆయన ఆశ్రయం తప్ప వేరొకరి ఆశ్రయాన్ని పొందలేను’ అని (ఓ ప్రవక్త వారికి) చెప్పు. (దివ్యభుర్జాన్ 72 : 21-22)

అంటే మీకు లాభంగానీ, నష్టంగానీ చేకూర్చే అధికారం నాకు లేదు. మీరు నా సంతతి వారు అయినందు వల్ల గర్వంతో హద్దులు మీరి మేము శక్తిమంతులమని మా సంరక్షకుడు బలవంతుడని, సహాయం చేసేవాడని, ప్రైమగలవాడని, కనుక మేము ఏమి చేసినా చెల్లుతుందని, ఆయన మిమ్మల్ని దైవశక్తి నుండి కాపాడతాడని భావించకండి. ఎందుకంటే నేను స్వయంగా భయపడుతున్నాను. అల్లాహో తప్ప ఆశ్రయం కల్పించేవాడు ఎవడూలేదు. అలాంటప్పుడు నేను ఇతరులను ఎలా రక్షించగలను? తమ శక్తిని నమ్మకుని అల్లాహోను విస్మరించేవారు, అల్లాహో ఆదేశాలను అతిక్రమించేవారు స్వాధైన మార్గభష్యాలు. ఎందుకంటే ప్రవక్త (సల్లల్హసు అలైహి వసల్లం) అనుక్షణం అల్లాహోకు భయపడుతుండే వారు. అల్లాహో తప్ప మరెవరూ అనుగ్రహించరని విశ్వసించేవారు.

3. అల్లాహో తప్ప ఎవరూ ఉపాధి ప్రదాత కారు

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُوْبِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ كَهْمَ رِزْقًا قِيمَ اللَّهُوَتِ وَالْأَرْضِ شَيْئًا وَلَا يَسْتَطِعُونَ^{۱۶}
వారు అల్లాహోను వదలి, తమకు ఆకాశాల నుంచి గానీ, భూమి నుంచిగానీ ఎలాంటి ఉపాధినీ సమకూర్చలేని వారిని, ఏ శక్తి సామర్థ్యమూ లేని వారిని పూజిస్తున్నారా?

(దివ్యభుర్జాన్ 16 : 73)

అంటే వారు నిన్నపోయులను అల్లాహోకు మాదిరిగా పూజిస్తున్నారు. ఉపాధి సమకూర్చడంలో వారికి ఎలాంటి సామర్థ్యమూ లేదు. వారు ఆకాశం నుండి వర్షం కురిపించలేరు. భూమి నుండి పంటను పండించలేరు. వారికి ఏ విధమయిన శక్తి లేదు. ప్రజలు తమ అజ్ఞానంతో కొత్త కొత్త విషయాలు కల్పించుకుంటుంటారు. పుణ్యత్తు లకు విశ్వంలో అధికారం చెలాయించే శక్తి ఉందని, కాని వారు విధి ప్రాత్మకాన్ని అల్లాహోకు కృతజ్ఞాలై ఉన్నారని, వారు భక్తి కొద్ది అణకువతో ఉన్నారని, లేదంటే వారు విశ్వంలో అల్లకల్లోలం స్ఫోంచగలరని ఇత్యాది విషయాలు ప్రజల్లో వ్యాపించి ఉన్నాయి. వాటిని ఎక్కడ నుంచి గ్రహించారో కూడా తెలియదు. ఇది అబద్ధం. విశ్వంలో ప్రత్యక్షం గానూ, పరోక్షంగానూ ఏ విధమైన అధికారం చేసే శక్తి వారికి లేదు.

4. అల్లాహోనే మొరపెట్టుకీంది

وَلَا تَنْهِيْنَ دُوْنَ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُ وَلَا يَضُرُّكُ، فَإِنْ قَاتَلْتَ فَيَأْتِكَ إِذَا أَرْقَنَ الْغَلِيْلَيْنَ^{۱۷}

‘అల్లాహోను వదలిపెట్టి నీకు ఎలాంటి లాభాన్నిగానీ, కీడును గానీ కలిగించలేని దానిని నువ్వు ఆరాధించకు. ఒకవేళ అలాంటి పని చేశావంటే నువ్వు కూడా దుర్భాగ్యాల్లో ఒకదివపుతావు’ (అని పొచ్చరించబడింది.)

(దివ్య భుర్జాన్ 10 : 106)

గౌరవోన్నతుడు, శక్తిమంతుడు అయిన అల్లాహోను విడిచిపెట్టి లాభంగానీ నష్టం గానీ చేకూర్చలేని నిస్పాయులను మొరపెట్టుకోవడం అన్యాయం, దుర్భాగ్యం. ఎందుకంటే వారు అత్యున్నత స్థాయిని అల్పులకు అంటగడుతున్నారు.

దివ్యభుర్జాన్లో ఇలా సెలవియ్యబడింది:

قُلْ أَدْعُوا الَّذِينَ زَعَمُوا مِنْ دُوْنِ اللَّهِ لَيْلَكُونَ وَشَقَّاَرْ كَرْ كَوْ فِي السَّكُوتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَالَهُمْ

فَهُمْ سَاهَنْ شَرِيكُهُ مَالَهُ وَمَنْهُمْ لَكَمْبِرْ^{۱۸} وَلَا كَلْفَعْ الشَّفَّاكَهُ جَنْدَهُ لِلَّاهِ لَوْنَ لَهُ مَحْكَمْ

لَهُ مَقْبَعْ عَنْ مُلْكِنْهُمْ قَالَ رَبِّيْمَ قَاتَلَوْا الْعَيْنَ وَهُوَ الْعَيْنُ^{۱۹}

(ఓ ప్రవక్త!) వారికి చెప్పు: అల్లాహోను వదలి మీరు ఎవరినయితే ఈపొంచు కుంటున్నారో వారందరినీ పిలిచి చూడండి. భూమ్యకాశాలలో వారికి రవ్వంత అధికారంగానీ, వాటిలో వారికి ఎలాంటి వాటాగానీ లేదు. వారిలో ఏ ఒక్కధూ అల్లాహోకు సహాయకుడు కూడా కాదు. ఆయన వద్ద - ఆయన అనుమతించిన వారి కొరక తప్ప - (ఒకరి) సిఫారసు (ఇంకాకరికి) ఏ మాత్రం ఉపకరించదు. తుదకు వారి పూర్వయాలలోని అందోళన¹ తోలగించబడిన తరువాత, (ఇంతకీ మీ ప్రభువు సెలవిచ్చినదేమిటి?) అని అడుగుతారు. సత్యమే పలికాడు. ఆయన మహాన్నసుతుడు, ఘనాఘనుడు’ అని వారు చెబుతారు.

(దివ్యభుర్జాన్ 34 : 22-23)

1. భావం ఏమిటంటే, సిఫారసు చేసేవారు చేయబడేవారు ఇరువురూ సిఫారసు కోసం నిరీక్షిస్తూ మధన పదుతుంటారు. అనుమతి ఇవ్వబడిన తర్వాత ఇరువురు “మీ ప్రభువు ఏమని ఆదేశించాడు?” అని ప్రశ్నించుకుంటారు. అనుమతి లభించిన తర్వాత ప్రతి ఒకరి మానసిక స్థితి ఈ విధంగానే ఉంటుంది “అనుమతి లభించిందా? అని.”

5. అనుమతిలేని సిఫారసు లేదు

అంటే కష్ట సమయాల్లో ఎవరినై మొక్కకోవడం. మొక్కకున్న వారి వద్ద అనేక రకాలుగా మొక్కబడులు తీర్చుకోవచ్చు. మొక్కకోబడినవాడు యజమానియై ఉండాలి. లేదా ఆతనికి భాగస్వామి అయి ఉండాలి. లేదా యజమానిపై ఆతని ఒత్తిడి అయినా ఉండాలి. ఉదాహరణకు రాజు తన అధికారుల మాటలు వింటాడు. ఎందు కంటే వారు సామ్రాజ్యంలో సభ్యులు. వారు అసంతృప్తి చెందితే పరిపాలనా వ్యవస్థ అప్పవ్యస్తమవుతుంది. లేదా వారు యజమానితో సిఫారసు చేస్తారు. ఇష్టం ఉన్న లేకున్న యజమాని ఆ సిఫారసు అంగికరించక తప్పుదు. ఉదాహరణకు రాజుకు మహారాణిపై వల్లమాలిన ప్రేమ ఉంటుంది. ప్రేమ వల్ల రాజు ఆమె చేసిన సిఫారసును తిరస్కరించడు.

ఒకసారి ఆలోచించండి. ముప్పిక్కలు అల్లాహోను వదలి ఏ పుణ్యాత్ములనైతే మొరపెట్టుకుంటున్నారో, ఎవరినైతే మొక్కకుంటున్నారో వారు ఈ విశ్వంలో దోషు రెక్కుకు కూడా యజమానులు కారు. అల్లాహో సామ్రాజ్యంలో భాగస్వాములూ కారు. అల్లాహో వారి మాట వినడానికి రాజు గారి సామ్రాజ్యంలోని సభ్యుల్లాగా వారు అల్లాహోకు సహాయమూ చేయడం లేదు. అల్లాహో అనుమతి లేనిదే వారు సిఫారసు కోసం పెదవి కూడా కదపలేరు. అల్లాహో దర్వారు (సన్నిధి)లో వారి పరిష్కారి ఎలా ఉంటుందంటే ఆయన ఆదేశానికి దిగ్నాంతి చెందుతారు. కలవరపడతారు. భయభ్రాంతులకు గురవుతారు. భయంతో రెండోసారి అడిగే దైర్యం కూడా ఉండదు. పరస్పరం వారు “అల్లాహో మనతో ఏమన్నాడు?” అని ప్రశ్నించుకుంటారు. తెలిసిన తర్వాత ‘విశ్వసించాము, విధేయత చూపాము’ అని మాత్రమే అంటారు. వారికి వాదించే దైర్యం కూడా ఉండదు.

6. సిఫారసు రకాలు

ఇక్కడ ఒక ముఖ్య విషయం గుర్తుంచుకోవాలి. ప్రవక్తలు, పుణ్యాత్ములు తమ గురించి అల్లాహో వద్ద సిఫారసు చేస్తారన్న భావంతో ప్రజలు ఉన్నారు. ఆ సంతోషంలో సిఫారసును తప్పుగా అధ్యం చేసుకుని అల్లాహోను విప్సనిస్తున్నారు. ప్రపంచంలో సిఫారసు ఎన్నో రకాలున్నాయి. ఉదాహరణకు పాలకుని వద్ద ఎవరయినా దొంగతనం చేసినట్టు రుజువయితే చట్టపరంగా అతన్ని శిక్షించే అధికారం పాలకునికి ఉంటుంది. కానీ ఈ మధ్యలో ఎవరయినా అధికారి ఆతని విషయంలో సిఫారసు చేప్పే అధికారి ఒత్తిడి వల్ల అతన్ని విధిచిపెట్టాల్సి వస్తుంది. ఎందుకంటే అధికారి కూడా రాజ్యంలో

ఒక సభ్యుడు. ఆతని సహకారం వల్ల కూడా రాజ్యంలో ఆధివ్యాధి జరుగు తుంది. కనుక ఆతన్ని నిరాశపరచకూడదని పాలకుడు భావిస్తాడు. లేదంటే ఆతని వల్ల సామ్రాజ్యంలో సంక్లోధం తలెత్తువచ్చు. కనుక పాలకుడు తన కోపాన్నే దిగమ్మింగి దొంగను విధిచిపెడతాడు. ఇలాంటి సిఫారసును “గారవభావ సిఫారసు” అంటారు. అంటే అధికారి మీద గారవభావంతో ఆతని మాట వినడం జరిగిందని ఆధ్యం.

7. “గారవభావ సిఫారసు” అనౌధ్యం

అల్లాహో సముద్రాల్లో గారవభావ సిఫారసు ఎట్టి పరిష్కారిలోనూ సాధ్యం కాదు. దైవేతరులను ఇలాంటి సిఫారసు చేస్తారని భావించేవారు ముప్పిక్కలు అజ్ఞానులు. వారు దేవుళ్ళి సరిగ్గా అధ్యం చేసుకోలేదు. చక్రవర్తి గాప్పశనం, బైన్నత్యం గుర్తించలేదు. అల్లాహో తలచుకుంటే ‘కున్ న్’ (అయిపో) అనే ఒకే ఒక్క పలుకుతో కోటానుకోట్ల ప్రవక్తలను, వలీలను, జిన్నలను, దైవదూతలను, జిబుయాల్ (అలైహి)ని, ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసలం)ను ఒక్కసారే సృష్టిని సర్వనాశనం చేసి మరో అధ్యాత ప్రపంచాన్ని సృష్టించగలడు. ఆయన సంకల్పం చేసుకుంటే ప్రతి వస్తువు తయారపడుంది. వాటిని తయారు చేయడానికి ఆయనకు వస్తువుల, పదార్థాల అవసరమే ఉండదు.

ఒకవేళ ఆదమ్ (అలైహి) నుండి ప్రశాయం వరకు రాబోయే సమస్త మానవులు మరియు జిన్నులు కలసి. పుణ్యాత్ములు అయిపోయినా అల్లాహో సామ్రాజ్యంలో ఎటువంటి వైభవం పెరగదు. ఒకవేళ వారందరు షైతానులుగా, దజ్మలుగా అయిపోయినా ఆయన సామ్రాజ్యంలో ఎటువంటి వైభవం తరగదు. ఆయన అన్ని పరిష్కారుల్లోనూ అందరికంటే గాప్పాడు. చక్రవర్తులకే చక్రవర్తి. ఎవరూ ఆయనకు కొద్దిగైనా కీడు చేయలేరు, మేలు చేయలేరు¹

8. “లైమ కలిగిన సిఫారసు” అనౌధ్యం

ఇది సిఫారసులోని రెండో రకం. రాకుమారుని లేదా రాజకుమారి లేదా చక్రవర్తి

1. నా దానులారా గుర్తుంచుకోండి!! గతించిన వారు, పుట్టబోయే మానవులు, జిన్నులు అందరూ కలిసి మీలోని అత్యంత ధర్మపరాయణిగా మారినా అల్లాహో సామ్రాజ్య వైభవం పెరగదు. నా దానులారా! మీ మానవులు జిన్నులు గతించిన వారూ, ఇక ముందు పుట్టబోయారు అందరూ కలిసి మీలోని అత్యంత నీచునిగా మారినా అల్లాహో సామ్రాజ్య వైభవం తరగదు. (హదీసు గ్రంథం ముస్లిం, హదీసు నె.2588)

అతి సన్నిహితుడుకు దొంగకు శిక్షపడకుండా సిఫారసు చేస్తే, చక్రవర్తి తన మిత్రుని మీద ప్రేమతో అతన్ని అయిష్టపరచకూడదని ఆ దొంగను క్షమించేస్తాడు. ఇలాంటి సిఫారసును “ప్రేమ కలిగిన సిఫారసు” అంటారు.

చక్రవర్తి తన సన్నిహితుని ప్రేమకు లొంగి అతనికి అయిష్టత కలిగితే తనకే కీడు కలుగుతుందని భావించి తన సన్నిహితుని మాట వింటాడు. అల్లాహ్ దర్వారులో ఇలాంటి వాటిక చేటుండదు. ఎవరినైనా ప్రవక్తనుగానీ, లేదా వలీను గానీ, ఇలాంటి సిఫారసుదారులుగా భావించేవారు ఖచ్చితమైన ముఖ్యిక్కులు, నికార్ఘ్యయిన అజ్ఞానులు. అల్లాహ్ తన దాసులను ఎన్ని అనుగ్రహాలతో ముంచేత్తినా, హాబీబ్ (ప్రియుడు), ఖలీల్ (సన్నిహితుడు), కలీమ్ (సంభాషించువాడు), రూహుల్లాహ్ (అల్లాహ్ ఆత్మ), వజ్హ్ (అందమైనవాడు) లాంటి బిరుదులు ప్రసాదించినా మరి కొండరికి రసూలే కరీమ్, రూహుల్ ఖుదున్ (పవిత్రత్వ), రూహుల్ అమీన్ (విశ్వసనియుడైన దైవదూత) లాంటి గారవప్రద బిరుదులతో సత్కరించినా, యజమాని యజమానే, దాసుడు దాసుడే. ప్రతి ఒక్కరికి తమకంటూ ఒక స్థానముంది. దాని నుండి ఎవరూ ముందుకు వెళ్లలేదు. దాసుడు అల్లాహ్ అనుగ్రహానికి పాంగిపోయి ఆనందంతో ఉభ్యతిఖ్యాయ్యే విధంగా అతని ఆగ్రహానికి భీతితో హడలిపోతాడు. భయంతో నిలువునా సీరుగారి పోతాడు.

9. “అనుమతితో సిఫారసు”

ఇది సిఫారసులోని మూడో రకం. దొంగచేసిన దొంగతనం రుజూవయింది. కానీ అతనిది దొంగతనం చేసే వృత్తి కాదు. దురదృష్టపూర్వాత్మ అతను దొంగతనం చేశాడు. కానీ తాను చేసిన కార్యానికి సిగ్గుతో సీరుగారి పోతున్నాడు. పశ్చాత్ప భావంతో కుంచి చుకుపోతున్నాడు. అహర్మిశలు భయంతో కంపించిపోతున్నాడు. అంతే కాదు తాను చట్టాలను గౌరవిస్తాడు. తాను పాపాత్మునిగా నేరస్తుడిగా, శిక్షకు అర్థునిగా భావిస్తున్నాడు. రాజు గారికి భయపడి మంత్రి దగ్గరికి, అధికారి దగ్గరికి కూడా వెళ్లడం లేదు. తన కోసం వాదించడానికి సంరక్షకుడై తెచ్చుకోడానికి సిద్ధంగా లేదు. తాను చేసిన తప్పుకు రాజు ఏ శిక్ష విధిస్తూడోనని దిగులు చెందుతుంటాడు. అతని పరిష్కారిని చూసి రాజుకు జాలి కలుగుతుంది. అతన్ని క్షమించాలనుకుంటాడు. ప్రజల దృష్టిలో నుంచి చట్ట గౌరవం పోకుండా అంతా చట్ట పరిధిలోనే జరపాలనుకుంటాడు. మంత్రి లేదా అధికారి, రాజుగారి సూచన మేరకు ఆ వ్యక్తి సిఫారసు కోసం నించుంటాడు. రాజు ఆ అధికారిని ప్రోత్సహించి దొంగ చేసిన తప్పును క్షమిస్తాడు. ఆ అధికారి రాజు గారి అభీష్టం

మేరకు దొంగ కొరకు సిఫారసు చేశాడే తప్ప దొంగ ఆ అధికారికి బంధువు కాదు, మిత్రుడు, స్నేహితుడు అంతకన్నా కాదు. అతను సంరక్షించే బాధ్యతా తీసుకోలేదు. కేవలం రాజుగారి అభీష్టం ప్రకారం అతను దొంగ గురించి సిఫారసు చేశాడు. ఎందు కంటే అతను రాజుగారి ప్రతినిధి. దొంగల సంరక్షకుడు కాదు. దొంగను సంరక్షించేవాడూ దొంగే అవుతాడు. ఇలాంటి సిఫారసునే “అనుమతితో కూడిన సిఫారసు” (జష్ఠ ప్రకారం సిఫారసు) అంటారు. అల్లాహ్ దర్వారులో ఇలాంటి సిఫారసులు స్వీకరించబడతాయి. దివ్య ఖుర్జాన్లో పేర్కొనబడిన ప్రవక్తలు, పుణ్యాత్మలు చేసే సిఫారసు ఇదే.

10. రుజూమార్గం

ప్రతి మానవుడు విధిగా అల్లాహ్ నే మొరపెట్టుకోవాలి. ఎల్లప్పుడూ ఆయనకే భయపడాలి. పాపాలను క్షమించమని ఆయన్నే వేడుకోవాలి. ఆయన ముందే పాపాలను అంగీకరించాలి. ఆయన్ని తన యజమానిగా, సంరక్షకునిగా భావించాలి. అల్లాహ్ నే విషణ్వించాలి. ఇతరుల రక్షణను నమ్మకూడదు. ఎందుకంటే ఆయన లాంటి మరొకడు లేదు గనిక. అల్లాహ్ క్షమించేవాడును, అమిత కరుణామయుడూను. ఆగిన పనులన్నీ ఆయన తన అనుగ్రహంతో పూర్తిచేస్తాడు. తన కరుణలో పాపాలన్నీ క్షమిస్తాడు. తన ఆదేశంతో ఎవరినైనా సరే మీ కోసం సిఫారసుదారునిగా చేస్తాడు. మీ ప్రతి అవసరాన్ని ఆయన ముందే విస్మించుకోండి. అదే విధంగా ఎవరినైనా మీకు సిఫారసు దారునిగా చేయమని వేడుకోండి. నిజ ప్రభువుని విస్మించకండి. ఇతరులను నమ్మకండి. ఆయన ఆదేశాలను గౌరవించండి. ఆయన ముందు దురాచారాలను తిరస్కరించండి. షరీరత్త ఆదేశాలను విడిచిపెట్టి దురాచారాలను పాటించడం మహా అపరాధం. ఇలా చేయడాన్ని ప్రవక్తలు, వలీలు అసహ్యించుకుంటారు. షరీరత్త ఆదేశాలను తిరస్కరిస్తూ అంధ ఆచార వ్యవహారాలను పాటించే వారి కోసం వారు ఎప్పుడూ సిఫారసు చేయరు. దానికి ప్రతిగా వారు వారికి శత్రువులవుతారు. వారిని అసహ్యించుకుంటారు. ఎందు కంటే వారి గొప్పతనం ఈ విషయంపై ఆధారపడి ఉంది. వారు అల్లాహ్ కోసం అన్ని త్యజిస్తారు. భార్య పిల్లలను, అనుయాయులను, గురువులను, మిత్రులను, పని వారిని అందరిని అల్లాహ్ కోసం విడిచిపెట్టేవారు. పీరు అల్లాహ్ అభీష్టోనికి వ్యతిరేకంగా పని చేసే వారికి శత్రువులయ్యేవారు. దైవతరులను మొరపెట్టుకునే వారిలో ఏం గొప్పతనం ఉందని? పెద్ద పెద్ద వారు సయితం వారి సంరక్షకులై అల్లాహ్ ఆదేశాలకు విరుద్ధంగా వారి వైపు నుండి అల్లాహ్తో పోట్టాడతారు? ఇలా ఎన్నటికి జరుగదు. వారు వారికి శత్రువులు. వారి గొప్పతనం ఏమిటంటే వారు అల్లాహ్ కోసం ప్రేమిస్తారు. అల్లాహ్

కోసం ద్వేషిస్తారు. వారు అల్లాహ్ ఇస్లామిక్ కట్టుబడి ఉన్నారు. అల్లాహ్ ఇష్ఫుప్కారమే వారు నడుచుకుంటారు.

عن ابن عباس^{رض} قال : كَتَبَ خَلْفُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمًا فَقَالَ يَا غَلَامَ احْفَظْ اللَّهَ يَحْفَظْكَ احْفَظْ اللَّهَ تَجْدِه تَجَاهِكَ وَإِذَا سَأَلْتَ فَاسَالَ اللَّهَ وَإِذَا أَسْعَنْتَ فَاسْعَنْ بِاللَّهِ وَاعْلَمَ إِنَّ الْأَمَةَ لَوْ اجْتَمَعَتْ عَلَى إِنْ يَعْفُوكَ إِلَّا بَشِّيْ قَدْ كَتَبَ اللَّهُ لَكَ وَلِرَاجِتِمُوا عَلَى إِنْ يَضْرُوكَ بَشِّيْ لَمْ يَضْرُوكَ إِلَّا بَشِّيْ قَدْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْكَ رَفْتَ الْأَقْلَامَ وَجَفْتَ الصَّحْفَ (ترمذ)

ಇಬ್ನು ಅಬ್ರಾಹಿಮ್ (ರಜಿ) ಇಲಾ ಪೆರ್ಕೈನ್ನಾರು: ಒಕ ರೋಜ್ ನೇನು ಪ್ರವತ್ತ (ಸಲ್ಲಲ್ಲಾಹು ಅಲೈಹಿ ವ ಸಲ್ಲ) ಎನುಕ ಉನ್ನಾನು. ಅಯನ (ಸಲ್ಲಲ್ಲಾಹು ಅಲೈಹಿ ವ ಸಲ್ಲ) ಇಲಾ ಪ್ರವಚಿಂಚಾರು: ಓ ಬಾಲುಡಾ! ಅಲ್ಲಾಹ್‌ನು ಗುರ್ತುಂಚುಕ್. ಅಲ್ಲಾಹ್ ನಿನ್ನು ಗುರ್ತುಂಚುಕುಂಟಾರು. ಅತನಿನ್ನಿಂದ ಮುಂದು ಪಾಂದುತ್ತಾವು. ನೀಕು ಏಮಿಯನಾ ಅವಸರಂ ವಸ್ತೇ ಅಲ್ಲಾಹ್‌ನು ಮಾತ್ರಮೇ ವೆಡುಕ್. ಅಲ್ಲಾಹ್‌ನು ಮಾತ್ರಮೇ ಸಹ್ಯಂ ಅಡುಗು. ಒಕವೇಕ ಪ್ರಜಲಂದರೂ ಕಲಿಸಿ ನೀಕು ಲಾಭಂ ಚೆಕುರ್ನಾಲನಿ ನಿಶ್ಚಯಂಚುಕುನ್ನಾ ಅಲ್ಲಾಹ್ ನಿ ಅದ್ವಷ್ಟಂಲ್ ರಾಸಿ ಪೆಟ್ಟಿತ್ತುವು ವರಕೆ ನೀಕು ಲಾಭಂ ಚೆಕುರ್ನಾಗಲರು. ಒಕವೇಕ ಅಂದರೂ ಕಲಸಿ ನೀಕು ಕೀಡು ತಲಪೆಟ್ಟಾಲನಿ ನಿಶ್ಚಯಂಚುಕುನ್ನಾ ಅಲ್ಲಾಹ್ ನಿ ಅದ್ವಷ್ಟಂಲ್ ರಾಸಿ ಪೆಟ್ಟಿ ಉನ್ನ ವರಕೆ ಕೀಡುಸು ಚೆಕುರ್ನಾಗಲರು. ಕಲಮುಲು ಎತ್ತುಕೊಬಡ್ಡಾಯಿ. ಗ್ರಂಥಾಲು ನಿಕಿಪ್ತಂ ಚೆಯಬಡ್ಡಾಯಿ. (ಹಾಸಿನು ಗ್ರಂಥಂ ತಿರ್ಯಕಃ)

ಅಂದೆ ಅಲ್ಲಾಹ್ ನಿಜಮೈನ ಚಕ್ರವರ್ತಿ. ಅಯನ ಪ್ರವಂಚಂಲ್ನಿ ಚಕ್ರವರ್ತುಲ್ಲಾಗಾ ಅಪಾಂಕಾರಿ ಕಾದು. ಅಂದುಕೆನ ಪ್ರಜಲು ನೇರುಗಾ ಚಕ್ರವರ್ತುಲ ವದ್ದ ತಮ ಸಮಸ್ಯೆಲು ಚೆಪ್ಪುರು. ಮಂತ್ರುಲ ದ್ವಾರಾ ವಾರಿ ಸಮಸ್ಯೆಲ್ಲಿ ಚೆಪ್ಪುಕುಂಟಾರು. ವಾರಿ ದ್ವಾರಾ ತಮ ಅಭ್ಯರ್ಥನಲ್ಲಿ ಮಂಜಾರು ಚೆಯಿಂಚುಕುಂಟಾರು. ಕಾನಿ ಅಲ್ಲಾಹ್ ಗೊಪ್ಪವಾದು. ಅಮಿತ ಕರುಣಾಮಯುದು, ಅಪಾರ ಕೃಷಾಂಕಿಲುದು. ಅಯನ ವರಕು ಚೆರಡಾನಿಕಿ ಒಕರಿ ದ್ವಾರಾ ರಾಯಬಾರಂ ಪಂಪಾಲ್ಯಿನ ಅವಸರಂ ಲೇದು. ಪ್ರತಿ ಒಕ್ಕರೂ ಅಯನಕು ತೆಲುಸು. ಎವರು ಸಿಫಾರಸು ಚೇಸಿನಾ ಚೆಯಕ ಪೋಯಿನಾ ಪ್ರತಿ ಒಕ್ಕರೂ ಅಯನ ದೃಷ್ಟಿಯಂದುಂಟಾರು. ಅಯನ ಪರಮ ಪವಿತ್ರುದು, ಗೊಪ್ಪವಾಡುನು. ಪ್ರಜಲು ಅಯನ ವದ್ದಕು ಚೆರಕಬೆವಡಾನಿಕಿ, ಅಧಿಕಾರಲೇ ಪ್ರಜಲಪೈ ಪೆತ್ತನಂ ಚೆಯಡಾನಿಕಿ ಪ್ರಜಲು ಅಧಿಕಾರಲ ಅದೇಶಾಲೇ ಪಾರೀಂಚಡಾನಿಕಿ ಅಯನ ದರ್ಶಾರು ಪ್ರವಂಚ ಚಕ್ರವರ್ತುಲ ದರ್ಶಾರು ಲಾಂಟಿದಿ ಕಾದು. ಅದಿ ಅಲ್ಲಾಹ್ ದರ್ಶಾರು. ಅಯನ ತನ ದಾಸುಲಕು ಅತಿ ದಗ್ಗರ ಉನ್ನಾದು. ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಾನವುಡು ಕೂಡಾ ಅಯನ ವದ್ದಕು ವೆಳ್ಳವಚ್ಚು. ಅಯನಿನಿಂದ ನೇರುಗಾ ಸಂಪ್ರದಿಂಚವಚ್ಚು. ಮನ ಮೂಢನಮ್ಮುಕಾಲು, ನಿಶ್ಚಯಾಲೇ ತಪ್ಪ ಅಲ್ಲಾಹ್ ವದ್ದಕು ಚೆರ್ಪುಡಂಲ್ ಮರೆವಿ ಮನಕು ಅಧ್ಯಂಕಿ ಕಾದು.

11. ಅಲ್ಲಾಹ್ ಪ್ರತಿ ಒಕ್ಕರಿಕೆ ಸಮೀಪಂಲ್ ಉನ್ನಾದು

ಎವರಯಿನಾ ಅಲ್ಲಾಹ್‌ಕು ದೂರಂಗಾ ಉಂಟೆ ಕೇವಲಂ ತನ ನಿರ್ದಿಕ್ಷಂ ವಲ್ಲನೇ ಅಲ್ಲಾಹ್‌ಕು ದೂರಂಗಾ ಉನ್ನಾದು. ಅಲ್ಲಾಹ್ ಮಾತ್ರಂ ಪ್ರತಿ ಒಕ್ಕರಿಕೆ ಸಮೀಪಂಲ್ ಉನ್ನಾದು. ತಮನು ಅಲ್ಲಾಹ್ ವದ್ದಕು ಚೆರ್ಪುಮನಿ ಪ್ರವತ್ತಲನು, ವಲೀಲನು ಮೊರಪೆಟ್ಟುಕುನೆ ವಾರು ಗುರ್ತುಂಚುಕ್ ಹಾಲ್ಯಿನ ವಿಪಯಂ ಏಮಿಟಂಟೆ, ಅಲ್ಲಾಹ್ ವಾರಿಕೆ ಚಾಲಾ ದಗ್ಗರಗಾ ಉನ್ನಾದು. ಒಕ ವಿಧಂಗಾ ಪ್ರವತ್ತಲನು, ವಲೀಲಕೆ ಚಾಲಾ ದೂರಂಗಾ ಉನ್ನಾದು. ಈ ವಿಪಯಾನ್ನಿ ಒಕ ಉದಾಹರಣ ದ್ವಾರಾ ಅಧ್ಯಂ ಚೆಸುಕೋವಚ್ಚು.

ರಾಜಾಗಾರಿ ವದ್ದ ಒಕ ಬಾನಿಸ ಬಂಂರಿಗಾ ಉನ್ನಾದು. ಅತನು ಏಡೈನಾ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಂಚ ದಲಮಕುಂಟೆ ವಿನಡಾನಿಕಿ ರಾಜು ಸಿಧ್ಧಂಗಾ ಉನ್ನಾದು. ಕಾನಿ ಅತನು ಮಂತ್ರಿನಿ ಪಿಲಿಚಿ 'ಈ ಬಾನಿಸ ಗುರಿಂಬಿ ರಾಜಾಗಾರಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯಂ ಏಮಿಟೋ ತೆಲುಸುಕ್ ಅಂಡಿ?' ಅನಿ ಅಡಿಗಿತೆ ಅತನಿನ್ನಿಂದ ಪಿಚ್ಚೆದ್ದೆ ಲೆದಾ ಅಂಧುಡ್ದೆ ಅನಿ ಭಾವಿಸ್ತಾಂ. ಕನುಕ ಪ್ರತಿ ಒಕ್ಕರು ಅಲ್ಲಾಹ್‌ನೇ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಂಚು ಕೋವಾಲಿ. ಕಷ್ಟಾಲ್ಯಾ ಅಯನ ಸಹ್ಯಾಯಮೇ ಕೋವಾಲಿ. ಅದ್ವಷ್ಟಂಲ್ ರಾಸಿಂದಿ ಚೆರುಪಬಡದನಿ ಗಟ್ಟಿಗಾ ನಮ್ಮಾಲ್ಯಿ. ಒಕವೇಕ ಪ್ರಪಂಚಮಂತಾ ಕಲಿಸಿ ಎವರಿತ್ತೈನಾ ಲಾಭಂಕಾನೀ ಸಷ್ಟಂ ಕಾನಿ ಚೆಕುರ್ನಾಲನು ಕುಂಟೆ ವಾರು ಅದ್ವಷ್ಟಂಲ್ ಉನ್ನ ದಾನಿಕಂಟೆ ಮುಂದು ವೆಳ್ಳಲೇರು. ಅಂದೆ ಅದ್ವಷ್ಟಾನ್ನಿ ಮಾರ್ದೆ ದೈರ್ಯಂ ಎವರಿಕೆ ಲೇದು. ಅದ್ವಷ್ಟಂಲ್ ಸಂತಾನಂ ರಾಸಿಲೇನಿವಾರಿಕಿ ಸಂತಾನಂ ಎವರು ಕಲಿಗಿಂಚ ಗಲರು? ಅದ್ವಷ್ಟಂಲ್ ಅಯನುಪ್ಪು ತತ್ತ್ವವಾಗಾ ಉನ್ನ ವಾರಿ ಜೀವಿತ ಕಾಲಂ ಎವರು ಪೆಂಚಗಲರು? ಕನುಕ ಈ ನೇಪಧ್ಯಂಲ್ ಅಲ್ಲಾಹ್ ವಲೀಲನು ಅದ್ವಷ್ಟಂ ಮಾರ್ದೆ ಶಕ್ತಿನಿದ್ವಾದನಿ ಪಲಕಡಂ ಪೆಡ್ಡ ತಪ್ಪು.

ವಿಪಯಮೇಮಿಟಂಟೆ, ಅಲ್ಲಾಹ್ ತನ ದಾಸುಲ ಅಭ್ಯರ್ಥನಲನು ಅಪ್ಪಿಡಪ್ಪಿಡು ವಿಂಟಾರು. ಪ್ರವತ್ತಲ, ವಲೀಲ ವೆಡುಕ್ ತ್ತುನು ಅಧಿಕಂಗಾ ವಿಂಟಾರು. ವೆಡುಕುನೆ ಸರ್ಪಿಧಿನಿ ಕೂಡಾ ಅಯನೆ ಪ್ರಸಾದಿಸ್ತಾದು. ವೆಡುಕ್ತುನು ಅಯನೆ ವಿಂಟಾರು. ವೆಡುಕ್ತುವದಂ ಆ ತರ್ಯಾತ ಮೊಕ್ಕು ಕೋವಡಂ ರೆಂಡೂ ವಿಧಿಪ್ರಾತ್ಲೋ ರಾಸಿ ಉನ್ನಾಯಿ. ಪ್ರಪಂಚಂಲ್ ಜರುಗುತ್ತನ್ನ ಪ್ರತಿ ವಿಪಯಂ ವಿಧಿಪ್ರಾತ್ಲೋನೆ ಉಂದಿ. ಚಿನ್ನ ಪೆದ್ದಾ, ಸಂದೇಶಪಾರುಲು, ಪ್ರವತ್ತಲು ಎವರಿಕೆ ಏ ವಸಿ ಚೇಸೆ ಶಕ್ತಿ ಲೇದು. ಕಾನಿ ವಾರು ಅಲ್ಲಾಹ್‌ನು ವೆಡುಕ್ ಕೋವಾಲಿ. ವಾರಿಕಿ ಅಂತ ಶಕ್ತೆ ಉಂದಿ. ದಾನ್ನಿ ತನ ದಯತೋ ಸ್ನೀಕರಿಂಚಾಲಾ? ವದ್ದಾ? ಅನೆದಿ ಅಲ್ಲಾಹ್ ನಿಶ್ಚಯಂಪೈ ಆಧಾರಪಡಿ ಉಂದಿ.

1. ವೈವಜ್ಞಾನಿಕ ಮರ್ದೆ ಪೆರು ಅದ್ವಷ್ಟಂ. ತನ ಅದ್ವಷ್ಟಂಲ್, ಇತರುಲ ಅದ್ವಷ್ಟಂಲ್ ಏಮುಂದು ಎವರಿಕೆ ತೆಲಿಯದು. ಕನುಕ ಪ್ರತಿ ಮನಿಷಿ ತಪ್ಪಿನಿಸರಿಗಾ ಅಲ್ಲಾಹ್ ಆದೇಶಾಲನು ಪಾಟಿಂಚಾಲಿ. ನಿಪ್ಪೆದಾಲನು ದೂರಂಗಾ ಉಂಡಾಲಿ. ಅಲ್ಲಾಹ್ ತನ ಅನುಗ್ರಹಂಲ್ ಮೇಲು ಚೆಸ್ತ್ರಾರನಿ ವಿಶ್ವಸಿಂಚಾಲಿ.

12. కేవలం అల్లాహ్‌పైనే భారం మోహణి

عَنْ عُمَرِ بْنِ الْعَاصِ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِنَّ قَلْبَ ابْنِ آدَمَ بَكْلَ وَادِ شَعْبَةَ فِيمَا أَتَيَ
قَلْبَهُ الشَّعْبَ كَلَّهَا لَمْ يَأْلِ اللَّهَ بَأْيَ وَادِ أَهْلَكَهُ وَمِنْ تَسْوِكِهِ عَلَى اللَّهِ كَفَاهُ الشَّعْبُ (ابن ماجه)

అట్టు బిన్ అస్ (రజి) ఉల్లేఖనం ప్రకారం దైవప్రవక్త(సల్లల్హాహు అలైహి వ సల్లం) ఇలా ప్రబోధించారు: 'మానవ హృదయానికి ప్రతి రంగంలోనూ ఒక మార్గం ఉంది. ఎవరయితే తన హృదయాన్ని అన్ని మార్గాల వైపునకు పంపుతాడో అతను ఏ మార్గంలో నాశనమైనా అల్లాహ్ పట్టించుకోడు. కానీ అల్లాహ్ ను నమ్మిన వాడు ప్రతి రంగంలోనూ అల్లాహ్ ను కార్యసాధకునిగా పాందుతాడు. (హదీసుగ్రంథం, ఇబ్రూమాజహ్ హదీస్ నెం.: 4166)

మానవుడు కష్టాల్లో చిక్కుకున్నప్పుడు లేదా అతనికి ఏదైనా వస్తువు అవసరం వచ్చినప్పుడు అతని ఆలోచనలు నలువైపులా పరుగిత్తుతుంటాయి. ఫలానా ప్రవక్తను లేదా ఫలానా ఇమామును లేదా ఫలానా పీర్ను లేదా ఫలానా అమర వీరుడిని లేదా ఫలానా దూతను మొరపెట్టుకోవాలనుకుంటాడు. లేదా ఫలానా జోతిమ్యణ్ణి లేదా పండితుడిని లేదా మాంత్రికుడిని లేదా రాజిఫలాలు చూసేవాడిని సంప్రదించి శకునాలు చూడాలనుకుంటాడు. ఎవరయితే తన ఆలోచనల వెంట పరుగిత్తుతాడో అల్లాహ్ అతని నుండి తన స్వీకార దృష్టిని మళ్ళీంచుకుంటాడు. అలాంటి వారిని తన చిత్తపుట్టిగల దాసుల జాబితా నుండి తెలిగిస్తాడు. అతను క్రమక్రమంగా అల్లాహ్ మార్గ దర్జకత్వాల నుండి దూరమవుతూ ఉంటాడు. అలా అతను తన ఆలోచనల వెంట పరుగిత్తుతూ చివరికి నాశనమవుతాడు. కొందరు నాస్తికులుగా, మరికొందరు భక్తిహ్నానులుగా, ఇంకొందరు బహుదైవారాధకులుగా, తిరస్కారులుగా మారతారు. మరెవరయితే అల్లాహ్ ను విశ్వసించి మనో కాంక్షల వెంటపడకుండా ఉంటారో వారు అల్లాహ్ ఆదరణీయ దాసులవుతారు. మార్గదర్జకత్వ మార్గాలు అతని కోసం తెరుచు కుంటాయి. తమ ఆలోచనల వెంట పరిగెత్తేవారు పాందని మానసిక ప్రశాంతతను వారు పాందుతారు. విధివ్రాతలో రాసిందంతా జరుగుతుంటుంది. కానీ ఆలోచనల వెంటవేళ్ళ వాడు అనవసరంగా అపదల పాలవుతాడు. అల్లాహ్ ను విశ్వసించేవాడు ప్రశాంతతను పాందుతాడు.¹

1. అనన్(రజి) కథనం ప్రకారం ప్రవక్త (సల్లల్హాహు అలైహి వ సల్లం) ఇలా ప్రబోధించారు:

అల్లాహ్ ను ప్రాపందిక చక్కవర్యల్లాగా భావించకండి. వారు పెద్ద పెద్ద పనులు వారు చేస్తారు. చిన్న చిన్న పనులు నౌకర్లతో చేయిస్తారు. కనుకనే ప్రజలు చిన్న చిన్న పనుల కోసం నౌకర్లతో అభ్యర్థించుకుంటుంటారు. కానీ అల్లాహ్ సామ్రాజ్యం అలాంటిది కాదు. ఆయన ఆడశిస్తే చాలు రెప్పపాటులో అసంఖ్యాక చిన్న పెద్ద పనులన్నీ జరిగి పోతాయి. సామ్రాజ్యంలో ఆయనకు భాగస్వాములుగానీ, సహవర్యులుగానీ లేరు. అందుకనే చిన్న చిన్న పన్నువులు అవసరమొచ్చినా నేరుగా ఆయన్నే అభ్యర్థించాలి. ఆయన తప్ప వేరే వారు చిన్న పన్నువైనా ఇవ్వటారు.

13. బంధుత్వమూ పనికిరాదు

عَنْ أَبِي هَرِيرَةَ قَالَ لَمَانْزَلَتْ وَانْذَرَ عَشِيرَتَ الْاقْرَبِينَ دُعا النَّبِيُّ عَلَيْهِ السَّلَامُ قِرَابَتِهِ فَعُمْ وَخَصْ
فَقَالَ : يَا بْنَى كَعْبٍ كَعْبَ ابْنِ لَوِيِّ انْقَذُوا انْفُسَكُمْ مِنَ النَّارِ فَإِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْءًا أَوْ قَالَ
فَإِنِّي لَا أَغْنِيَ عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْءًا وَيَا بْنَى مَرْيَمَ كَعْبَ ابْنِ لَوِيِّ انْقَذُوا انْفُسَكُمْ مِنَ النَّارِ فَإِنِّي لَا أَغْنِيَ
عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْءًا وَيَا بْنَى عَبْدَ شَمْسَ انْقَذُوا انْفُسَكُمْ مِنَ النَّارِ فَإِنِّي لَا أَغْنِيَ عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ
شَيْءًا وَيَا بْنَى عَبْدَ مَنَافَ انْقَذُوا انْفُسَكُمْ مِنَ النَّارِ فَإِنِّي لَا أَغْنِيَ عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْءًا وَيَا بْنَى هَاشِمَ
انْقَذُوا انْفُسَكُمْ مِنَ النَّارِ فَإِنِّي لَا أَغْنِيَ عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْءًا وَيَا بْنَى عَبْدَ الْمَطَّلِبِ انْقَذُوا انْفُسَكُمْ
مِنَ النَّارِ فَإِنِّي لَا أَغْنِيَ عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْءًا وَيَا فَاطِمَةَ انْقَذَتِي نَفْسِكَ مِنَ النَّارِ سَلِينِي مَا شِئْتَ مِنْ
مَالِي فَإِنِّي لَا أَغْنِيَ عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْءًا (متفق عليه)

అబ్యా హురైరా (రజి) ఇలా పేర్కొన్నారు: "మీ అతి సమీప బంధువులను పెచ్చరిం చండి." (దివ్యాఖ్యాన 26 : 214) అనే ఆయత అవతరించినపుడు ప్రవక్త (సల్లల్హాహు అలైహి వ సల్లం) తన బంధువులను పిలిచి ఇలా చెప్పారు:

"ఓ కాలబ్ బిన్ లూయి సంతానమా! మీ ప్రాణాలను అగ్ని నుండి రక్షించుకోండి.
దైవ శిక్షనుండి రక్షించడానికి నేను మీకు ఏ విధంగానూ సహాయపడలేను."

"ఓ ముద్రహ్ బిన్ కాలబ్ సంతానమా! మీ ప్రాణాలను అగ్ని నుండి రక్షించుకోండి.
దైవ శిక్ష నుండి మిమ్మల్ని కాపాడటానికి నేను మీకు ఏ విధంగానూ సహాయపడలేను."

ప్రతి ముస్లిం తన అవసరాలన్నిటినీ అల్లాహ్ వద్దనే విన్నవించుకోవాలి. చివరకు ఉపు అవసరమున్నా లేదా బూటుకు కట్టే తాడు తెగినా అల్లాహ్ నే అడగాలి.
(హదీసు గ్రంథం తిర్మిజీ)

“ఓ అబ్బప్పమ్మ సంతానమా! మీ ప్రాణాలను అగ్ని నుండి కాపాడుకోండి. దైవ శిక్ష నుండి రక్షించడానికి నేను మీకు ఏ విధంగాను సహాయపడలేను.”

ఓ అబ్బమ్మ మునాఫ్ సంతానమా! మీ ప్రాణాలను అగ్ని నుండి కాపాడుకోండి. నేను మీకు దైవ శిక్ష నుండి రక్షించడానికి ఏ విధంగానూ సహాయపడలేను.

ఓ హామ్మ సంతానమా! మీ ప్రాణాలను అగ్ని నుండి కాపాడుకోండి. నేను మీకు దైవ శిక్ష నుండి రక్షించడానికి సహాయపడలేను.

ఓ అబ్బల్ ముత్తలిబ్ సంతానమా! మీ ప్రాణాలను అగ్ని నుండి కాపాడుకోండి. నేను మీకు దైవ శిక్ష నుండి రక్షించడానికి సహాయపడలేను.

ఓ పాతిమా! నీ ప్రాణాన్ని అగ్ని నుండి కాపాడుకో. నీకు ఎంత ధనాకాపాలో నా దగ్గర తీసుకో. ఎందుకంటే అల్లాహ్ శిక్ష నుండి నేను నిన్న రక్షించలేను.

(హదీసు గ్రంథం ముస్లిం, హదీసు : 348)

పుణ్యాత్ముల బంధువులు తమను పుణ్యాత్ములే రక్షిస్తారని విశ్వసిస్తారు. అందుకనే వారు అహంకారంతో నిర్భయంగా ఉంటారు. కనుకనే అల్లాహ్ తన ప్రియతమ ప్రవక్తని ‘మీ బంధువులను హెచ్చరించ’ అని ఆదేశించాడు. ప్రవక్త (సల్లల్హహు అలైహి వ సల్లం) తన ఒక్కొ బంధువుని ఉండేశించి చివరకు తన ప్రియ కుమారును ఉండేశించి, ‘మానవాధిన విషయాల్లోనే బంధుత్వ హక్కులు సాధ్యమవుతాయ’ని చాలా స్పష్టంగా వివరించారు. నా ధనం నా అధీనంలో ఉంది. అది ఇవ్వడంలో లోభత్వంతో వ్యవహరించను. కానీ అల్లాహ్ వద్ద జరగబోయే వ్యవహారం నా అధీనంలో లేదు. అక్కడ ఎవరికి సహాయ పడలేను. ఎవరి సంరక్షకుణ్ణీ కాలేను. ప్రతి ఒక్కరూ ప్రతియం కోసం నిధ్యం కావాలి. నరకాగ్ని నుండి రక్షించబడటానికి నేటి నుంచే ఆలోచించాలి.

దీని ద్వారా “అల్లాహ్ వద్ద పుణ్యాత్ముని బంధుత్వ నంబంధం కూడా సిఫారసు కోసం పనికిరాదని సృష్టమవుతుంది. మానవుడు స్వయంగా మంచి పనులు చేయనంత పరకు ఆపదలను అధిగమించలేడు.”

సారాంశం

1. ఎవరయినా ఎవరినై ప్రపంచంలో అధికారం చేసేవానిగా, అతన్ని అల్లాహ్ వద్ద తన న్యాయవాదిగా భావిస్తూ అతన్ని అల్లాహ్కు సరిసమానమని భావించ నప్పటికి అతను ముప్రీక అయిపోతాడు.
2. స్వయంగా ప్రవక్త (సల్లల్హహు అలైహి వ సల్లం)కు తన సమాజం వారికి లాభ నష్టాలు చేకూర్చే అధికారం లేనప్పుడు ప్రజలను పీర్లు, ముర్దిద్దలు అల్లాహ్ శిక్ష నుండి ఎలా కాపాడగలరు?
3. ప్రజలు ఎంతో నమ్మకంతో ఎవరినైతే ఆరాధిస్తున్నారో వారు నిస్సహాయులు. తమ శక్తి సామర్థ్యాలతో, తమ కార్యాలతో ఉపాధి ప్రసాదించే, అధికారం చెలాయించే శక్తి వారికి లేదు. అల్లాహ్ మాత్రమే సర్వాధికుడు.
4. నిరపేక్ష సర్వాధికారిని వదలిపెట్టి నిస్సహాయ దాసులను అర్థించడం ఫోర అన్యాయం. ఎందుకంటే ఈ విశ్వంలో వారికి ఇసుమంత అధికారం కూడా లేదు. అంతేకాదు, అనుమతి లేనిదే వారు సిఫారసు చేయలేరు. అల్లాహ్ గొప్పవాడు, సర్వోన్నతుడు.
5. బహుదైవారాధకులు ఎవరినైతే తమ సిఫారసుదారులుగా భావిస్తున్నారో వారు విశ్వాన్ని సృష్టించడంలో అల్లాహ్కు భాగస్వాములుకారు, యజమానులూ కారు, సభ్యులు కూడా కారు, వారు అల్లాహ్ సన్నిధిలో నిస్సహాయులు, నిరాసక్తులు, భయస్ఫలై అనుమతి కోసం ఎదురు చూస్తుంటారు.
6. అల్లాహ్ సమక్కంలో “గొరవప్రదమైన సిఫారసు, ప్రేమతో కూడిన సిఫారసులు” అన్ని విధాలుగా అసంభవం. ఎవరయినా ఇతరులను ఇలాంటి సిఫారసుదారు నిగా భావిస్తే అది తీవ్రమైన పిర్మ. అల్లాహ్ దర్వారులో అనుమతితో కోరుకున్న సిఫారసు మాత్రమే చెల్లుతుంది.
7. ప్రతి ముస్లిం నేరుగా నిజప్రభువునే సహాయకునిగా, సంరక్షకునిగా భావించడం తప్పనిసరి. ఎందుకంటే అల్లాహ్ ఇష్టంలేనిదే ప్రపంచమంతా కలిసి లాభంగాని నష్టంగాని చేకూర్చుదు. ఆయన అర్థించేవానికి అత్యంత సమీపంలో ఉన్నాడు.

- ఎ) సామాజిక ఆచార వ్యవహారాలకు బధులు ధర్మాదేశాలను పాటించే వారి విషయంలోనే ప్రవక్తలు, సజ్జనులు సిఫారసు చేయగలరు.
- బి) “రారాజైన అల్లాహ్” గొప్పతనం ఏమిటంటే; ఎవరయినా సరే హృదయ పూర్వకంగా పూర్తి ఏకాగ్రతతో ఎలాంటి సిఫారసుదారుడు లేకుండానే నేరుగా అయిన వద్దకు చేరవచ్చు.
8. అల్లాహ్ తన “వరిజ్ఞానం”, “సామర్థ్యం” పరంగా ప్రతి ఒక్కరికీ అతి సమీపంలో ఉన్నాడు. ప్రపంచంలోని ఏ పణైనా విధిప్రాత పరిధిలోనే ఉంటుంది. అల్లాహ్ మాత్రమే విధిప్రాతను మార్పగలదు. తన దానులు నేరుగా అయిన్న అర్థించాలని అల్లాహ్ ఆశిస్తున్నాడు. ఎందుకంటే అన్నిటిపై అయినకే అధికారం ఉంది.
9. కష్ట సమయాల్లో అటూ ఇటూ తచ్చాడేవారు తప్పుడోవ పడతారు. ఆందోళన చెందుతారు. మరి ఎవరైతే అల్లాహ్ను మాత్రమే సమ్ముతారో అల్లాహ్ వారికి చాలు. దానివల్ల వారికి ప్రశాంతత లభిస్తుంది. ఎందుకంటే అల్లాహ్యే సర్వాధికారి. ప్రతి చిన్న పెద్ద వస్తువును అతనే సమకూరుస్తాడు.
10. మానవుడు తన సామర్థ్యం మేరకే బంధుత్వ హక్కులను నెరవేర్పగలదు. కాని అల్లాహ్ దగ్గర జరిగే వ్యవహారాల్లో ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లా)కు ఎలాంటి అధికారం ఉండదు. అల్లాహ్ అనుమతి లేనిదే అయిన (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లా) ఎవరికి సిఫారసుదారునిగా వ్యవహరించ లేదు. కనుక ప్రతి ఒక్కరూ వ్యక్తిగతంగా పరలోకం కోసం సంసిద్ధులవ్వాలి.

ఈ క్రింది ప్రశ్నలకు జవాబులు త్రాయించి.

1. అధికారంలో ఇర్కు గురించి వివరించండి?
2. ‘సిఫారసు’ అంటే ఏమిటి? వాటి రకాలు తెలపండి?
3. ‘ప్రేమహృద్యక సిఫారసు’ ధర్మసమ్మతమైనదా? లేదంటే ఎందుచేత?
4. ‘అనుమతితో’ కూడిన సిఫారసును నిర్వచించండి?
5. సిఫారసు విషయంలో రుజుమార్గమేది?

2. తపోష్యులను గుర్తించండి

1. కష్టకాలంలో కేవలం అల్లాహ్నానే మొరపెట్టుకోవాలి ()
2. అల్లాహ్ను తప్ప ఇతరులను వేడుకోరాదు ()
3. అల్లాహ్ మాత్రమే ఉపాధిని ప్రసాదించేవాడు ()

3. భాజీలను పూర్తించండి

1. అల్లాహ్ తన..... మరియుదానులకు అత్యంత సమీపంలో ఉన్నాడు.
2. ఎవరైనా దైవేతరులను. గౌరవ భావ సిఫారసుకై వేడుకుంటే అది ఖచ్చిత మైన.....అవుతుంది.
3. సిఫారసు.....తప్ప నెరవేరదు.
4. పుణ్య పురుషుల లేదా ప్రవక్తల బంధుత్వం..... రాదు.

ఆరాధనల్లో షిర్కై నిషిద్ధం

1. ఆరాధన నిర్వచనం

అల్లాహు తన భక్తీ ప్రవత్తుల కోసం కొన్ని పనులను నిర్ణయించి దానులకు నేర్చాడు. వాటినే ఆరాధనలు అంటారు. అల్లాహు తన భక్తి కోసం దానులకు ఏ ఏ పనులు చేయమని చెప్పాడో వాటిని పేర్కొంటున్నాము. దైవతరుల కోసం ఆ పనులు చేయరాదు. దీనినే షిర్కై అంటారు. షిర్కైకు దూరంగా ఉండాలి.

2. “ఆరాధన” (దాస్యం) కేవలం అల్లాహోకు మాత్రమే ప్రత్యేకం

అల్లాహు ఇలా అదేశించాడు:

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَيْ قَوْمَهُ زَارَ لَهُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ²⁵

أَن لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهُ طَإِنْ أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابٌ يُوْمَ الْيَمِينِ²⁶

మేము నూహు (అలైహిస్సాలాం)ను ప్రవక్తగా చేసి అతని జాతి వద్దకు పంపాము. నేను మిమ్మిల్చి స్పష్టంగా పొచ్చరించేవాడను. మీరు అల్లాహోను తప్ప మరొకరిని అరాధించకండి. మీరు బాధాకరమైన దినాన శిక్షించ బడతారేమానన్న థయం నాకుంది.’ (అని అతను చెప్పాడు). (దివ్యభూతాన్ 11 : 25-26)

నూహు (అలైహిస్సాలాం) కాలం నుండి విశ్వాసులకు మధ్య పోరాటం జరుగుతూనే వస్తుంది. అల్లాహు యొక్క ఆదరణీయులైన దానులు “అల్లాహును గౌరవించ విధంగా దైవతరులని గౌరవించకండి” అయిన గౌరవాధం నిర్ణయించిన పనులను వేరే వారి కోసం చేయకండి అని చెబుతూ వచ్చారు.

3. ‘సజ్దమో’ (సాష్టాంగం) కేవలం అల్లాహోకు మాత్రమే.

لَا سَجْدَةٌ لِّلشَّيْسِ وَلَا لِلْقَيْرِ وَلَا سَجْدَةٌ لِّأَيْلُوِ الْجَنْوِيِّ خَلَقْنَاهُنَّ أَنْ كَنْتُمْ لَيْلَاتٍ تَعْبُدُونَ

“మీరు సూర్యునికి గానీ, చంద్రునికి గానీ సాష్టాంగ ప్రణామం (సజ్దా) చేయకండి. నిజంగా మీరు అల్లాహు దాస్యం చేసేవారే అయితే వీటన్నించీనీ సృష్టించిన అల్లాహోకు సాష్టాంగ పడండి.” (దివ్యభూతాన్ 41 : 37)

ఈ ఆయత ద్వారా ఇస్లాం ధర్మంలో సాష్టాంగ పడటం సృష్టికర్త హక్కు అని తెలు స్తోంది. కనుక సృష్టితాలకు సాష్టాంగపడకూడదు. సూర్యుడు, చంద్రుడు, ప్రవక్త, వలీయుల్లాహు (అల్లాహు స్నేహితుడు), జిన్నులు మరియు దైవదూతలు ఎవరైనా సరే వారికి సాష్టాంగ పడకూడదు. పూర్వ శాసనాంగాలలో సృష్టిరాశులకు కూడా సజ్దమో చేయడం జరిగింది కదా? అని ఎవరైనా అంటే ఉదాహరణకు దైవదూతలు ఆదమ్ (అలైహిస్సాలాం) యత్ఖులు (అలైహిస్సాలాం) సజ్దమో చేశారు కదా? కనుక మేము పుణ్యాత్ములకు గౌరవ భావంతో సజ్దమో చేస్తే ఏమవుతుంది? అనే వారు ముట్టిక్కులుగా పరిగణించబడతారు. వారు విశ్వాసులు కాజాలరు. ఆదమ్ (అలైహిస్సాలాం) పరిఅతీలో సాంత చెల్లెళ్లను వివాహం చేసుకోవడం ధర్మ సమ్మతం. ఈ విషయాన్ని ఆధారం చేసుకుని చెల్లెళ్లను వివాహం చేసుకుంటే ఏమవుతుంది? అంటే ఇది చాలా తప్పి. ఎందుకంటే చెల్లెళ్లు శాశ్వతంగా నిషేధించబడిన వారు. ఏరు ఎట్టి పరిష్కారిలోనూ ధర్మసమ్మతం కారు.

విషయమేమిటంటే, మానవుడు అల్లాహు ఆ వేశాన్ని తు.చ. తప్పకుండా పాటిం చాలి - అల్లాహు ఆదేశాలను సహ్యదయంతో స్వికరించాలి. మా విషయంలోనే ఎందుకు నిషేధించడం జరిగింది? అని అనవసర పిడి వాదానికి దిగుకూడదు. ఇలా మాట్లాడుటం వల్ల మానవుడు తిరస్కారి (కాఫీర్) అవుతాడు. ఈ అంశాన్ని ఈ ఉదాహరణ ద్వారా అధం చేసుకోండి.

రాజు గారి దగ్గర ఒక చట్టం కొన్ని రోజుల వరకు అమలు చేయబడుతుంది. తర్వాత అవసరమున్నప్పుడు ఆ చట్టాన్ని రాజ్యాంగ కర్తలు రద్దు చేస్తారు. ఆ స్థానంలో మరో కొత్త చట్టం రూపొందిస్తారు. ఇక తప్పనిసరిగా కొత్త చట్టం ప్రకారం నడుచుకోవాలి.

ఒకవేళ ఎవరయినా మొము పాత చట్టంపైనే నడుచుకుంటాం, కొత్త చట్టాన్ని అంగికరిం చము అంటే వారు తిరుగుబాటు చేస్తున్నారు. తిరుగుబాటు చేసినందుకు రాజు వారికి జైలు శిక్క విధిస్తాడు. అదే విధంగా అల్లాహ్ ఆదేశాలను తిరస్కరించే వారికి శిక్క సరకం.

4. జైవేతరులను మొరపెట్టుకోవడం షిర్క్

وَأَنَّ الْمُسْكِنَاتِ لِلَّهِ قَلَّتْ عَمَّا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ⑯ ۝ وَأَكَّدَ لَنَا قَاتِمَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُونَ
عَلَيْهِ لِهَدَىٰ ⑯ قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا حَوَارِيًّا وَلَا أَشْرِفُ بَمْ أَحَدًا ⑯

ఇంకా, మస్సిదులు కేవలం అల్లాహ్ కొరకే ప్రశ్నేకించబడ్డాయి. కాబట్టి (వాటిలో) అల్లాహ్ ఆతో పాటు ఇతరులెవరినీ పిలవకండి. అల్లాహ్ దాసుడు (ముహమ్మద్) అల్లాహ్ ను మాత్రమే ఆరాధించటానికి నిలబడినప్పుడు ఈ మూక అమాంతం అతనిపై విరుదుకుపడినట్టే ఉంటుంది. (ఓ ప్రపక్తా!) నేనయితే కేవలం నా ప్రభువునే మొరపెట్టుకుంటున్నాను. ఆయనకు సహవర్తులుగా ఎవరినీ చేర్చను' అని చెప్పు.
(దివ్యభూతిన్ 72 :18-20)

ఎవరయినా “అల్లాహ్ దాసుడు” స్వచ్ఛమైన హృదయంతో అల్లాహ్ ను మొరపెట్టుకుంటే ఈ అజ్ఞానులు అతన్ని ఎంతో గాప్య వాడని భావిస్తారు. అతన్ని మహాత్ముడు, అదుకునే వాడని విశ్వసిస్తారు. అతను ఎవరికి ఏది కావాలన్నా ఇస్తాడు. ఏది కావాలన్నా లాక్ష్యంటాడని నమ్ముతారు. అందుకనే అలాంటి వారి వద్దకు గంపెదు ఆశలతో తండోపతండ్రాలుగా ప్రజలు ఆ పుణ్యాత్మకిని వద్దకు తరలి వెళ్లారు. అతను తమ జీవితాలను చక్కబెడతాడని. అప్పుడు ఆ దైవదాసుడు వారికి తెలియ బరచాలి-

అపదల్లో అల్లాహ్ నే మొరపెట్టుకోవాలని, ఇది ఇతరుల హక్కు కాదని వివరిం చాలి. అల్లాహ్ మాత్రమే లాభనష్టాలు కలిగించేవాడని నమ్మబులకాలి. ఎందుకంటే ఇతరులను ఉడ్చేశించి ఇలా ఆశించడం షిర్క్ అవుతుంది. నేను ‘షిర్క్’ను, షిర్క్ చేసే వారిని అస్వాయంచుకుంటాన్ని స్పృష్టిం చేయాలి. ఎవరయినా నా వద్దకు వచ్చి ఇలాంటి పనులు చేయమని కోరితే నేను వారిని ఇప్పటపడను. ఇప్పుడం, తీసుకోవడం అల్లాహ్ చేతుల్లో ఉంది. ఆయనే ఇస్తాడు. ఆయనే తీసుకుంటాడు. నా చేతుల్లో ఏమీ లేదు. నా ప్రభువు ఆయనే. మీ ప్రభువు కూడా ఆయనే.

కనుక, రండి! మిథ్యా జైవాలను విడిచి పెట్టండి. బక్కడైన ఆ విశ్వప్రభువునే మొరపెట్టుకోండి. ఆయన తన ఆరాధనలో, ఏకత్వంలో, ప్రభుతలో, అధికారంలో

కేవలం ఒకే ఒక్కడని స్పృష్టంగా వివరించాలి.

దీనిద్వారా తెలుస్తున్న విషయం ఏమిటంబే; (చేతులు కట్టుకుని) మర్యాదగా నిలువేడం, మొరపెట్టుకోవడం, దైవామాన్ని స్వరించడం ఇవన్నీ అల్లాహ్ గారవాఢం చేసే పనులు. దైవేతరుల కోసం ఈ పనులు చేయడం షిర్క్ అవుతుంది.

అల్లాహ్ ఇలా ఆదిస్తున్నాడు:

وَأَذْنُ فِي النَّاسِ بِالْحَقِّ يَأْتُكُ بِهَالَّا وَعَالٌ ۝ كُلُّ مَا يُمِرُّ بِي أَتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ قِبْلَةٍ عَيْنِي ⑯
لَيُشَهِّدُهُ أَمَّا نَافِعٌ لَهُمْ وَيَكُوْنُ السُّمَّ الْلَّوْقِي ۝ أَكَمْ وَمَعْلُومٌ تَعْلَمُ مَا رَأَيْتُهُمْ قَبْلَهُ بَهْيَمَةٍ
الْأَكْعَامُ ۝ كَعْلُوْنَا مِنْهُمَا وَأَطْعَمُوا الْبَلَّاسَ الْغَوْنِيَ ⑯ لَمَّا لَيَقْتُلُوا تَفَهْمَهُمْ دَلِيلُهُ فَوَانَدُوْهُمْ
وَلَيَكْتُلُوا أَهْلَهُمْ الْكَعْنِيَ ⑯

హాజీ (యాత్ర)కై ప్రజలలో ప్రకటన గావించు. ప్రజలు నీ వద్దకు అన్ని సుదూర మార్గాల నుంచి కాలి నడకన కూడా వస్తారు. బక్కబిక్కిన ఒంపిపై కూడా స్వారీ అయి వస్తారు. వారు తమ ప్రయోజనాలు పొందటానికి రావాలి. అల్లాహ్ తమకు ప్రసాదించిన తమ పెంపుడు పతువుల మీద ఆ నిర్మిత దినాలలో అల్లాహ్ నామాన్ని స్వరించాలి (ఉచ్చరించాలి). ఆ తరువాత వాటిని మీరూ తినండి. దుర్ఘర స్థితిలో ఉన్న అగ్యతపరులకు కూడా తినిపించండి. ఆ తరువాత వారు తమ మురికిని దూరం చేసుకోవాలి. తమ మొక్కుబడులను చెల్లించాలి. (అనం తరం దేవుని) ఆ ప్రాచీన గృహానికి ప్రదక్షిణ చేయాలి.

(దివ్యభూతిన్ 22:27-29)

5. అల్లాహ్ చిహ్నాలను గౌరవించాలి

అల్లాహ్ తన వైషణ్వం చాటడం కోసం కొన్ని ఫలాలను నిర్ణయించాడు. ఉదాహరణకు కత్తిబహ్ గృహం, అరఫాల్, ముజ్జలిఫహ్, మినా మైదానాలు. సఫ్సా మర్యాద పర్వతాలు, మఖామె ఇబ్రాహిమ్, ముజ్జిద హరాం, మక్కా మొత్తం ప్రాంతం, మొత్తం హరం ప్రాంతం. ప్రజలలో ఈ ఫలాలను సందర్శించాలనే ఆసక్తిని కలిగించాడు. ప్రపంచం నలుమూలల నుండి ప్రజలు స్వారీ అయి, నడచుకుంటూ సుదూర ప్రాంతాల నుండి కత్తిబహ్ గృహం సందర్శించాలని. ప్రయాణ కష్టాలు అనుభవించి నిర్దేశిత దుస్తులు ధరించి ప్రత్యేక రూపంలో ఆక్రమించి చేరుకోవాలని. అల్లాహ్ పేరుతో ఖుర్జానీ ఇవ్వాలని. తమ మొక్కుబడులు పూర్తి చేసుకోవాలని. కత్తిబహ్ గృహ ప్రదక్షిణలు చేయాలని.

హృదయాల్లో తమ యజమాని కోసం ప్రాది చేసుకున్న వైశిష్ట్యాన్ని కాబాగ్వానికొచ్చి చాటాలని మరికొందరు ఎత్తితెక్ఫిలో కూర్చుని అహర్మిశలు దైవనామస్వరణ చేసున్నారు. ఇంకొందరు మర్యాదతో మౌనంగా నిలుచొని కాబతుల్లాపై చూస్తూ కళను చల్లబరుచు కుంటున్నారు. ఏది ఏమయినపుటికీ ఈ పనులన్నీ అల్లాహో గారవాధం చేయబడతాయి. అల్లాహో వారిని, వారి పనుల వల్ల ఇష్టపడతాడు. వారికి ఇరులోకాలలో లభించే కూరు తుంది. కనుక ఇలాంటి పనులు దైవేతరుల గారవాధం చేయడం నిషిద్ధం, ఏర్ప.

ఏదైనా సమాధిని సందర్శించడం కోసం లేదా ఆస్తానం కోసం లేదా ఆశ్రమం కోసం సుదూరప్రయాణ కష్టాలు అనుబంధించి: మానిన దుస్సులతో అక్కడికి వెళ్లడం, అక్కడకు వెళ్లి జంతువులను ఖుర్చానీ ఇవ్వడం, మొక్కబదులు చెల్లించడం, సమాధి లేదా ఇంటి ప్రదక్షిణ చేయడం, దాని సమీప పాలాలను మరియు అడవులను గారవించడం, అక్కడ వేటాడకుండా ఉండటం, అక్కడి వృక్షాలు కోయకుండా ఉండటం, గడ్డి పాచలను తెంచకుండా ఉండటం ఇలాంటి ఇతర పనులు చేయకుండా అందులోనే ఇహపరాల సాఫల్యం ఉండని ఆశించడం అంతా ఏర్పగానే పరిగణించబడుతుంది.

కనుక ఇలాంటి వాటికి దూరంగా ఉండాలి. ఎందుకంటే పరీత ఆదేశించిన ప్రాంతాలను విడిచిపెట్టి వేరే వాటిని గారవించడం, అవి ధర్మంలోని విషయాలేనని భావించడం బిద్దాల్ (దురాచారం). స్ఫోకర్కే వినములై ఉండాలి. ఆయనకే విధేయత చూపాలి, స్ఫోతాలకు కాదు.

6. దైవేతరుల పేరు తీసుకున్న వస్తువు నిషిద్ధం

قُلْ لَا إِلَهُ فِي مَا أُوْتِيَ إِلَّا مُعَرَّمٌ عَلَىٰ طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَّا قَسْفَوْهُ
أَوْ لَهُمْ خَتِيرٌ فَاللهُ يُحِبُّ أَوْ فَسَعًا أَهْلُ لِعْنَةٍ اللَّهُ يُحِبُّهُمْ فَمَنْ اخْتَرَ غَيْرَهُ بَاعْ وَلَا عَادَ فَإِنَّ رَبَّكَ
عَلَّوْرَجَلِهِمْ
(145)

ఈ ప్రవక్త! వారికి చెప్పు: (వీటి ద్వారా) నా వద్దకు వచ్చిన ఆజ్ఞలలో చచ్చిన జంతువు, ప్రవహించే రక్తం, పంది మాంసం - అది పరమ అశుద్ధం గనక! ఇంకా దైవేతరుల పేర కోయిబడిన జంతువు తప్ప మరేదీ తినేవాడి కోసం నిషేధించబడినట్లు నాకు కనిపించదు. అయితే గత్యంతరం లేని పరిస్థితిలో రుచి కోసం కాకుండా, హద్దు మీరకుండా ఉంటే (వాటిని తింటే అట్టి స్థితిలో)నే ప్రభువు క్షమించేవాడూ, కరుణించేవాడు.

(దివ్యభుర్తాన్ 6 : 145)

రక్తం, మృత జంతువు, పందిమాంసం లాగానే దైవేతరుల పేరు మీద బలి ఇచ్చిన జంతువు కూడా నిషిద్ధమే. స్ఫోతాల పేరు నిర్ణయించిన జంతువు అశుద్ధమని, నిషిద్ధమని దీని ద్వారా తెలుస్తుంది. ఉదాహరణకు: ఇవి దేవిదేవతల, దగ్గల, పేర్ల మీద మొక్కబడిగా వదలబడే అంబోతులు మరియు గౌరై పొతులు మొదలగునవి.

పై ఆయత ద్వారా తెలుస్తున్న విషయం మేమిటంబే, జిబహో చేసేటప్పుడు దైవేతరుల పేరు తిసుకోవడమే కాకుండా వారి పేరు మీద వదిలిపెట్టే జంతువులు కూడా నిషిద్ధమే. కోడిని, మేకను, ఒంచెను, అవును, లేదా ఏదైనా జంతువును స్ఫోతాలైన వలీ పేరున గానీ, ప్రవక్త పేరున గానీ, తాతముత్తాతల పేరునగానీ లేదా పీర్, పండితుల, దూతల పేరునగానీ, వదలిపెట్టడం నిషిద్ధం, అపరిపుఢం కూడాను. అలా చేసేవాడు ముప్రిక్ అనబడతాడు!

7. 'అభికారం' కేవలం అల్లాహోది మాత్రమే

అల్లాహో యూసుఫ్ (అలైహి) సంఘటనను వివరిస్తూ ఇలా సెలవిచ్చాడు; ఆయన తన కారాగార సహచరులతో ఇలా పేర్కొన్నారు:

يَصَاحِبُ الْتَّسْجِينِ إِذْ رَأَيَ كَبِيرَ قَنْقَرَوْنَ حَتَّىٰ إِذْ أَمَرَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارَ
(39)

مَا تَبْدِلُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا آسِنَاءَ سَيِّئَتُوهَا إِنَّمَّا وَاهِدُوكُمْ مَّا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَنٍ طَ
إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ وَمَا لِلنَّاسِ إِلَّا إِيمَانٌ وَلَا يَعْلَمُونَ
(40)

'ఈ కారాగార సహచరులారా! అనేక మంది విధిన్న ప్రభువులు మేలా? లేక సర్వాధిక్యాడైన ఒక్క అల్లాహో మేలా? (మీరే చెప్పండి!). ఆయనను వదలి మీరు పూజిస్తున్నవి మీరు, మీ తాతముత్తాతలూ స్వయంగా కల్పించుకున్న కొన్నిపేశ్శు తప్ప మరేమీ కావు. వాటికి సంబంధించి అల్లాహో ఏ ప్రమాణాన్ని అవతరింపజెయ్యేలేదు. పరిపాలనాధికారం అల్లాహోకు తప్ప వేరొకరికి లేదు. మీరంతా ఆయన దాస్త్యాన్ని తప్ప ఇంకాకరి దాస్త్యం చెయ్యాడన్నదే ఆయన ఆజ్ఞ. ఇదే సరైన, స్థిరమైన ధర్మం. కానీ చాలా మంది ఈ విషయాన్ని తెలుసుకోరు.'

(దివ్యభుర్తాన్ 12 : 39-40)

ఒక బానిసకు అనేక మంది యజమానులుంటే చాలా కష్టం. కానీ అతనికి ఒక్కడే యజమాని ఉండి, అతను అత్యంత గొప్పవాడై ఉంటే చాలా బాగుంటుంది.

యజమాని ఒక్కడే. మానవుల మొరలన్నింటిని అలకిస్తాడు. మానవుల జీవితాన్ని చక్కదిద్దుతాడు. ఆయన ముందు అసత్య దేవుళ్లకు స్థానంలేదు. ఒక దేవుడు వర్షం కురిపిస్తాడు, ఇంకాకుడు ఆధిక్యతను ప్రసాదిస్తాడు. మరొకడు సంతానాన్ని కలిగిస్తాడు, ఒకడు ఆరోగ్యాన్ని ప్రసాదిస్తాడు లాంటి భావాలు సిరాధారమైనవి. మీకు మీరే దేవుళ్ల పేర్లు నిర్ణయించి ఫలానా అతనికి ఫలానా అధికారం ఉండని బలవంతంగా అంటగట్టి అవసరం వచ్చినపుడు వాటి గురించి వారి ముందు మొరపెట్టుకుంటున్నారు. కొంతకాలానికి అలాంటి అచారాలే రూపుదిద్దుకుంటాయి.

8. ఇష్టమొచ్ఛినట్టు దేవుళ్ల పేర్లు పెట్టడం పిర్కు (బహుదైవారాధన)

“అల్లాహో” తప్ప దేవుడు ఎవరూ లేదు. ఈ నామము(అల్లాహో) గలవాడు ఎవడూ లేదు. ఒకవేళ ఎవరిదైనా దైవ నామము ఉంటే అతనికి దైవాధికారాల్లో ఏ విధమైనటు వంటి జోక్యం లేదు. అన్ని పనులు చేసే అధికారంగల నామమే “అల్లాహో”. బాబాలు, ముర్దులు, స్వాములు అవతారాలు గల నామముగల వాళ్లకి విశ్వంలో ఏ పని చేసే అధికారం లేదు. ఇలాంటి భావాలు ఏర్పరుకోమని “అల్లాహో” ఆదేశించ లేదు.

కాని చాలా మంది ఈ మార్గం నుండి తప్పి పోయారు. పీర్ల, ఇమాముల, స్వాముల, బాబాల, బుమల, పాప్టర మార్గాన్ని అల్లాహో మార్గం-కంటే గొప్పదైవదిగా భావిస్తున్నారు.

9. స్వయం కల్పిత ఆచారాలు పిర్కు (బహుదైవారాధన)

వేరే వారి మార్గాన్ని, ఆచారాన్ని అనుసరించుండా అల్లాహో ఆదేశాలను పాటించడం అల్లాహో తన వైషిష్ట్యం కోసం నిర్ణయించుకున్న విషయాల్లోనిది.¹ ఎవరయినా ఈ పనులు సృష్టితాల కోసం చేసే ముప్రీక అవతాడు. ప్రవక్తల ద్వారానే అల్లాహో ఆదేశాలు మానవుల వర్ధకు చేర్చడం సాధ్యమవుతుంది - ఎవరయినా ఇమాముల, పండితుల, మహాత్ముల, మత గురువుల, ముల్లాల, పీర్ల తాతముత్తుతల, రాజు, మంత్రి లేదా పాదర్(పాప్టర్)ల మాటలను లేదా వారి ఆచారాలను పరీతు అదేశాల కంటే ఎక్కువ

1. భావం ఏమిటంటే, అల్లాహో ఆదేశం తప్ప ఇతరుల ఆదేశాలు పాటించడం వల్ల సాఫల్యం పొందలేదు. సృష్టితాల ఆదేశాల ద్వారా, మార్గం ద్వారా, ఆచారాల ద్వారా సాఫల్యం సాధించవచ్చని భావించడం పిర్కు అవుతుంది. వారు మరణించకముందే నిజమైన పశ్చాత్తాపం చెందకపోతే శాశ్వత నరకాగ్నిలో మండిపోవాలి ఉంటుంది.

ప్రాధాన్యమైనవిగా భావించడం, ఖుర్జెన హదీసులు మరియు సహబాల జ్ఞాన అనుసరణ వివరణ (పెర్మైనపలఫ్) ఉండగా పీర్ల, పండితుల, ఇమాముల వ్యాఖ్యానాలను పేర్కొనడం, లేదా ప్రవక్తలకు సంబంధించి వారు ఆదేశించినదే పరీతు అని విశ్వసించడం, వారికి ఇష్ట మైనట్టు ఆదేశించేవారు వాటిని విధిగా ఆచరించాలి అని భావించడం - ఇవన్నీ పీర్కొనే భావించడం జరుగుతుంది.

కనుక అల్లాహోనే నిజమైన అధికారిగా భావించాలి. ప్రవక్తలు కేవలం అల్లాహో ఆదేశాలను ప్రజల వర్ధకు చేర్చుతారు. కనుక ఖుర్జెన, హదీసుల, సహబాల అనుసరణ ప్రకారం నడుచు కోవాలి. వాటికి విరుద్ధమైన వాటిని విడిచిపెట్టాలి.

10. తమ గౌరవార్థం ప్రజలను నిలుచోబెట్టి ఉంచడం నిషిద్ధం

عَنْ مَعَاوِيَةَ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ سُرِّهِ أَنْ يَمْثُلَ لِهِ الرِّجَالُ قَيْمَاتُهُ مَقْعِدَهُ مِنَ النَّارِ (ترمذني)

ముఖాయిహో(రజి) కథనం ప్రకారం ప్రవక్త (సల్లల్లాహు ఆలైహి వసల్లం) ఇలా ప్రవచించారు: ‘ప్రజలు తన ముందు బొమ్మల్లాగా నిలుచెని ఉండటాన్ని ఇష్టపడే వాడు తన నివాసం నరకంలో ఏర్పరుచుకోవచ్చు.’ (హదీసు గ్రంథం తిర్యక్: 2755)

ప్రజలు తమ ముందు గౌరవంతో కదలకుండా చేతులు కట్టుకుని నిలుచేవాలి. అటు ఇటు చూడకూడరు, మాట్లాడకుండా విగ్రహంల్లా నిలుచోవాలి అని కోరుకునే వారు నరకవాసులు. ఎందుకంటే, వారు దైవత్వాన్ని ప్రకటించుకుంటున్నారు. అల్లాహో ఆప్రీత్యం కోసం ప్రత్యేకమైన విశ్ిష్టత తమ కోసం కావాలని కోరుకుంటున్నారు. నమాట చేసేవారు నమాటలో దిక్కులు చూడకుండా వోనంగా నిలుచుంటారు. అది అల్లాహో ఆప్సిత్యం కోసం ప్రత్యేకం. కనుక ఎవరి ముందైనా అమిత గౌరవం, మర్యాద ఉద్దేశంతో నిలుచేవడం సమ్మతంకాదు. అది కూడా పిర్కు.

11. “పిర్కుతోలు” “అస్థికాలు” పట్ల ఆరాధనా భావం కూడా పిర్కు (బహుదైవారాధన)

عَنْ ثُوبَانَ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا تَقْرُمُ السَّاعَةَ حَتَّى تَلْحَقَ قَبَائِلَ مِنْ امْتِي بِالْمَشْرِكِينَ وَحَتَّى تَعْبُدَ قَبَائِلَ مِنْ امْتِي الْأَوْثَانِ (ترمذني)

సౌబాన్ (రజి) ఉల్లేఖనం ప్రకారం ప్రవక్త (సల్లల్లాహు ఆలైహి వసల్లం) ఇలా ప్రవచించారు: ‘నా సమాజంలని అనేక తెగులు ముప్రికులతో కలిసిపోనండవరకు, విగ్రహారాధనను అవలంబించ నంతవరకు ప్రతయం సంభవించదు.’

(హదీసు గ్రంథం తిర్యక్, హదీస్: 2219)

విగ్రహాలు రెండు రకాలుగా ఉంటాయి. ఒకటి: ఎవరిదైనా విగ్రహాన్ని లేదా శిల్మాన్ని తయారు చేసి దాన్ని పూజించడం. అ విగ్రహాలను అరబీ భాషలో ‘సనమ్’ అంటారు.

రెండు: ఏదైనా స్థలంలో, చెట్టుకు, పుట్టకు, కర్తకు లేదా కాగితానికి ఏదైనా పేరు పెట్టి పూజించడాన్ని ‘వసన్’ అంటారు. సమాధి, ఆస్తానం, చేతికర, జెండాలు, అభ్యల్ భాదీర జీలానిల గోరింటాకు, గురువులు పండితులు కూర్చునే ఆ స్థలాలు ఇవన్నీ ‘వసన్’గానే పరిగణించబడతాయి. అదే విధంగా అమరపీరుల పేర బలిచ్చే స్థాపాలు, తోపులు, ఇంకా కొన్ని స్థలాలు వ్యాధుల పేర్లతో పేరుగాంచాయి. ఇదాహరణకు : ఆట లమ్ము కాళి, అమోరు, బతుకమ్మ, ఉపులమ్మ, భవానీ, బరాహీ¹ మొదలగు వాటిలో కొన్ని స్థలాలు ఏర్పరచడం జరిగింది. ఇవన్నీ వసన్ గానే పరిగణించబడతాయి.

సనమ్, వసన్ రెండింటినీ పూజించడం పిర్చు అవుతుంది. ప్రశయ సమీప కాలంలో ముస్లిములు ఇలాంటి పిర్చు కార్యాలకే ఒడిగడతారని ప్రవక్త (సల్లల్హాహు అలైహి వ సల్లం) ప్రవచించారు. హిందువులూ లేదా మక్కా ముఖ్రిక్కులు అధికంగా విగ్రహాధన చేసేవారు. వారు కూడా ముఖ్రిక్కులే. అల్లాహో మరియు ప్రవక్తు శత్రువులే.

12. దైవేతరుల పేర జిబహో చేయడం శాపార్థం

عن أبي الطفيلي إن علياً أخرج صحيفة فيها لعن الله من ذبح لغير الله (مسلم)

అబితుఫైల్ (రజి) ఉల్లేఖనం ప్రకారం అలీ (రజి) ఒక పుష్టకం తీసారు. అందులో ఈ హదీసు ఉంది: ‘దైవేతరుల పేర జిబహో చేసే వారిని అల్లాహో శాస్త్రాన్తిస్తాడు.’

(హదీసు గ్రంథం ముస్లిం, హదీసు : 1978)

1. ఇవన్నీ హిందూ దేవతల పేర్లు: ఆటలమ్మ: ఇయక వ్యాధిదేవత పేరు కూడాను. ఆటలమ్మ సాకినప్పుడు అమ్మవారిని పూజిస్తే ఆ వ్యాధి నయమవుతుందని వారు విశ్వసిస్తారు.

మసానీ: హిందువుల విశ్వాసం ప్రకారం ఆటలమ్మకు ఏడుగురు చెల్లెట్టు. అందులో ఒకామె పేరు మసానీ. ఈమె చిన్న చెల్లెలని వారి నమ్మకం. భవానీ, కాళి, కాళికాలు కూడా హిందువుల దేవతల పేర్లు.

జిబహో చేసేటప్పుడు అల్లాహో పేరు ఉచ్చరించకుండా స్పృతాల పేరు తీసుకునే వాడు శాపగ్రస్తుడు. అలీ(రజి). ఒక పుష్టకంలో ప్రవక్తగారి ప్రవచనాలను రాసి పెట్టు కున్నారు. అందులో పైన పేర్కొన్న హదీసు కూడా ఉంది. కనుక అల్లాహో పేరు తీసుకుని జిబహో చేయబడిన పశువు మాత్రమే ధర్మసుమృతం. ఇంకా మిధా దేవుళ్ల పేరుతో గుర్తింపబడిన జంతువును అల్లాహో పేరుతో జిబహో చేసినా శాపగ్రస్తుడే. ఆ పశువు కూడా నిషిధ్ఘమే. అదే విధంగా దైవేతరుల పేర వదలి పెట్టిన పశువు కూడా నిషిధ్ఘమే. దాన్ని జిబహో చేసేటప్పుడు అల్లాహో పేరు తీసుకున్నా సరే.

13. ప్రతయ సూచనలు

عن عائشة² قالت : سمعت رسول الله ﷺ يقول يعبد الآلات والعزى فقلت يا رسول الله ان كنت لاoten حسین انزل الله (هو الذي ارسل رسوله بالهداي ودين الحق ليظهره على الدين كله ولو كره المشركون) ان ذلك تاما قال : انه سيكون من ذلك ماشاء الله ثم يبعث الله ربيحة طيبة فتوفى كل من كان في قلبه مثقال حبة من خردل من ايمان فيقي من لا خير فيه فيرجعون الى دين آبائهم (مسلم)

ఆయిష్వా(రజి) ఇలా అన్నారు; నేను ప్రవక్త (సల్లల్హాహు అలైహి వ సల్లం) చెబుతుండగా విన్నాను. ఆయన (సల్లల్హాహు అలైహి వ సల్లం) ఇలా ప్రబోధించారు: “లాత్, ఉజ్జ్వల్ ప్రాచిన విగ్రహాలు (మళ్లీ) పూజించబడనంతవరకు రాత్రింబణ్ణు అంతమవ్వవు”. నేను ఇలా అన్నాను: “ఆయనే తన ప్రవక్తకు సన్మానిస్తాడు, సత్కార్మాన్ని ఇచ్చి పంపాడు - దాన్ని మత ధర్మాలన్నింటిపై ఆధిక్యం వహించేలా చేయటానికి! ఈ విషయం బహాదైవాధకులకు ఇష్టం లేకపోయినాసరే. (అధ్యాత్మార్తావ్రాత 9:33, 61: 9) అనే ఆయతను అవతరింపజేశాడు కదా! అందుచేత ప్రశయం వరకు ధర్మం అలాగే ఉంటుందని ఊహించాను. అప్పుడు ఆయన (సల్లల్హాహు అలైహి వ సల్లం) ఇలా చెప్పారు: అల్లాహోకు ఇష్టమున్నంత వరకు ధర్మం తన ష్టితిలో అలాగే ఉంటుంది. ఆ తర్వాత అల్లాహో పరిశుభ్రమైన గాలిని పంపుతాడు. ఆ గాలి రవ్వంత విశ్వాసం ఉన్నవారిని కూడా చంపుతుంది. కేవలం చెడ్డవారే మిగులుతారు. వారు తమ తాత ముత్తుతల ధర్మం వైపు మత్తుతారు. (హదీసు గ్రంథం ముస్లిం, హదీసు : 2907)

ఆయిష్వా(రజి) సూరె తోబహో (9:33) సూరతుస్ఫుర్ (61:9)లోని సూక్తి ద్వారా

ఇస్లాం ప్రతియం వరకు తన అధిక్యతతో ఉంటుందేమో అని భావించారు. కానీ ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) అల్లాహో తలచినంత వరకే దాని అధిక్యత ఉంటుందని వివరించారు. ఆ తర్వాత అల్లాహో పరిశుభ్రమైన గాలిని పంపుతాడు. దానివల్ల విశ్వాసులందరూ మరణిస్తారు. చివరికి రవ్వంత విశ్వాసం కలవారు కూడా చనిపోతారు. తిరస్కారులు మాత్రమే మిగిలి ఉంటారు. వారి హృదయాల్లో ప్రవక్త బేస్వత్యంగానీ, ధర్మం పట్ల ప్రేమాభిమానంగానీ ఉండదు. అజ్ఞానులు, బహుఘైవారాధకులైన తమ తాతముత్తాతల ధర్మాలను అవలంబిస్తారు. ముఫ్తికుల మార్గాన్ని అవలంబించిన వాడూ ముఫ్తిక్ అపుతాడు.

దీనిద్వారా తెలిస్తున్నదేమిటంటే; చివరి కాలంలో పూర్వకాలపు షిర్క్ ప్రబలు తుంది. నేడు ముస్లిం సమాజంలో గత కాలపు షిర్క్, అధునిక షిర్క్ కూడా కలగలని ఉంది. ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) చెప్పిన భవిష్యవాటి నిజమవుతుంది. ఉదాహరణకు: ముస్లిములు ప్రవక్తల, వలీల, అమరవీరుల విషయంలో షిర్క్కు పాల్పదుతున్నారు. అదే విధంగా పూర్వకాలపు షిర్క్ కూడా వ్యాపిస్తుంది. వారు ముస్లిమేతరుల విగ్రహాలను పూజిస్తున్నారు. వారి ఆచారాలను అవలంబిస్తున్నారు. ఉదాహరణకు: పండితుల ద్వారా తమ జాతకం చెప్పించుకుంటున్నారు. శకునాలు తీస్తున్నారు. శుభఫుడియలు, దుర్భడియలని విశ్వసిస్తున్నారు. హౌర్, నవమి, అమావాస్య, అటలమ్మ, అమృతారు, హనుమాన్లను మొరపెట్టుకుంటున్నారు. హాలీ, దీపావళి, క్రిస్తమన్, మీలాదున్బి (ప్రవక్త జన్మదినం), ముహర్మత్ (హస్నెన్(రజి) మరణం) పండుగలు చేస్తున్నారు. రాశులను నమ్ముతున్నారు. ఇవన్నీ హిందువుల, ముఫ్తిక్కుల ఆచారాలు. అవి ముస్లిముల్లో వ్యాపించి ఉన్నాయి. ఖుర్జాన్ హాదీసులను లిఫిచిపెట్టి తాతముత్తాతల ఆచారాలను అవలంబించడం వల్ల ముస్లిముల్లో షిర్క్ ద్వారాలు తెరుచుకుంటున్నాయి.

14. అస్థాన పూజ చేయడం దుర్జనుల పని

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : يَخْرُجُ الدَّجَالُ فِي بَيْتِ اللَّهِ عَبْسِيِّ بْنِ فِطْلَبِهِ فِيهِ لَكَهُ ثُمَّ يَرْسِلُ اللَّهَ رِبِّ الْحَابِرَاتِ مِنْ قَبْلِ الشَّامِ فَلَا يَقْبَلُ عَلَى وَجْهِ الْأَرْضِ إِحْدَى قَبْلَهِ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ مِّنْ أَيْمَانِ الْأَقْبَاطِ هُنَّ شَرَارُ النَّاسِ فِي خَفْفَةِ الطِّيرِ وَاحْلَامِ السَّيَّاعِ لَا يَعْرَفُونَ مَعْرُوفاً وَلَا يَنْكِرُونَ مُنْكِرًا فَيَتَمَثِّلُ لَهُمُ الشَّيْطَانُ فَيَقُولُ : إِلَّا تَسْتَحِيُونَ فَيَقُولُونَ فَمَاذَا تَأْمُرُنَا فِيمَا هُمْ بِهِمْ بَعِدَةٌ الْأَوْثَانُ وَهُمْ فِي ذَلِكَ دَارُ رِزْقِهِمْ حَسْنٌ عَيْشُهُمْ (مسلم)

అబ్బుల్లాహో బిన్ ఉమర్ (రజి) కథనం ప్రకారం ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు: (నా సమాజంలో) దజ్జాల్ వస్తాడు. అప్పుడు అల్లాహో ఈస్లాము (అలైహి)ని పంపుతాడు. అయిన దజ్జాల్ను వెతికి పట్టుకుని చంపుతారు. అప్పుడు అల్లాహో సిరియా దేశం వైపు నుండి చల్లటి గాలులను పంపుతాడు. ఆ గాలి పృథివీపై రవ్వంత విశ్వాసం కల వారిని కూడా చంపుతుంది. దుర్జనులు పత్తుల మాదిరిగా బుద్ధిపీసుత్తె, కూర జంతువుల్లో పీక్కుతీంటుంటారు. వారు మంచిని మంచిగా చెడును చెడుగా భావించరు. షైతాన్ మానవ రూపంలో వాళ్ళ దగ్గరికి వచ్చి ‘మీకు సిగ్గులేదా?’ అంటాడు. అప్పుడు వారు ఏం చేయాలో చెప్పుమని అడుగుతారు. షైతాన్ వారికి విగ్రహాధన చేయమని ఆడేశిస్తాడు. (ఆస్థానాలను పూజించమంటాడు) వారు ఆ పనిలోనే లీనమవుతారు. వారికి విస్తుతంగా ఉపాధి లభిస్తుంటుంది. వారి జీవితం సుఖంగా సాగుతుంది. (హాదీసు గ్రంథం ముస్లిం, హదీస్ : 2940)

చివరి కాలంలో విశ్వాసులు అందరూ చనిపోతారు. అవిశ్వాసులు మూర్ఖులు మాత్రమే మిగిలి ఉంటారు. వారు ఇతరుల ధనాన్ని కొల్పగొడతారు. వారు తాము చేసే పనులకు కొంచెం కూడా సిగ్గుపడరు. వారు మంచి చెడుల్లో తారతమ్యం చూడలేక పాతారు. షైతాన్ మహాత్ముడి రూపంలో వారి దగ్గరకు వచ్చి ‘ధర్మాన్ని అనుసరించక పావడం చాలా చెడ్డ విషయం. ధర్మంపై నడవంది’ అని హితబోధ చేస్తాడు. అతని మాట విని వారికి ధర్మంపై మతకుప కలుగుతుంది. కానీ వారు ఖుర్జాన్ హాదీసు వెలుగులో సహబాల ప్రకారం నడుచుకోరు. తమ బుద్ధిజ్ఞానాలతో ధార్మిక విషయాలను స్ఫోర్టారు. వారు షిర్క్లో చిక్కుకుంటారు. ఈ క్రమంలో వారికి విస్తుతంగా ఉపాధి లభిస్తుంది. వారి జీవితం ఆనందంగా గడుస్తుంటుంది. ‘మేము సక్రమమైన మార్గంలోనే నదుస్తున్నామన్’ని భావిస్తుంటారు. వారు చేసే పనులను అల్లాహో జ్ఞస్తపదుతున్నాడను కుంటుంటారు. అందుకనే వారి జీవితాలు బాగున్నాయని భావిస్తారు. ఆచారాలను పాటిస్తున్న కాద్ది వారి మొక్కుబడులు తీరుతున్నాయని భావించి షిర్క్ ఉచిలో చిక్కుకుని పెతుంటారు. అల్లాహో అప్పుడుప్పుడు బాగా సడలింపు ఇచ్చి ఒక్కసారిగా పట్టుకుంటాడు.

1. హాదీసు పారంగతులు పేత్త అబ్బుల్లాహో దహావీ గారు ఈ వాక్యానికి భావం ఇలా తెలిపారు: ప్రజలు పాపాలు, దుష్పూర్వాలు వ్యాపింపజేయడంలో, మానసిక కోరికలు తీర్మాకపడంలో పథ్ఫల్లు తొందరపడుతుంటారు. దౌర్జన్యం, రక్తపాతం స్ఫోంచడంలో కూరమ్మగాల్లూ ప్రవర్తిస్తారు.

కనుక ముస్లిములు చాలా జాగ్రత్తగా ఉండాలి. అల్లహోకు భయపడుతూ ఉండాలి. కొన్ని సందర్భాల్లో మానవుడు పిర్కులో పడిపోతాడు. దైవేతరులను మొక్క కుంటాడు. అల్లహో దాసులకు తీవ్రించుకునే ఏ అవకాశమూ వదలిపెట్టుకుండా చేయడం కోసం అతని మొక్కలు పూర్తిచేస్తుంటాడు. కానీ అతను తాను నిజమైన మార్గంలోనే ఉన్నానని, దైవేతరులను మొక్కకోవచ్చని.

అందుకే తన మొక్కలు పూర్తవుతున్నాయని భావిస్తాడు. కనుక మొక్కలు తీర్చబడటాన్ని నమ్మకండి. దాని మూలంగా సత్య ధర్మాన్ని అంటే ఏకదైవారాధనను విధిచి పెట్టుకండి. మనిషి ఎంత సీమాలైనా, పాపాత్మాలైనా, అశ్చేలవంతులైనా, పరుల సామ్మాకాశమైన్నా, మంచి చెడుల మధ్య బేధం చూపించక పోయినా సరే అతను పిర్కు చేసే వారి కంటే, దైవేతరులను విశ్వసించే వారి కంటే మేలైన వాడు. ఎందుకంటే పైతాన్ ఆ విషయాలు పక్కనపెట్టించి ఈ విషయం నేర్చుతాడు.¹

15. విగ్రహంల ప్రదక్షిణ

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ : لَا تَقُومُ السَّاعَةَ حَتَّى تَضَرِّبَ الْيَاتِ نَسَاءٌ دُوَسٌ
حَوْلَ ذُرِّيِّ الْخَلْصَةِ (مُتَقَوِّلُهُ)

అఖూ హస్తేరహో(రజి) కథనం ప్రకారం ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) ఇలా ప్రవచించారు: దౌస్ తెగ స్త్రీలు, జీల్ఫలసహో విగ్రహ ప్రదక్షిణ చేయనంత వరకు ప్రభయం సంభవించదు.' (హదీసు గ్రంథాలు బుఫారి : 7116 ముస్లిం : 2906)

ఆరబ్బులో "దౌస్" అనే ఒక తెగ ఉండేది. అజ్ఞాన కాలంలో (ఇస్లాంకు ముందు) వారికాక విగ్రహం ఉండేది. దాన్ని 'జీల్ ఖలసహో' అనే వారు. ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) కాలంలో దాన్ని కూల్చారు. ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం) భవిష్యవాటి తెలుపుతూ ప్రభయ సమీప కాలంలో ప్రజలు ఆ విగ్రహాన్ని మళ్ళీ విశ్వసించడం మొదలెడతారనీ, దౌస్ మహిళలు దాని ప్రదక్షిణలు చేస్తారని అన్నారు. ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లం)కు వారు ప్రదక్షిణలు చేస్తుండడం కానవచ్చింది.

దీని ద్వారా తెలిసేదేమిటంటే కాబా గృహం తప్ప వేరే గృహాల ప్రదక్షిణ చేయడం అవిశ్వాస ఆచారం.

1. ఈ వివరణ ద్వారా పిర్కు ఎంత తీవ్రమైన పాపమో ప్రష్టమవుతుంది. పిర్కు చేయకుండా పాపాలు చేయచ్చన్న ఉద్దేశమూ నరికాడు.

సారాంశం

- 1-2. అల్లహో తన గౌరవార్థం కొన్ని పనులు నిర్ణయించివాటిని ప్రవక్తల ద్వారా దాసులకు నేర్చించాడు: ఉదాహరణకు: నమాజీ, రోజా, జకాత్, హజ్జ, సహయం కోరడం, మొక్కకోవడం, నమ్మకం, ప్రేమ, భీతి మొదలగునవి వీటిని ఆరాధనలు అంటారు. ఇవన్నీ అల్లహో కోసమే చేయాలి.
3. సాష్టాంగపడటం స్పృష్టికర్త హక్కు. స్పృష్టితాలకు ఏ రకంగా సాష్టాంగపడ్డ అది పిర్కు అవుతుంది. గత పరీఅత్తలు (ధార్మిక శాసనాలు) రద్దుచేయబడ్డాయి.
4. మురీదీలు, ముర్దుదలు(గురువులు, పండితులు, శిష్యులు) కేవలం అల్లహోనే విశ్వసించాలి. మరియు ఆయనపై ఆశ ఉంచడం తప్పనిసరి. ఆయన తన ఏకత్వం, దైవత్వం, ప్రభుతలో అద్వితీయుడు. ఆయన గౌరవార్థం ప్రత్యేకించ బడిన ఆదేశాలను ఆయన కోసమే పాటించాలి.
5. అల్లహో తన గౌరవార్థం ఏ ష్టలాలనయితే దైవ చిహ్నాలుగా నిర్ణయించాడో అక్కడకే వెళ్లాలి. తాను సూచించిన విధంగానే గౌరవించాలి. ఆ ష్టలాలు కాకుండా వేరే చోట్లకు వెళ్లడం, అక్కడకు వెళ్లి భక్త చంచలం పిర్కు అవుతుంది.
6. పంది, రక్తం, మృతజంతువు, దైవేతరుల పేర వదిలిపెట్టిన జంతువులు, వస్తువులు కూడా అధర్మం (హరాం) అవపిత్రం. అవి చేసేవారు, చేయించేవారు వాటిలో పాల్గొనేవారు బహుదైవారాధకులు.
7. అధికారం కేవలం అల్లహోదే. ఆయన తిరుగులేని అధికారి. మిగతా వారందరూ నిరాధారులు, కల్పించబడ్డవారు మాత్రమే.
8. సర్వాధికారం అల్లహోకు మాత్రమే ఉంది. స్పృష్టితాలకు ఇలాంటి బిరుదులుండే అవి కల్పితాలు మాత్రమే. అధికారం కేవలం అల్లహోకే కలదు. కనుక పుణ్యత్వుల ఆదేశానికంటే దేవుని ఆదేశానికి ప్రాధాన్యతనివ్వాలి.
9. ఎవడయితే అల్లహో చట్టానికి బదులు దాసుల చట్టాలను అనుసరిస్తాడో, ఖుర్జాన్, హదీసుల మరియు సహాయ అనుసరణకు బదులు ఇమాముల (నాయకుల) వ్యాఖ్యలకు ప్రాధాన్యతనిస్తాడో, ప్రవక్తల పరీఅత్త (ధర్మాశాసనాలను) కల్పితాలుగా భావిస్తాడో వాడు ముప్పీక్ అయిపోతాడు. ఎందుకంటే నిజమైన

- అధికారి అల్లాహోయే. మరియు ప్రవక్తలు కేవలం సందేశపూరులు మాత్రమే.
“ఖురీన్, హదీసులు మరియు సహబాల అనుసరణ మాత్రమే గీటురాయి.”
10. ప్రజలను గౌరవార్థం ముందు నిలుచోబెట్టటం షిర్క్ (బహుదైవారాధన) అవుతుంది. ఎందుకంటే గౌరవార్థం ఎవరి ముందయినా నిలుచోవడ మంటే అది అల్లాహో కోసమే ప్రత్యేకించబడింది. ఉదాహరణకు నమాజు.
 11. విగ్రహాలను శిల్పాలను ఆరాధించడం బహుదైవారాధన. ముస్లిములు వాటిని ఆరాధించడం ప్రశ్నయ సూచన.
 12. దైవేతరుల పేర నిర్ణయించిన జంతువు, దైవేతరుల పేర బలిచ్చిన జంతువు రెండూ నిషిద్ధం. ఇది బహుదైవారాధనా కార్యం.
 13. ప్రశ్నయ సూచనల్లోని ఒక విషయం ఏమిటంటే ముస్లిములు ఖురీన్, హదీసు సహబాల అనుసరణను విధిచిపెట్టి తాతముత్తాతల బహుదైవారాధన ఆచారాలను పాటిస్తూ, మక్కా ముఖీకుల మాదిరిగా షిర్క్ (బహుదైవారాధన) కు పాల్పడతారు.
 14. ప్రశ్నయ సూచనల్లో మరో విషయం ఏమిటంటే; ఆవగింజంత విశ్వాసమున్న వాడూ అంతమవుతాడు. దుర్మార్గులు, దుష్పలు మిగిలి ఉంటారు. వారు షైతాన్ ఫర్మాన్ అవలంబిస్తారు. తద్వారా వారు ప్రాపంచిక లభ్యి పాందుతారు. దాని వల్ల వారు ఘోర షిర్క్(బహుదైవారాధన)లో లీనమయిపోతారు.
 15. ఒకవేళ బహుదైవారాధనా ఆచారాలతో కోరికలు మరియు వరములు పూర్తి అవ్యాతే అవి కేవలం ఎదురు వాదనకు దిగుకుండా ఉండడానికి అల్లాహో కల్పించిన సొకర్యం మాత్రమే. అవి ఒక పరీక్ష కూడాను. దాని పర్యవసానం శాశ్వత నరకం మాత్రమే. ఎందుకంటే మొక్కుబడులు తీరడం, తీరకపోవడం సత్యధర్మం కోసం ‘ప్రమాణం’ (అధారం) కాదు.
 16. దైవగృహం (బైతుల్లాహో) వద్ద కాకుండా వేరే చోట ప్రదక్షిణ చెయ్యడం అవిశ్వాసంతో కూడిన ఆచారం. ఇది కూడా ప్రశ్నయ సూచనే.

ఈ క్రింది ప్రశ్నలకు జవాబులు వ్రాయండి.

1. “ఆరాధన”ను నిర్వచించండి?
2. స్వయంకల్పిత ఆచారాలను, షిర్క్సు, వాటి రకాలను వివరించండి?
3. ప్రశ్నయ సమీప సూచనల్లో కొన్సింటిని ప్రాయండి?

2. తపోష్ములను గుర్తించండి

1. అల్లాహోను వదలి దైవేతరులను మొరపెట్టుకోవడం సమ్మతము()
2. దైవేతరుల పేరు మీద జంతువును జిబహో చెయ్యడం, దైవేతరులపై ప్రమాణాలు చేయడం షిర్క్ అవుతుంది ()
3. గౌరవార్థం ప్రజలను నిలుచోబెట్టి ఉంచడం ధర్మసమ్మతము. ()
4. అధికారం కేవలం అల్లాహోకు మాత్రమే చెందుతుంది. ()

3. ఖాతీలను పూరించండి

1. ప్రశ్నయ సూచనల్లో ఒక సూచన ప్రజలు తమ తాత ముత్తాతల పైపు మరలుతారు.
2. విగ్రహాల, సమాధుల ప్రదక్షిణ చేయడం.....
3. దైవ చిప్సులు కేవలం.....కోసం సమ్మతం.

ఆచార సంప్రదాయాలలో షిర్కు నిషిద్ధం

ఈ అధ్యాయంలోని ఖుర్జాన్ సూక్తులు, హదీసుల ద్వారా మానవుడు ప్రాపంచిక విషయాల్లో అనేక పనుల ద్వారా తనకు అల్లాహ్ మీద గల భక్తి ప్రపత్తులను ప్రకటిస్తాడు. ఇలాంటి వ్యవహారం దైవతరుల విషయంలో చేయకూడదని అవి నిరూపిస్తాయి.

1. షైతాను కలతలు

إِنَّ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا إِنْجَاءً وَإِنْ يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَانًا مَرْبُوذًا ⑪⁷

لَعْنَةُ اللهُ مَوْقَالٌ لَا تَكُونُنَّ مِنْ عَبَادَكُ تَوَبِّيَّا مَفْرُوضًا ⑪⁸

وَلَا يُصْلِّهُمْ وَلَا يُنَاهِيهُمْ وَلَا مُرْتَكِهُمْ فَلَمْ يَكُنْ أَذَانَ الْأَنْعَامِ وَلَا مُرْتَكِهُمْ قَلْيَغَيْرِيَّ حَلَقَ اللَّهُ ⑪⁹

وَمَنْ يَتَكَبَّرُنَّ الشَّيْطَانُ وَلَيْلَاتِ مَنْ دُوْنَ اللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ حُسْرَاتٍ مُهْبِهِنَا ⑪⁹

يَوْمَ هُمْ فَيَتَبَاهُونَ وَمَا يَعْدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ⑪⁹

أُولَئِكَ مَا يَهْمِهُمْ هُمْ زَوْلٌ يَحْدُونَ عَنْهَا مَحِيصًا ⑪⁹

వారు అల్లాహ్ ను వదిలి స్త్రీలను మొరపెట్టుకుంటున్నారు. వాస్తవానికి వారసులు పొగరుబోతు షైతాన్ ను మొరపెట్టుకుంటున్నారు. అల్లాహ్ వాణ్ణి శపించాడు. షైతాన్ ఇలా అన్నాడు: 'సీ దాసుల నుండి నేను నిర్మిత భాగాన్ని పొంది తీరుతాను. వారిని దారి నుంచి తప్పిస్తూ ఉంటాను. వారికి ఉత్సుక్తి ఆశలు చూపిస్తూ ఉంటాను. పతువుల చెవులు చీల్చమని వారికి పురమాయిస్తాను. అల్లాహ్ స్వప్తిని మార్చమని వారిని ఆదేశిస్తాను.' వినంది! అల్లాహ్ ను వదిలి షైతానును తన స్నేహితునిగా చేసుకున్నవాడు స్వప్తింగా సప్పటియినట్టు. వాడు వారికి వట్టి వాగ్గొనాలు చేస్తూ ఉంటాడు. ఆశలు కలిగిస్తూ ఉంటాడు. కాని షైతాను వారితో చేసే వాగ్గొనాలన్నీ మోసఫూరితమైనవే. ఇటువంటి వారు చేరుకోవలసిన స్థలం నరకం. ఇక వారికి

దాన్నంచి తప్పించుకునే మార్గం ఏదీ ఉండదు. (దివ్యబుర్జున్ 4 : 117-121)

దైవతరులను మొరపెట్టుకునేవారు వాస్తవానికి స్త్రీల పూజారులు. కొందరు, సూకాలమ్మి మర్యమ్మి, పోచమ్మి ఉప్పలమ్మి మైసమ్మి, కోటసత్తమ్మి, బహీరమ్మి, బతుకమ్మి నంగాలమ్మి సమక్కి, సారలమ్మి ఇంకా ఎందరో దేవతలను, అమ్మవారిని మరియు కాళిని పూజి స్మృంటారు. ఇవన్నీ కేవలం కల్పితాలు మాత్రమే. వారికి ఎటువంటి వాస్తవం లేదు. అవన్నీ షైతాన్ కల్పించిన దురాలోచనలు మాత్రమే. వాటినే వారు దైవాలుగా భావిస్తున్నారు. ఈ కల్పిత దైవాలు చూపించేవి, చెప్పేవి అంతా షైతాన్ ఆడుతున్న నాటకం.

ముప్పిక్కులు(బహుదైవారాధకులు) చేస్తున్న ఆరాధనలన్నీ షైతాన్ కోసమే. వారు దేవతలను మొక్కుకుంటున్నామని అనుకుంటున్నారు. వాస్తవానికి వారు షైతాన్ ను మొక్కుకుంటున్నారు. ఈ విషయాల వల్ల ప్రాపంచిక ప్రయోజనం ఉండదు. ధార్మిక ప్రయోజనమూ ఉండదు. ఎందుకంచే షైతాన్ బహిష్కరించబడినవాడు. ఇతని వల్ల ధార్మిక ప్రయోజనం ఏ కోశా లేదు. ఎందుకంచే షైతాన్ మానవుడి బద్ధ శత్రువు. అలాంటివాడు మానవుడికి మేలు జరగాలని ఎలా కోరుకుంటాడు? అతను అల్లాహ్ ముందు, 'నేను నీ దాసులను దారి మళ్ళీంచి నా దాసులుగా చేసుకుంటాను, నన్నే విశ్వసించేలా వారి మనసుల్చి మార్చేస్తాను, వారు నా పేర జంతువులను జిబహ్ చేస్తారు. వారి మెడలో దండలేస్తారు. వారి నొసటీపై గోరింటాకు రాస్తారు. నోట్లో దబ్బు పెడతారు. వాటి వల్ల చాలా స్వప్తింగా అది మొక్కుకోబడిన జంతువని ఇట్టే అర్థమవు తుంది. నా ప్రభావం వల్ల నివిచ్చిన రూపాన్ని కూడా మార్చుకుంటారు. దేవతల పేర కేశాలు కత్తిరించకుండా అలాగే వదిలిపెడతారు. చెవులు, ముక్కులు కుట్టించు కుంటారు. గడ్డలు తీయించుకుంటారు. కనుబోమ్మలు తీయించుకుని నిరుపేదల్లా కనబడేలా చేస్తాను' అన్నాడు.

ఇవన్నీ షైతాన్ కార్యాలై. ఇవన్నీ ఇస్లాం ధర్మానికి విరుద్ధం. కరుణామయుడైన అల్లాహ్ ను వదిలి, శత్రువైన షైతాన్ మార్గాన్ని అవలంబించినవాడు స్వప్తమైన మోసంలో పడిపోయాడు. ఎందుకంచే షైతాన్ దురాలోచనలు రేవడం తప్ప మరేమీ చేయలేదు. అబద్ధాలతో, వాగ్గొనాలతో మానవుల్లే మోసపుచ్చుతాడు. ఫలానా పని చేస్తే ఫలానా మంచి జరుగుతుంది. ఇన్ని దబ్బులుంచే చాలు అందమైన తోటను తయారు చేసు కోవచ్చు. సుందరమైన భవనాన్ని నిర్మించుకోవచ్చు అని ఆశలు రేకెత్తిస్తాడు. కాని ఆ కోరికలు తీరవు. కనుక మానవుడు అందోళన చెంది అల్లాహ్ ను విస్కృంచి ఇతరులను

మొరపెట్టుకుంటాడు. కాని అతని అద్భుతంలో ఉన్నదే జరుగుతుంది. వారిని నమ్మడం వల్ల ఒరిగేది ఏమీలేదు. ఇవన్నీ షైతాన్ రేపే కలతలు. ఇది అతని కుట్ట. అతని మాటలు విని మానవుడు పిర్కలో చిక్కుకుంటాడు. ఎంత ప్రయత్నించినా షైతాన్ ఉచ్చనుండి విముక్తి పాందలేకపోతాడు. చివరికి నరకానికి పాత్రుడవుతాడు. ఈ విషయాలు తెలిసిన తరువాత స్పృహ కలిగి తప్పించుకోనే ప్రయత్నం చేసి అల్లాహ్ అనుగ్రహంతో రక్షించబడిన వాడు తప్ప.

2. సంతానం విషయంలో పిర్కుషైతు తీసుకుపోయే దురాచారాలు

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نُطْفَةٍ فَاجْعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا
 فَلَمَّا تَفَشَّتِ الْأَرْضُ حَتَّىٰ كَانَتْ حَلْكًا خَوْفِيًّا قَبَرَتْ بِهِ فَلَمَّا أَقْتَلْتُ ذَعْوَالَهُ رَبَّهَا لَمْ يَنْ
 اتَّهْنَتْ صَالِحًا لَكُونَنَ مِنَ الشَّكِيرِينَ ⑯٩٥ فَلَمَّا أَتَهُمَا صَالِحًا جَعَلَاهُ شُرَكَاءَ فِي سَ
 أَنْهَمَا فَتَعَلَّتِ اللَّهُ عَنْهَا يُشْرِكُونَ ⑯٩٦

ఆ అల్లాహ్ యే మిమ్మల్ని ఒకే ప్రాణి (ప్రైకి) నుంచి పుట్టించాడు. మరి అతని నుండే అతని జంటను కూడా సృష్టించాడు. అతను ఆమె ద్వారా ప్రకాంతతను పొందబడిని! ఆ తరువాత అతను తన సహధర్యచారిటీలో సమాగమం జరపగా ఆమె ఒక తేలికైన భారం దాల్చింది (గర్జువతి అయింది). ఆమె ఆ భారాన్ని మొసుకుంటూ తిరిగిది. మరి భారం అధిక షైనపుడు భార్య భ్రతవిరువురూ తమ ప్రభువైన అల్లాహ్ను, 'నీవు గనక మాకు ఏ లోపమూ లేని బిడ్డను ప్రసాదిస్తే మేము నీకు తప్పకుండా కృతజ్ఞులమై ఉంటామని' ప్రార్థించసాగారు. మరి అల్లాహ్ వారికి (ఏ లోపమూ లేని) బిడ్డను ప్రసాదించాడుగానీ, ఆ ప్రసాదితంలో వారిద్దరూ అయినకు భాగస్వాముల్ని కల్పించటం మొదలెట్టారు. వారు చేసే ఈ భాగస్వామ్య చేప్పులకు అల్లాహ్ అతీతుడు, ఉన్నతుడు. (దివ్యబ్ఖుర్తన 7: 189-190)

మొదట్లోనూ అల్లాహ్ యే మానవుల్లి సృష్టించాడు. అతనికి భార్యనిచ్చాడు. ఇధరిలో ప్రేమను పుట్టించాడు. వారికి సంతానం కావాలని కోరిక కలిగినప్పుడు వారు అల్లాహ్తో వేడుకున్నారు: తమకు ఆరోగ్యపంతులైన మంచి సంతానం కలిగితే తాము అల్లాహ్కు కృతజ్ఞులమై ఉంటామని అశిస్తారు. వారి కోరిక ప్రకారమే వారికి సంతానం కలుగు తుంది. కాని అప్పుడు వారు దైవతరులను విశ్విస్తారు. వారినే మొక్కుకోవడం ప్రారంభిస్తారు. సంతానాన్ని ఆస్థానాల వద్దకు, సమాధుల వద్దకు తీసుకెళ్తారు. వారి పేర

వెంట్టుకలు విడిచిపెడతారు. మెడల్లో మాలలు వేసుకుంటారు. చేతులకు కడియాలు¹ ధరిస్తారు. కొందరిపేర బైరాగులు అవుతారు. పేర్లు కూడా పిర్కు పేట్టుకుంటారు. ఉదాహరణకు: గంగా దాన్ (గంగానదికి దాస్యం చేసేవాడు), మదీనా, సయద్ బాజీ, జాన్ షహీదా, యాదగిరి, పీరా, మీరాన్, జమునా దాన్ (యమునా నదికి దాస్యం చేసేవాడు) మొదలగునవి. అల్లాహ్కు ఇలాంటి మొక్కు బడులతో ఎలాంటి సంబంధం ఉందు. కాని ఈ అవివేకులు ఇలా చేయటం వల్ల వారి నుండి విక్వాసం దూర మవుతూ ఉంటుంది.

3. ష్యవసాయ ష్యవపశ్రాలలో పిర్కు దురాచారాలు

وَجَعَلُوا إِثْوَ مِنَ الدَّارَاءِ مِنَ الْعَرْبِ وَالْأَغَادِيرِ نَوْبَيْنَا فَقَاتُوا هَذَا لِتُو بِرْ عَيْهِمْ وَهُدَّا
 لِسُرْكَابَنَا فَهَا كَانَ لِسُرْكَابِهِمْ فَلَا يَوْسُلُ إِلَى اللَّهِ وَمَا كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ يَوْسُلُ إِلَى
 شُرَكَاهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ⑯٣٦

అల్లాహ్ సృష్టించిన పంట పొలాలలో నుంచి, పశువులలో నుంచి వీళ్లు కొంత భాగాన్ని అల్లాహ్ కోసం నిర్ధారించారు. షైపెచ్చు 'ఇది అల్లాహ్ భాగం, ఇది మేము నిలబెట్టిన సహవర్తుల భాగం' అని స్వయంగా తామే తీర్మానించుకుని చెఱుతారు. సహవర్తుల కోసం నిర్ధారించిన భాగం అల్లాహ్కు ఎలాగూ చేరదు. కాని అల్లాహ్ కోసం నిర్ధారించినది మాత్రం వారు నిలబెట్టిన సహవర్తులకు ఇష్టే చేరిపోతుంది. వారి ఈ తీర్ము ఎంత ఫోరమైనది? (దివ్యబ్ఖుర్తన 6 : 136)

ధాన్యాన్ని, జంతువులను అల్లాహ్ యే పుట్టిన్నన్నాడు. ముఖ్యులు (బహుదైవారాధకులు) అందులో నుంచి అల్లాహ్కు భాగం తీసినట్టు దైవతరుల కోసం కూడా భాగం తీస్తారు. దైవతరుల భాగం తీసేటప్పుడు ఎంత మర్యాదగా ష్యవపారిస్తార్ అల్లాహ్ విషయంలో అంత గారవంగా ష్యవపారించరు.

وَقَاتُوا هُنَّا أَنْعَمَهُمْ وَحْرُكْ جَبَرُوكْ لَا يَطْعَمُهُمْ إِلَّا مَنْ أَشَاءَ بِرْ عَيْهِمْ وَهُدَّا
 وَالْأَعَامَ لَا يَدْكُرُونَ أَسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا الْفَرَاءَ عَلَيْهِ سَيَجِنْهُمْ بِهَا كَانُوا يَنْتَرُونَ ⑯٣٨

1. మొక్కుబడి కడియాలు, కంకణాలు. మొక్కుబడి నమయం పూర్తయితే వాటిని తీస్తారు.

4. పశువుల ష్టూపపీరాలలో ఖీర్జ్కు గులిచేసే దురాచారాలు

‘ఈ కొన్ని పశువులు, పంట పొలాలు అందరికీ సమృతం కావు. మేము కోరిన వారు తప్ప ఇతరులెవరూ వాటిని తినడం సమృతం కాదు’ అని వారు తమంతట తాముగా - కల్పించుకొని - చెబుతారు. కొన్ని పశువులపై స్వారీ చేయడం, వాటి ద్వారా బఱువు లాగించడం నిషేధించబడింది (అని అంటారు). మరికొన్ని పశువులపై (జిబో చేసే సమయంలో) వారు అల్లాహ్ పేరు ఉచ్చరించరు. అల్లాహ్ కు అబధ్యాసి అంటగట్టడానికి గాను (వారు ఇలా చేస్తారు). వారు కల్పించే ఈ అబధ్యాలకుగాను త్వరలోనే అల్లాహ్ వారికి దాని ప్రతిఫలం ఇస్తాడు.

(దివ్యభూర్జం 6: 138)

కొందరు తమ అభిప్రాయాన్ని తెలుపుతూ ఫలానా పశువు అస్పుక్యమైనది. అది ఫలానా వ్యక్తి మాత్రమే తినాలి అంటారు. మరికొందరు కొన్ని పశువులపై భారాన్ని మొప కుండా, వాటిపై స్వారీ అవ్యకుండా మొక్కుబడి పశువులని, వీటిని గారవించాలని అంటుంటారు. మరికొందరు అల్లాహ్ సంతోషస్తుదని, తమ మొక్కులను తీరుస్తాడని పశువులను దైవతరుల పేర వదలిపెడతారు. కాని వారు చేస్తున్న పనులు, వారి ఆలోచన లన్నీ అబద్ధం. దానికిగాను వారికి తప్పకుండా శిక్క లభిస్తుంది.

مَاجَلَ اللَّهُ مِنْهُ بَعْدَهُ وَلَا سَاهَهُ وَلَا وَسَاهَهُ وَلَا حَالَهُ وَلَا فَرَّهُ وَلَا يَقْرَبُونَ حَتَّى
اللَّهُ الْكَنْبَطُ وَالْكَرْهُمُ لَا يَقْلُونَ^{⑩3}

అల్లాహ్ ‘బహీరా’ను గానీ, ‘సాయిబా’ను గానీ, ‘పసీలా’నుగానీ, ‘హమ్స’ను గానీ ఏర్పరచలేదు. అయినప్పటికీ అవిశాసులు అల్లాహ్ కు అబధ్యాసి అంట గడుతున్నారు. వారిలో చాలామంది అవివేకులు. (దివ్యభూర్జం 5 : 103)

ఏదైనా పశువును ఎవరి పేరనయినా వదలిపెట్టేటప్పుడు ఆ జంతువుల చెవులకు అచ్చువేసేస్తారు. అలాంటి పశువులను ‘బహీరా’ అంటారు. అంటోతును ‘సాయిబో’ అంటారు. ఏదైనా పశువు విషయంలో దీనికి మగపశువు పుట్టితే దానికి కూడా మొక్కులు ఇచ్చేస్తామని మొక్కుకుంటారు. ఒకవేళ ఆ పశువుకు అడ, మగ రెండూ జన్మిస్తే మగపశువును కూడా మొక్కు కోసం ఇవ్వరు. ఇలాంటి దాన్ని ‘పసీలా’ అంటారు. ఏదైనా పశువుకు పది పిల్లలు కలిగితే దానిపై స్వారీ చేయడం, వాటిపై బరువు మొయడం లాంటివి చేసేవారు కాదు. వాటిని ‘హమ్’ అంటారు.

ఈ విషయాలు ధార్మిక మైనవి కావు. ఇవి కేవలం ఆచారాలు మాత్రమే.

దీనిద్వారా తెలుస్తున్న విషయం ఏమిటంట, ఏదైనా పశువును ఎవరి పేరనయినా వదలిపెట్టడం, దానిపై అచ్చు చేయడం, ఆవు, మేక, కోడి ఫలానా వారి కోసం మొక్కుబడి అని నిర్దియిం చడం లాంటి పనులన్నీ అజ్ఞాన ఆచారాలు. పరీఅత(ధర్మాప్రాని)కి విరుద్ధమైన పనులు.

5. హాలాల్ (ధర్మసమ్మతం), హారాం (నిషిద్ధం) విషయంలో అల్లాహ్ పై నింద

وَلَا تَقُولُوا إِلَيْنَا تَحْفُظُ الْأَسْنَاثَ الْكَنْبَطُ هَذَا حَلْلٌ وَهَذَا حَارَامٌ لِتَقْرَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَنْبَطِ^⑪

إِنَّ الْأَنْذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَنْبَطَ لَا يُفْلِحُونَ^⑫

ఏ పశువునయినా తమ నోటితో ‘ఇది ధర్మసమ్మతం’ అని, ‘ఇది నిషిద్ధమనీ’ ఇష్టమొచ్చినట్లు అబద్ధం చేపేసి, అల్లాహ్ కు అబధ్యాలు ఆపాదించకండి. అల్లాహ్ కు అబధ్యాలు ఆపాదించేవారు సాఫల్యాన్ని పొందలేరు. (దివ్యభూర్జం 16 : 116)

మీకు మీరే హాలాల్ హారాంలను నిర్దియించకండి. అది అల్లాహ్ గొప్పతనం. అలా నిర్దియించడం వల్ల అల్లాహ్ కు అబధ్యాలు ఆపాదించినవారవుతారు. ‘ఫలానా పని ఇలా చేస్తే బాగుండేది అలా చేయకపెవడం వల్లనే అది పాడయిపోయింది’ అని భావించడం తప్ప. ఎందుకంచే వాస్తు, ముహార్మాల ద్వారా అల్లాహ్ కు అబధ్యాలు ఆపాదించి మానవుడు సాఫల్యం పాందలేదు. ముహార్మం మాసంలో కిత్తీ (పాన్) తినకూడదు, ఎల్ల దుస్తులు ధరించకూడదు, వివాహ సమయాల్లో ఫలానా ఆచారాలు పాటించడం, మఃఘ సమయాల్లో ఫలానా ఆచారాలు పాటించడం తప్పనిసరి, భర్త చనిపోయిన తర్వాత భార్య వివాహం చేసుకోకూడదు, వివాహాలకు వెళ్కూడదు, పచ్చడి చేయకూడదు, ఫలానా వ్యక్తి నీలి దుస్తులు ధరించకూడదు, ఫలానా వ్యక్తి ఎల్ల దుస్తులు ధరించకూడదు. ఇలాంటి విశ్వాసాలు, భావనలన్నీ ఇస్రూ. ముట్టిక్కులు అల్లాహ్ గొప్ప తనంలో జోక్కం చేసుకుంటున్నారు. తమ ధర్మాన్ని వేరుగా ఏర్పరచుకుంటున్నారు.

6. నక్కత్తాల పల్ల లాభానష్టాలు జరుగుతాయని భావించడం ఖీర్జ్ (బహుధైవారాధన)

عَنْ ذِيدِ بْنِ خَالِدِ الْجَهْنَمِ قَالَ: صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَةُ الصَّبَاحِ بِالْحَدِيْبَيْلِ صَلَةُ الْمَعْدُنِ
سَمَاءً كَانَتْ مِنَ الْلَّيْلِ فَلِمَا انْصَرَفَ أَقْبَلَ عَلَى النَّاسِ قَالَ: هَلْ تَرَوْنَ مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا اللَّهُ
وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ قَالَ: قَالَ أَصْبَحَ مِنْ عَبَادِي مُؤْمِنٌ بِي وَكَافِرٌ بِالْكَوَافِرِ فَمَا مِنْ قَالَ مَطْرَنَا

بفضل الله ورحمته فذالك مومن بي وكافر بالكتاب وأما من قال : مطرنا بنوء كذا فذالك كافر بي ومومن بالكتاب (متفق عليه)

జైద్ బిన్ ఖాలిద్ జుహనీ (రజి) ఉల్లేఖనం ప్రకారం ఒక రోజు పుడ్చెటియ్యహాల్ రాత్రి వర్షం కురిసింది. ఆ రోజు ఉదయం ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ఫక్రు నమాజ్ చేయించారు. నమాజ్ పూర్తయిన తర్వాత ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) సహబాలను ద్వేశించి, ‘మీ ప్రభువు ఏమన్నాడు తెలుసా?’ అని ప్రశ్నించారు. సహచరులు ‘అల్లాహ్ కు, ఆయన ప్రవక్త బాగా తెలుసు’ అని సమాధానం ఇచ్చారు. అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడని ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) చెప్పారు: నా దాసులు ఉదయం చేస్తారు. కొందరు విశ్వాసులుగానే ఉంటారు. కానీ కొందరు అవిశ్వాసులయ్యారు. అల్లాహ్ అనుగ్రహం వల్ల, అతని కరుణ వల్ల వర్షం కురిసిందన్న వారు నన్ను విశ్వసించారు. నక్తత్రాలను తిరస్కరించారు. ఘలానా నక్తత్రం¹ వల్ల వర్షం కురిసిందనేవారు నక్తత్రాలను విశ్వసించారు. నన్ను తిరస్కరించారు.’

(హదీసు గ్రంథాలు బుఖారి, హదీస్ : 846, ముస్లిం, హదీస్ : 71)

విశ్వంలో స్పృష్టితాల ప్రభావం ఉందని భావించేవారిని అల్లాహ్ తన తిరస్కారు
లుగా పరిగణిస్తాడు. అలాంటి వారు నక్కత పూజారులు. విశ్వమంతా అల్లాహ్ ఆదేశం
మేరకు నడుస్తుందనే వారు అల్లాహ్ ప్రియదాసులు. తుభ ఘుడియలు (ముహూర్తాలు),
దుర్భడియలు(శకునాలు) ఉన్నాయని విశ్వసించడం, మంచి చెడు రోజులున్నాయని
నమ్మడం, జ్యోతిష్ముల మాటలను విశ్వసించడం వల్ల పిర్గు ద్వారాలు తెరుచు
కుంటాయి. ఎందుకంటే నక్కతాలను విశ్వసించడం జ్యోతిష్ముల పని.

7. “జీవుతిప్పుడు”, “మాంత్రికుడు” “తాంత్రికుడు” కాఫిరులే

ابن عباس^{رض} قال : قال رسول الله ﷺ : من اقتبس بابا من علم النجوم لغير ما ذكر الله فقد اقتبس شعبة من السحر ، المنجم كاهن والكافر ساحر والساخر كافر
(التجزيد في الجمع بين الصحاح)

ଜୀବେ) ଅବ୍ୟାନ୍ (ରଜି) କଥନଂ ପ୍ରକାରଂ ପ୍ରଵତ୍କ(ସଲଲ୍ଲାହୁ ଅଲୈହି ଵ ସେଲ୍ଲଂ) ଜଳ

1. నక్కలు వల్ల మాడు ప్రయోజనాలున్నాయని దివ్యఖరురాన్లో పేర్కొనడం జరిగింది ఆకాశం అందంగా ఉండటానికి, షైతానీను తరిమికొట్టడానికి, భూసముద్ర ప్రయటికుల మార్గాల్లో కొనండి.

ప్రవచించారు: 'భోతిక విజ్ఞాన విద్య వదలి అల్లాహు ప్రస్తావించని జ్యోతిష్మ విద్య నేర్చు కున్నవాడు జాల విద్యలో ఒక భాగం నేర్చుకున్నాడు. ప్రతి జ్యోతిష్మాదు తాంత్రికుడే. ప్రతి తాంత్రికుడు మంత్రగాడే. మరియు ప్రతి మంత్రగాడు అవిశ్వాసి అవుతాడు.'

దివ్య ఖుర్జన్ లో నక్కత్రాల ప్రస్తావన ఉంది. వాటి ద్వారా అల్లాహ్ సామర్థ్యం, కార్యదీక్త తెలుస్తుంది. వాటివల్లనే ఆకాశం అందంగా కానవస్తుంది. వాటి ద్వారానే పైతాన్ తరిమి తరిమి కొట్టడం జరుగుతుంది. కాని వాటి ద్వారా విష్ణుంలో జోక్యం జరగడుంగాని, లాభణష్టాల ప్రభావం పడుటంగాని జరగదు. అలాంటప్పుడు ఎవరయినా నక్కత్రాల ప్రయోజనాలను విడిచిపెట్టి, అజ్ఞానకాలంలో (ప్రవక్త సల్లల్హాపు అలైహి వనల్లం రాకముందు) జ్యోతిమ్ములు, మాంత్రికులు, జిన్నులను అడిగి అగోచర విషయాలు తెలిపే మాదిరిగా జ్యోతిమ్ములు నక్కత్రాల ద్వారా తెలుసుకుని చేప్పే మాదిరిగా, నక్కత్రాల ద్వారానే ప్రపంచం నడుష్టుందని చేప్పేవారు అగోచర విషయాలు తెలుసిని ప్రకటించే వారి మార్గం మాంత్రికుల, జ్యోతిమ్ముల, తాంత్రికుల మార్గం ఒక్కదే. మంత్రగాట్లు, జ్యోతిమ్ముల మాదిరిగా జిన్నులతో స్నేహం చేస్తారు. వారిని అనుసరించ కుండా జిన్నులతో స్నేహం ఏర్పడు. వారిని మొరపెట్టుకోవడం, నైవేద్యం సమర్పించడం వల్లనే స్నేహం ఏర్పడుతుంది.

కనుక ఇవన్నీ పిర్చ, తిరస్కార విషయాలు. అల్లహు ముస్లిములను పిర్చ నుండి రక్షించుగాక! ఆమీన.

8. “జీవతిష్ట”, సంఖ్య శాస్త్రంలై విశ్వసించే పాపం

عن حفصة قالت : قال رسول الله ﷺ : من اتى عرافا فساله عن شيء لم تقبل له صلاة
أربعين ليلة (مسلم)

మాత్రమూర్తి హాఫ్సహో (రజిఅన్హో) ఉల్లేఖనం ప్రకారం ప్రవక్త (సలల్లాహు హో వసల్లం) ఇలా ప్రవచించారు: “జ్యోతిష్ముని దగ్గరికి వెళ్లి సమాచారం అణిగే వారి భై రోజుల నమాజు స్వీకరించబడు.” (పాఠేసు గ్రంథం ముస్లిం, పాఠ్ నెం : 2230)

అంటే ఎవరయినా తనకు అగోచర విషయాలు తెలుసిని ప్రకటించుకుంటే, అలాంటి వ్యక్తి దగ్గరకు వెళ్లి ఏదైనా అడిగితే అతని నలభై రోజుల అరాధన స్వీకరించబడు. ఎందుకంటే అతను పిర్మ చేశాడు. పిర్మ అరాధనా జ్యోతిసి ఆర్పితుంది. జ్యోతిసి మృదు, తాంత్రికుడు, శక్తినాలు చూసేవాడు అందరూ జ్యోతిమృలుగానే పరిగణించబడతారు.

9. శకునము మరియు సగినము చూడటం క్షప్త అచారాలు

عن قبطان بن قيسة عن أبيه أن النبي ﷺ قال: العيافة، والطرق، والطيرة من الجب (ابوداود)

ఖుత్తు చిన్ ఖబీస్కో ఉల్లేఖించారు: ఆయన ప్రకారం ప్రస్తక (సల్లల్లాహు అలైఫొ వ సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు: 'శకునాలు చూడటం కోసం పత్కులను ఎగుర వేయడం, గమ్మలు వేయడం,'¹ దుష్టకునంగా భావించటం కుప్ప పని'.

(హదీసుగంథం అబ్బాదావ్యాద్, హదీసు నెం. 3907)

عن عبد الله بن مسعود عن النبي ﷺ قال: الطيرة شرك الطيرة شرك الطيرة شرك (ابودارد)

హజుత్ అబ్దుల్లా బిన్ మనచ్చాద్ (రజి) ఉన్నేఖనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లల్పశు
అలైపిం వసల్లం) ఇలా ప్రభోధించారు: శకునాలు చూడటం షిర్కు, శకునాలు చూడటం
షిర్కు, శకునాలు చూడటం షిర్కు. (హదీసు గ్రంథం 15 అబూ దాఫూద్, హదీస్ నెం. 3910)

(హద్దను గ్రంథం అబూ దావూద్, హద్దన నెం. 3910)

ఆరబీలో శకునాలు చూసే సంప్రదాయం ఉండేది. వారు శకునాలను బాగా నమ్మేవారు. అందుకనే ప్రవక్త (సల్లల్చాపు ఆలైప్పా వ సల్లం) ‘పీర్స్’ అని అనేక సార్లు నొక్కి చెప్పారు. ప్రజలు దానికి దూరంగా ఉండాలని ఆదేశించారు.

عن سعد ابن مالك ^{رض} أن رسول الله ^{صلوات الله عليه وسلم} قال: لا هامة ولا عدو ولا طيرة وان تكون الطيرة في شيء ففي الدار والفرس والمرءة (ابوداود)

في شيء، ففي الدار والغرس والمرأة (ابوداود)

సహద బిన్ మాలిక్(రజి), ఉల్లేఖనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు: ‘గుర్తుగూబ (శకునం)కాదు, అల్లాహు నిర్ణయించకుండా ఒకరి వ్యాఖీ ఇంకాకరికి సోకదు. ఏ వస్తువులోనూ ఆతుభం లేదు. ఒకవేళ ఎందులోనైనా ఆతుభం అనేది ఉండే అది ట్రీ, ఇల్లు, గుర్ంలో ఉండేది.’ (హద్దసుగంథం అబ్బాదూహుద్ హద్దస్ పె. 3921)

ಅರಬ್ಬುಲ್ಲೊ ಓ ವಿಂತ್ನೆನ ಮೂರ್ಡ ನಮ್ಮುಕಂ ಉಂಡೆದಿ. ಹಾತುನಿ ಪ್ರತೀಕಾರಂ ತೀರ್ಯುಕ್ಕೊ
ಪಾತೇ ಅತನಿ ಪುರ್ವೋನುಂಡಿ ಗುಡ್ಡಗೂಬ ಬಯಟ್ಟೊಬ್ಬಿ ಫಿರ್ಯಾದು ಚೆಸ್ತೂ ತಿರುಗುತುಂಟುಂ
ದನಿ ವಾರು ವಿಕ್ಷೇಸಿಂದೆವಾರು. ದೀನಿನೆ ‘ಹಾಮ್’ ಅಂಟಾರು. ಈ ವಿಷಯಂ ನಿರಾಧಾರಮೈನದನಿ
ಪ್ರವಕ್ತ (ಸಲ್ಲಲ್ಲಾಹು ಅಲ್ಲೆಹಿ ವ ಸಲ್ಲಂ) ಚೆಪ್ಪಾರು. ಪುನರ್ಜನ್ಮನ್ನುಕು ಎಲಾಂಟಿ ಆಧಾರಾಲು

- పక్కలను ఎగురవేసేవారు లేదా జింకను వదలిపెట్టేవారు. అది కుడి వైపు వెత్తే ఖభంగా, ఎడమ వైపు వెత్తే అపఖంగా భావించి పని చేయకుండా వదలిపెట్టేవారు. అదే విధంగా రాట్టు కట్టి లేదా ఇసుక మీద గీతలు గీసి కున్నాలు చూసేవారు.

లేవని దీని ద్వారా తెలుస్తుంది. గళ్ళి, కుష్మణ్ణు రోగం లాంటి కొన్ని వ్యాధులు ఒకరి నుండి మరాకరికి సోకుతాయని అరబ్బులు భావించేవారు. అది కూడా అవస్తవమని ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లా) ప్రవచించారు. అదే విధంగా కొందరు, మనుచి సోకిన వారి వద్దకు పిల్లలను పంపకుండా దూరంగా ఉంచుతారు. వ్యాధికి తనకు తనుగా అంటుకోనే శక్తి ఉండని భావించడం తిరస్కారానికి సంబంధించిన ఆచారమే.

అంటే అల్లాహ్ ఆదేశం లేనిదే ఒకరి వ్యాధి దానంతట ఆదే మరొకరికి సోకుతుం దని నమ్మకూడదు. ఎందుకంటే అల్లాహ్ ఆదేశంతోనే రోగాలు వస్తాయి. కాని వైద్య పరంగా జాగ్రత్తలు వహించడంలో తప్పులేదు.

ఫలానా పని ఫలానా వ్యక్తి చేస్తే అశుభం అనీ, అది అచ్ఛిరాదని ప్రజల్లో ఒక భావన ఉంది. ఇందులో కూడా వాస్తవం లేదని ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లా) హితబోధ చేశారు. ఆయన (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లా) ఇలా బోధించారు: మూడు విషయాలు ప్రభావితం చేయగలవు. ఇల్లు, గుర్రం మరియు ట్రీ. ¹ ఇవి కొన్ని ప్రత్యేకమైన రకాలలో అశుభంగా నిరూపితమవ్వేచ్చు. కానీ ప్రజల్లో చలామణి ఆయవున్న శకునాలు అశుభాలు మాత్రం కావు.

ఒకవేళ కొత్త ఇల్లుగానీ, గుర్రంగానీ కొంటే లేదా కొత్తగా వివహం చేసుకుండి వారి విషయంలో మేలు చేయమని అల్లూహాని అధించాలి. వాటి కీడు నుండి అల్లూహా శరణు వేడుకోవాలి. ఇతర విషయాల్లో ఫలానా పని కలిసాచ్చింది. ఫలానా పని కలిసి రాలేదు అని భావించకూడదు.

عن أبي هريرة قال : قال رسول الله ﷺ : لادعوى ولاهامة ولا صفر (بخاري)

ಅಬ್ಯಾ ಹಲ್ಮೈರಹ್‌(ರಜಿ) ಕಥನಂ ಪ್ರಕಾರಂ ಪ್ರವತ್ತ (ಸಲ್ಲಲ್ಲಾಪು ಅಲೈಪೊ ವ ಸಲ್ಲಂ) ಇಲಾ ಪ್ರವಚಿಂಚಾರು: ‘ಅಂಟೂ ಲೇದು, ಗುಡ್ಡ ಗೂಬ ಶಕುನಮ್ಮು ಲೇದು, ಸಫರ್ (ಮಾಸಂಲ್ ಅವಿ ಇವಿ ಚೆಯುಕೂಡಂದನಿ) ಲೇದು.’ (ಪ್ರಾಧಿನ್ ಗ್ರಂಥಂ ಬುಳಾರಿ. ಪ್ರಾಧಿನ್ ನೆಂ. 5770)

ಅರಬ್ಯಾಲು ಜುವುಲ್ ಕಲ್ಪ (ಕುಟ್ಟ ಅಕಲಿ) ಅನೇ ವ್ಯಾಧಿ ಸೊಕಿನ ವಾರಿ ಗುರಿಂಬಿ ಅತನಿ ಕಡುಪುಲ್ ಏದೋ ಅವದ ದೂರಿಂದನಿ, ಅದಿ ಅತನಿ ಕಡುಪುಲ್ನಿ ಅಹೋನ್ನಿ ತಿಂಟುಂದನಿ, ಅಂದುವಲ ಅತನಿ ಕಡುಪು ನಿಂದಡಂ ಲೆದನಿ ಭಾವಿಂಚೆವಾರು. ಅದ್ವಿತೀಯ ಮತ್ತು ದಿಂದಾನಿ ಪೇರು

1. మరోచోట వీనికి ఈ విధంగా వివరణ ఇవ్వటం జరిగింది: పొరుగు వారు చెట్టవాళ్లయితే అ ఇల్లు అపుభం కలిగినది. దుర్వార్తన కలిగిన త్రీ అపుభమైంది. హరముగల తూరపైన గురం ఉంచడగది కాదు.

‘సఫర్’ అని ప్రతీతి. ఆదంతా కల్పన అని, అది భూతం కాదని ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ప్రవచించారు.

దీని ద్వారా తెలుస్తను విషయం ఏమిటంటే, రోగాలు దేవీ దేవతల వల్ల సంభవించవు. కొందరు పాంగు అమౌరు వంటి రోగాలు ఫలానా వలన సంభవించాయని భావిస్తారు. ఉదాహరణకు- సతలా, అమౌరు, నూకాలమ్మ, మసానీ, బరాహీ² మొదలగునవి. కాని అది వాస్తవం కాదు. అజ్ఞన కాలంలో(మహాప్రవక్త రాక ముందు) సఫర్ మసానీ అపుభంగా భావించేవారు. ఆ మసంలో పనులు చేసేవారు కారు. ఆ నెలలో అపదలు అవతరిస్తాయని భావించేవారు. అదంతా ఆవాస్తవం. అదే విధంగా ఎడైనా వస్తువును, తేదీని, రోజును, ఘుణియను అపుభంగా భావించడం కూడా చిర్చి అవుతుంది.

عن جابر رضي الله عنه أخذ بيده مجمداً فوضعها معه في القصعة فقال كل ثقة بالله
وتوكل عليه (ابن ماجه)

జాబిర్ (రజి) ఉల్లేఖనం ప్రకారం ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) కుష్ట రోగి చేయి వట్టుకుని దాన్ని తనతో పోటు పొత్తలో పెట్టి ‘అల్లాహో నమ్మకముంచి తిను’ అన్నారు. (పాఠసు గ్రంథాలు అబూదాహార్, పాఠిని : 3925; తిర్యక్, పాఠిని నెం. 1817; ఇబ్రహిమజ పాఠిని నెం. 3546)

అంటే అల్లాహో పై మనకు నమ్మకం ఉండాలి. ఆయన తాను తలచుకున్న వారిని అస్వాస్తతకు గురి చేస్తాడు, తాను తలచుకున్న వారికి ఆరోగ్యాన్నిస్తాడు. ఎవరితోనే కలిసి తినడానికి శంకించకూడదు. వారితో కలిసి తినడం వల్లనే వ్యాధి సోకుతుందని భావించకూడదు.

10. అల్లాహోను సిఫారసుదారునిగా చేయకండి

عن جبير بن مطعم قال : اتى رسول الله عليه اعزهم اعرابي فقال : جهدت الانفس وجاع العيال وهمكت الاموال فاستسق الله لانا نستشفع بك على الله ونستشفع بالله عليك فقال النبي عليه السلام : سبحان الله سبحان الله فما زال يسبح حتى عرف ذالك في وجوه اصحابه ثم قال : وبحكم انه لا يستشفع بالله على احد شان الله اعظم من ذالك ، وبحكم اندرى ما الله ان عرضه على سماواته هكذا و قال باصبعه مثل القبة عليه و انه ليحيط به الرحيل بالراكب (ابوداود)

జబైర్ బిన్ ముత్తయ్యుమ్ (రజి) కథనం ప్రకారం ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ

2. బరాహీ² పొందువుల రోగాల దేవత. వారు దాన్ని పూజిస్తారు. తద్వారా రోగాలు నయం అవుతాయని భావిస్తారు.

సల్లం) పద్ధకు ఒక గ్రామస్తుదు వచ్చి ‘ప్రజలు అపదలో ఉన్నారు, పిల్లలు ఆకలితో నకనకలాడుతున్నారు. తగినంత ధనం లేదు, పశువులు చనిపోతున్నాయి, వర్షం పడాలని మీరు మా కోసం అల్లాహోను దుఅ చేయండి. అల్లాహో పద్ధ మేము మిమ్మల్ని సిఫారసు దారుట్టి చేయాలనుకుంటున్నాము’ అని విన్నవించుకున్నాడు. అందుకు ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం), అల్లాహో పరమ పవిత్రుడు! అల్లాహో పరమ పవిత్రుడు! అని చాలా సేపు అల్లాహో పవిత్రతను చాటారు. సహబాల ముఖాలపై దాని ప్రభావం పడటం గమనించారు. తర్వాత ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు: అమాయకుడా! అల్లాహో ఎవరి పద్ధ సిఫారసు చేయడు. ఆయన గొప్పతనం వారి కంటే గొప్పది, ఉన్నతమైంది. అమాయకుడా! అల్లాహో అంటే ఎవరో నీకు తెలుసా? ఆయన సింహసనం ఆకాశమై ఎలాగుందంటే (వేళలు గోపురం మాదిరిగాచేసి) ఆయన వల్ల అది విలవిలలాడుతుంది. ఒండె ఏపుపై ప్రయాణించే వాని భారం వల్ల వల్లకి విలవిలలాడినట్టు.

(హాసెన్ గ్రంథం అబూదాహార్, హాసెన్ నెం.: 4726)

ఒకసారి అరెబియా దేశంలో క్రూమం ఏర్పడింది. వర్రాలు పడటం ఆగిపోయాయి. ఒక గ్రామస్తుదు ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) పద్ధకు వచ్చి ప్రజల దీనావస్తను వివరించాడు. అల్లాహోను వేడుకోమని ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం)ను కోరాడు. అక్కడితో ఆగకుండా ‘మీరు అల్లాహో పద్ధ సిఫారసు చేయాలని, అల్లాహో మీ పద్ధ సిఫారసు చేయాలని కోరుకుంటున్నాం’ అన్నాడు. ఆ మాట విని ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) అల్లాహో భీతితో, భయంతో కంపించిపోయారు. ఆయన (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) నోటిపై అల్లాహో కీర్తి పచనాలు వెలువడ్డాయి. అల్లాహో జెస్తుత్యం వల్ల సభికుల ముఖాలపై పెస్తున్న మార్పు స్పృష్టంగా కనిపించింది. ఆయన (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ఆ గ్రామస్తుడికి అర్ధమయ్యలా వివరించారు: “అధికారమంతా అల్లాహో చేతుల్లోనే ఉంది. ఒకవేళ అల్లాహో ఎవరి సిఫారసు అయినా స్వీకరిస్తే అది ఆయన అనుగ్రహమే. కాని ప్రవక్త పద్ధ అల్లాహోను సిఫారసు దారునిగా చేయడం అంటే ప్రవక్తకు అధికారం అంటగట్టడం, అతనే యజమానిగా భావించడం అన్నమాట. కాని అది అల్లాహో గొప్పతనం. ఇక ముందు ఇలాంటి మాటలు మాట్లాడకు.”

అల్లాహో జెస్తుత్యం అద్వితీయం. ప్రవక్తలు, జెలియాలు ఆయన ముందు చాలా చిన్నవారు. ఆయన సింహసనం భూమ్యకాశాలను ఆవరించి ఉంది. సింహసనం అంత పెద్దదయినపుటీ అల్లాహో జెస్తుత్యం వల్ల దాన్ని మోయలేక విలవిలలాడుతుంది.

ఆయన ఔన్నత్యం స్పృశీతాల ఊహకు కూడా అందదు. తమ భావాల ద్వారా ఆయన ఔన్నత్యాన్ని వివరించలేదు. ఆయన పనిలో జోక్యం చేసుకోలేదు. ఆయన సాప్రాజ్యంలో కూడా జోక్యం చేసుకోలేదు. సైన్యం, మంత్రులు, అధికారులు లేకుండానే ఆయన కోటానుకోట్ల పనులు చేస్తాడు. అలాంటప్పుడు ఆయన ఒకరి వద్దకు వచ్చి సిఫారసు ఎందుకు చేస్తాడు? ఆయన ముందు అధికారం చేసే దైర్యం ఎవరికుంది? అల్లాహ్ పరమ పవిత్రుడు!

ఒక సామాన్య గ్రామస్తుది నోటి నుండి వెలువడిన మాటల్ల మానవులందరిలో అత్యస్నానుతుడు ఆయన మానవులు, అల్లాహ్ ప్రియ దాసులైన ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) దైవభీతితో హడతెత్తి భూమ్యకాళాల్లో ఉన్న అల్లాహ్ ఔన్నత్యాన్ని కీర్తించడం మొదలు పెట్టారు. అలాంటప్పుడు అల్లాహ్తో సైహం, బంధుత్వం కలిపే వారి పరిస్థితిని, ఆలోచించకుండా మితిమీరి మాటల్డాడేవారి గురించి ఏం చెప్పమంటారు? ఒకడు నేను దేవుణ్ణి ఒక రూపాయికి కొన్నాను అంటాడు, ఇంకాకడు నేను దేవుడికంటే రెండు సంవత్సరాలు పెద్దవాళ్ళి అంటాడు. నా దేవుడు నా కాలి రూపంలో కంటే వేరే రూపంలో వస్తే నేనెప్పుడూ అతణ్ణి చూడను అని మరొకడంటాడు. ఇంకాకడు నా ప్యాదయం ముహమ్మద్ ప్రేమలో గాయమైంది. నేను నా ప్రభువుతో సాన్నిహిత్యాన్ని కలిగి వుంటాను అంటాడు. అల్లాహ్ను ప్రేమించు ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) తో జాగ్రత్తగా ఉండు అని మరొకడు. ఇంకాందరయితే ముహమ్మద్ (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం)ను దైవత్యం కంటే గొప్పగా చెబుతుంటారు.

అల్లాహ్ శరణు వేదు కుంటున్నాను! అల్లాహ్ శరణు వేదుకుంటున్నాను!! ఈ ముస్లిములకు ఏమయింది? పవిత్ర ఖుర్జాన్ ఉన్నప్పటికీ ఏరి బుట్టలమై తెరలెందుకు వడ్డాయి? ఏమిటీ ఈ పక్త మార్గాలు? అల్లాహ్ మమ్మల్చి అందర్నీ రక్షించుగాక. అల్లాహ్ మమ్మల్చి అందర్నీ రక్షించుగాక!! అమీన్.

ఎవరో చాలా చక్కగా పేర్కొన్నారు.

“మర్యాద ప్రసాదించమని మేము అల్లాహ్ను కోరుతున్నాము. అమర్యాదస్తులు అల్లాహ్ అనుగ్రహాన్ని పొందలేదు.”

కొందరు ఈ వాక్యం పలుకుతుంటారు. “ఈ అబ్బుల్ ఖాదిర్ జీలానీ! అల్లాహ్ కోసం మా మొక్కుబడులను స్వీకరించు.” ఇలా అనడం స్పష్టమైన పిర్కు!

అల్లాహ్ ముస్లిములను ఇలాంటి వాటి నుండి రక్షించుగాక! అమీన్! పిర్కు ప్రస్తుతమయ్యే, అమర్యాద కలిగించే మాటలు నోటి నుండి వెలువడనివ్వకండి. అల్లాహ్ ఎంతో గొప్పవాడు. నిత్యం ఉండే శక్తివంతుడైన చక్రవర్తి. చిన్న పొరపాటును

పట్టుకోవడం లేదా క్షమించి వదలిపెట్టడం ఆయన చేతిలోనే ఉంది. అలాంటిది అమర్యాదగా మాటల్డాడటం, ఆ తర్వాత అలా మాటల్డాడలేదనడం చాలా పెద్ద తప్పు. ఎందుకంటే అల్లాహ్ పాదుపు కథలకు అతీతుడు. ఎవరయినా పెద్దవారితో పరాచి కాలాడితే ఎంత చెడుగా భావిస్తాం? చక్రవర్తితో పరిహసమాదడం సమంజసమా?

11. అల్లాహ్ కు అత్యంత జిష్టమైన పేర్లు

عَنْ أَبِنْ عُمَرَ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : إِنَّ أَحَبَّ اسْمَائِكُمْ عَبْدُ اللَّهِ وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ (مسلم)

ఇబ్ను ఉమర్ (రజి) కథనం ప్రకారం ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు: ‘అబ్బుల్లాహ్, అబ్బురహ్మాన్ అనే పేర్లు అల్లాహ్ కు ఎంతో ఇష్టం.’

(హదీసు గ్రంథం ముస్లిం హదీసు నెం. 2136)

“అల్లాహ్ దాసుడు”, “రహ్మాన్ దాసుడు” చాలా చక్కనేన పేర్లు. అదే విధంగా అబ్బుల్ ఖుద్దాన్, అబ్బుల్ జలీల్, అబ్బుల్ ఖాలిఫ్, ఇలాహ్ బట్ట్ మొదలగు పేర్లు కూడా మంచివే. ఏటివల్ల అల్లాహ్తో ఉన్న సంబంధం స్పష్టమవుతుంది.

12. అల్లాహ్ పేర్లతో ఉపనామాలను జీడించకండి

عَنْ شَرِيكِ بْنِ هَانَتِيْ عَنْ أَبِيهِ أَنَّهُ لَمَّا وَفَدَ إِلَيْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَعَ قَوْمِهِ سَمِعَهُمْ يَكْحُونُ بَابِيِ الْحُكْمِ فَدَعَاهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ الْحُكْمُ فَلَمْ تَكُنِ إِلَيْهِ الْحُكْمُ (ابو داود، نسائي)

మరైహ్ తన తండ్రి హానీ (రజి) ద్వారా పేర్కొన్నారు: నేను నా తెగ బృందంతో ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) వద్దకు వచ్చాను. ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) నా మిత్రులు ‘అబ్బుల్ హాకమ్’(అదేశించేవాని తండ్రి)అని పిలుస్తారని విన్నారు. ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) నన్ను పిలిచి ఇలా ఉపదేశించారు: అదేశించేవాడు అల్లాహ్యాయ. ఆయనే అదేశించగలడు. సీకు అబ్బుల్ హాకమ్ (అదేశించేవాని తండ్రి) అని ఉపనామం ఎవరు పెట్టారు?” (హదీసు గ్రంథం అబూదాహ్ద, హదీసు నెం. 4945)

ప్రతి తీర్పులో న్యాయం చేయడం, వివాదాలను పరిష్కరించడం అల్లాహ్ గొప్ప తనం. పరలోకంలో అది స్పష్టమవుతుంది. అక్కడ ముందు వెనుక జరిగిన అన్ని పాట్లాటలు పరిష్కరించబడతాయి. ఈ శక్తి స్పృశీతాలకు లేదు. కనుక అల్లాహ్ గొప్ప తనాన్ని చాటే పదాలు ద్వారా తరువాత కోసం ఉపయోగించకూడదు. ఉడాహరణకు చక్రవర్తులకు చక్రవర్తి (షహిన్ఫాహ్) అని అల్లాహ్ నే అనాలి. ఆయనే విశ్వలోకాలకు

ప్రభువు. అయిన తలచుకుంది చేస్తాడు. ఈ పదం అల్లాహో జోన్సుత్యం చాటడం కోసం చెప్పాడం జరుగుతుంది. అదే విధంగా నిరపేక్షపరుడు, వివేకవంతుడు, ఆరాధ్యుడు వంటి పదాలన్నీ అల్లాహో జోన్సుత్యాన్ని చాటుతాయి.

13. కేవలం “అల్లాహో తలిస్తే” అనంది

عن حذيفة عن النبي ﷺ قال : لا تقولوا ما شاء الله وشاء محمد وقولوا ما شاء الله وحده
(شرح السنّة)

హంజైఫహో(రజి). ఉల్లేఖనం ప్రకారం ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ఇలా ఉపదేశించారు: అల్లాహో మరియు ముహమ్మద్ (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) తలిస్తే అనకండి. “కేవలం ఒక్కడైన అల్లాహో తలిస్తే” అని అనంది.

(హదీసు గ్రంథం షట్చహస్సున్నాహో, 3391)

దైవత్యంలో సృష్టితాల జోక్యానికి తావులేదు. అతను ఎంతటి పెద్దవాడైనా, అత్యంత సన్మిహితుడయినానరే. ఉదాహరణకు: అల్లాహో మరియు దైవప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) తలిస్తే ఘలానా పని జరిగిపోతుంది అనకూడదు. ఎందుకంటే ప్రపంచ మంతా అల్లాహో ఆదేశం మేరకు నడుస్తుంది. ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) తలచుకుంటే ఏమీ అవదు. ఘలానా వ్యక్తి మనసులో ఏముంది? ఘలానా వ్యక్తి వివాహం ఎప్పుడు జరుగుతుంది? ఘలానా చెట్టుకు ఎన్ని ఆకులున్నాయి? ఆకాశంలో ఎన్ని నక్షత్రాలున్నాయి? అని ఎవరయినా అడిగితే, ‘అల్లాహో మరియు ప్రవక్తకే తెలుసు’ అని సమాధానమివ్యకూడదు. ఎందుకంటే అగోచర విషయాలు అల్లాహోకు మాత్రమే తెలుసు. ప్రవక్తగారికి తెలియదు. ధార్మిక విషయాల్లో అలా అనడంలో ఎలాంటి అభ్యంతరం లేదు. ఎందుకంటే అల్లాహో తన ప్రవక్తకు ధర్మానికి సంబంధించిన అన్ని విషయాలు తెలుపుతాడు. ప్రజలు తమ ప్రవక్తకు విధేయులై మెలగాలి.

14. దైవేతరులపై ప్రమాణం చేయడం పిర్కు (బహుధైవారాధన)

عن ابن عمر رضي الله عنهما يقول : من حلف بغير الله فقد اشرك (ترمذى)

ఇబ్రై ఉమర్ (రజి) ఇలా ఉల్లేఖించారు: ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ఇలా ప్రవచిస్తుండగా నేను విన్నాను. ‘దైవేతరుల మీద ప్రమాణం చేసినవాడు పిర్కు చేశాడు.’

(హదీసు గ్రంథం తిర్యక్, హదీసు నెం: 1535)

عن عبد الرحمن بن عمارة قال : قال رسول الله ﷺ : لا تحلفوا بالطاغي ولا بآبائكم (مسلم)

అబ్బారహ్మాన్ బిన్ సముర్హో (రజి) ఉల్లేఖనం ప్రకారం ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు: ‘విగ్రహోల మీద ప్రమాణం చేయకండి, ఇంకా తంత్రుల మీద కూడా ప్రమాణం చేయకండి.’
(హదీసు గ్రంథం ముస్లిం, హదీసు నెం: 1648)

عن ابن عمر رضي الله عنهما قال : ان الله ينهاكم ان تحلفوا بآبائكم من كا حالفا فليحلف بالله او ليصمت (متفق عليه)

ఇబ్రై ఉమర్ (రజి) కథనం ప్రకారం ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ఇలా పొతబోధ చేశారు: “తంత్రులపై, తాతలపై ప్రమాణం చేయకూడదని అల్లాహో మిమ్మల్లి వారిస్తున్నాడు. ప్రమాణం చేయాలనుకున్నవాడు అల్లాహోపై ప్రమాణం చేయాలి. లేదంటే మౌనం వహించాలి.”
(హదీసు గ్రంథం బుఫారి, హదీసు నెం: 1646)

عن أبي هريرة رضي الله عنهما عن النبي ﷺ قال : من حلف فقال في حلفه باللات والعزى فليقل : لا الله الا الله (متفق عليه)

అబూ హస్రైరా (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ఇలా ఉపదేశించారు: “ఎవరయితే (తొందరపాటుతో) లాత్, ఉజ్జ్వో (ప్రాచీన అరబుల విగ్రహోల) పై ప్రమాణం చేశాడో అతను ‘లా ఇలాహ ఇల్లాహో’ అని పలకాలి.”

(హదీసు గ్రంథం బుఫారి, హదీసు నెం: 6650), (హదీసు గ్రంథం ముస్లిం హదీసు 1649)

అజ్ఞాన కాలం(ప్రవక్త రాక పూర్వం)లో విగ్రహోల మీద ప్రమాణం చేసేవారు. ఎవరయినా ముస్లిం పరీఅత్తు విరుద్ధంగా విగ్రహోలపై ప్రమాణం చేస్తే, అతను వెంటనే ‘లా ఇలాహ ఇల్లాహో’ పరించి ఏక దైవారాధనను ధృవీకరించాలి.

దీని ద్వారా తెలుస్తున్న విషయం ఏమిటంటే; అల్లాహో తప్ప మరి దేనిపైనా ప్రమాణం చేయకూడదు. ఒకవేళ పారపాటుగా దైవేతరులపై ప్రమాణం చేస్తే వెంటనే తోబా చేసుకోవాలి. ముప్రిక్కుల దేవతలపై ప్రమాణం చేస్తే విశ్వాసంలో అవరోధం ఏర్పడుతుంది.

15. ప్రైక్కుబిడుల గురించి ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) తీర్పు
عن ثابت بن ضحاك قال : نذر رجل على عهد رسول الله ﷺ ان ينحر ابلًا بيوانة فاتى رسول الله ﷺ فأخبره فقال رسول الله ﷺ : هل كان فيها وثن من اوثان الجاهلية بعد قالوا لا قال : هل كان فيها عيد من اعيادهم قالوا لا فقال رسول الله ﷺ اوف بندرك فإنه لا وفاء لنذر في معصية الله (ابوداود)

సాఖిత్ చిన్ జహ్వెక్ (రజి) కథనం ప్రకారం ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) కాలంలో ఒక వ్యక్తి బివానా¹ వెళ్లి ఒండెను జిబహ్ చేస్తానని మొక్కుకున్నారు. ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) వద్దకు వచ్చి తన మొక్కు గురించి తెలిపాడు. ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) సహబాలను ఉద్దేశించి, ‘అజ్ఞాన కాలంలోని ఆస్తానా లేమైనా అక్కడ ఉన్నాయా? అని ప్రశ్నించారు. సహబాలు ‘లేవు’ అని సమాధాన మిచ్చారు. ‘అక్కడ పండుగలేమైనా జరుపుతారా?’ అని ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) మళ్ళీ అడిగారు. ‘లేదు’ అని సమాధానం ఇచ్చారు సహబాలు. అప్పుడు ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు: ‘నీ మొక్కును తీర్పుకో. ఎందుకంటే అల్లాహ్ కు అవిధియత తెలిపే మొక్కులను తీర్చడం నిషిద్ధం.’

(హాదీసుగ్రంథం అబూ దుహ్వాద్, హదీస్ : 3313)

అల్లాహ్ తప్ప ఇతరులను మొక్కుకోవడం పాపం. అలాంటి మొక్కులను హర్షి చేయకూడదు. ఎందుకంటే అలా మొక్కుకోవటమే పాపం. అలాంటప్పుడు మొక్కుబడి తీర్పుకోవడం మరీ పాపం. మరో విషయం ఏమిటంటే; దైవేతరుల పేర బలిచ్చే ప్రాంతాల్లో, దైవేతరుల ప్రాజలు చేసే చోట లేదా అందరూ కలిసి పిర్మి చేసే ప్రదేశాల్లో అల్లాహ్ పేరున మొక్కుకున్న పశువులను కూడా తీసుకెళ్ళకూడదు. అలాంటి వాటిల్లో పాలుపంచు కోకూడదు. సద్గైశం ఉన్నా, దుర్గైశం ఉన్నాసరే. ఎందుకంటే వాటిల్లో పాల్గొనడం కూడా పాపమే.

16. సజ్జహ్ (సాష్టోంగం) కేవలం అల్లాహ్ కొరకే మరియు ప్రవక్త (స)ను గారవించండి.

عَنْ عَائِشَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ كَانَ فِي نَفْرٍ مِّنَ الْمَهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ فَجَاءَ بِعِيرٍ فَسَجَدَ لَهُ فَقَالَ أَصْحَابُهُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ يَسْجُدُ لَكَ الْبَهَائِمُ وَالشَّجَرُ فَنَحَنْ أَحَقُّ لَكَ فَسَجَدَ لَهُ فَقَالَ اعْبُدُوا رَبِّكُمْ وَاَكْرِمُوا اخَاكُمْ (مسند احمد)

అయిష్వో (రజి) ఉల్లేఖనం ప్రకారం ఒకసారి దైవప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ముహాజిర్, అన్నార్ సమాహాంతో పాటు ఉన్నారు. ఒక ఒంచె ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) వద్దకు వచ్చి సజ్జహ్ చేసింది. (సాష్టోంగపదింది). అప్పుడు సహబాలు, ‘ఓ ప్రవక్త! మీకు పశువులు, వృక్షాలు కూడా సజ్జహ్ చేస్తున్నాయి. మీకు సజ్జహ్ చేయడం లో వాటికంటే మాకే ఎక్కువ హక్కు ఉంది’ అని విన్నవించుకున్నారు. ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు: ‘మీ ప్రభువును ఆరాధించండి. మీ సాదరుణ్ణి గారవించండి’

(హాదీసుగ్రంథం ముస్త్రీ అహ్వాద్ 76/86)

1. ఒక ప్రాంతం పేరు.

మానవులందరూ పరస్పరం సాదరుల్లాంటి వారు. అందరి కంటే పెద్దవారు పెద్ద సాదరుల్లాంటి వారు. వారిని గారవించండి. అందరి యజమాని, ప్రభువు అల్లాహ్ మాత్రమే. ఆయన్నే ఆరాధించాలి. దీని ద్వారా తెలిస్తున్న విషయం ఏమిటంటే, అల్లాహ్ సన్నిహితులు ప్రవక్తలు, జౌలియాలు అందరూ నిస్సహాయులే. అల్లాహ్ వారికి చెన్నత్యం ప్రసాదించాడు. కనుక మనకు జాదుల్లాంటివారయ్యారు. వారికి విధేయులై ఉండమని మనల్ని ఆదేశించడం జరిగింది. ఎందుకంటే మన స్థాయి వారికంటే చిన్నది. కనుక వారిని మానవుల మాదిరిగానే గారవించాలి. వారిని దేవుళ్నను చేయకూడదు. కొందరు పుణ్య త్యులను చెట్లు, జంతువులు కూడా గారవిస్తాయి. కనుక కొన్ని దర్గాల వద్దకు పులులు, ఏనుగులు, తోడెళ్ళు వస్తుంటాయి. మానవులు వాటితో పోటీ పడకూడదు. అల్లాహ్ తెలిపిన విధంగానే వారిని గారవించాలి. హద్దులు మీరి ప్రవర్తించకూడదు. ఉదాహరణకు: ముజావర్రుగా మారి సమాధుల వద్ద ఉండటం పరీఅతలో ఎక్కడా లేదు. కనుక ఎట్టి పరిశ్రితుల్లోనూ ముజావర్ర (దర్గా యజమానులు) అవతారం ఎత్తకూడదు. మనుమలు జంతువులను చూసి అనుకరించడం సమంజసం కాదు.

عَنْ قَيْسِ بْنِ سَعْدٍ قَالَ: أَبِي الْحِيْرَةِ فِي أَيْتِهِمْ يَسْجُدُونَ لِمَرْزِبَانَ لِهِمْ فَقَلَتْ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَقًّا أَحَقُّ أَنْ يَسْجُدَ لَهُ فَاتَّيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَلَتْ: إِنِّي أَبِي الْحِيْرَةِ فِي أَيْتِهِمْ يَسْجُدُونَ لِمَرْزِبَانَ لِهِمْ فَإِنْتَ أَحَقُّ أَنْ تَسْجُدَ لَكَ لَكَ فَقَالَ لِي: أَرِيتَ لَوْ مَرَرْتُ بِقَبْرِيْ أَكْنَتْ تَسْجُدَ لَهُ فَقَلَتْ: لَا تَفْعَلُوا (ابوداؤد)

తైన్ చిన్ సత్రమ (రజి) ఇలా అన్నారు: నేను హీరా నగరానికి వెళ్లాను. అక్కడి ప్రజలు తమ రాజుకు సాష్టోంగపడటం నేను చూశాను. నిశ్చయంగా ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) సజ్జహ్ చేయబడటానికి ఎక్కువ అర్థులు అని మనసులో అను కున్నాను. ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) దగ్గరకు వెళ్లి ‘నేను హీరాలో ప్రజలను రాజుకు సజ్జహ్ చేస్తుండగా చూశాను. వాస్తవానికి మా సజ్జాలకు మీరే ఎక్కువ హక్కు దారులు’ అని అన్నాను. ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ‘ఒకవేళ నువ్వు నా సమాధి దగ్గర నుండి వెళ్తి దానిపై సజ్జహ్ చేస్తావా? అని ప్రశ్నించారు. ‘లేదు’ అని సమాధాన మిచ్చాను. అయితే ‘అలా చేయకు’ అని ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) హితబోధ చేశారు.

(హాదీసుగ్రంథం అబూ దుహ్వాద్, హదీస్ : 2140)

ఏదో ఒకరోజు నేను మరణించి సమాధి ఒడిలో నిద్రపోతాను.¹ అలాంటప్పుడు నేను సజ్జహా చేయబడటానికి ఎలా అర్థశై కాగలను. నిత్యము అయిన అల్లాహోయే సజ్జహా కు అర్థాడు. కనుక బతికున్న వాడికిగానీ, చనిపోయిన వానికి గానీ సజ్జహా చేయ కూడదు. సమాధికిగానీ, ఆస్తానంలో కూడా సజ్జహా చేయకూడదు. ఎందుకంచే బణికున్న వారు ఏదో ఒక రోజు చనిపోతారు. చనిపోయినవారు కూడా ఒకప్పుడు బ్రతికున్నప్పారే. మనిషి చనిపోయి దేవుడు కాలేడు. దాసునిగానే ఉంటాడు.

17. ఎవరినైనా “నా దాసుడని” గానీ, “నా దాసి అని” గానీ అనడం సమూతం కాదు

عن أبي هريرة رضي الله عنه : قال رسول الله صلوات الله عليه وآله وسليمه : لا يقولن أحدكم : عبدي وامتي كلّكم عبد الله وكلّ نائكم أماء الله ولا يقول العبد لسيده مولاي فان مولاكم الله (سلام)

అబూహర్రైరహో (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ఇలా ప్రబోధించారు: మీలో ఎవరూ (ఎవరిని) ‘నా దాసుడు, నా దాసురాలు’ అని అనకండి. మీరందరూ అల్లాహో దాసులు. మీ స్త్రీలందరూ అల్లాహో దాసీలే. బానిన తన యజమానిని ‘మౌలా’ (యజమాని) అనకూడదు. ఎందుకంచే మీ అందరి ‘మౌలా’ (యజమాని) అల్లాహో మాత్రమే.’ (హాదీసుగ్రంథం ముస్లిం, హదీన: 2249)

బానిన కూడా ‘నేను ఫలానా వ్యక్తి బానిసను. ఫలానా వ్యక్తి నా యజమాని’ అని సంభాషణ జరపకూడదు. ఒకరి బానిసలని చెప్పుకోకుండా, ఆఖ్యాన్వయి (నశిదాసుడు), బభ్యాతలీ (అలి దాసుడు), బభ్య హజూర్ (ప్రవక్త దాసుడు), ప్రత్యేక పూజారి, కనక పూజారి, పీఠ పూజారి అని చెప్పించుకోవడం, ప్రతి ఒక్కరిని దేవుడనడం, దాత అనడం, స్నాని అనడం, వృద్ధాప్రేలాపన. చాలా పెద్ద తప్పు చిన్న చిన్న విషయాలకు భయపడి ‘నువ్వు నా ప్రాణానికి, ధనానికి యజమానివి, మామై అధికారం నీదే, ఏమైనా చేసుకో’ అని అనడం కూడా పిర్మగా పరిగటించడం జరుగుతుంది.

18. ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం)ను గౌరవించే విధానం

عن عمر رضي الله عنه : قال رسول الله صلوات الله عليه وآله وسليمه لا تطروني كاما اطرت النصارى عيسى بن مرريم فانما انا عبده فقولوا عبد الله ورسوله (متفق عليه)

1. ‘మట్టి ప్రవక్తల శరీరాలను తినదు’ ఒక హాదీసులో ఇలా ఉంది: “అల్లాహో భూమిని ప్రవక్తల శరీరాలను తినకుండా నిషేధించాడు.” భావమేమిటంచే; మృత్యువును చవిచూసేవారు సజ్జాకు హక్కుదారులు కారు.

ఉమర్(రజి) ఉల్లేఖనం ప్రకారం ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు: “డ్రైవులు ఈసా (అలైహి) విషయంలో మితిమీరిపోయినట్టు మీరు నా విషయంలో మితిమీరకండి. నేను కేవలం అల్లాహో దాసుడిని మాత్రమే. మీరు ‘నన్ను దేవుని దాసుడు, దైవప్రవక్త’ అని అనంది.” (హాదీసుగ్రంథం బుఫారి, హదీన 3445).

అంటే; అల్లాహో నాకు ప్రసాదించిన గొప్పతనం, జోన్సుత్యులు అన్ని నన్ను దాసుని, ప్రవక్త పరిధులకే పరిమితం చేస్తాయి. ఒక మానవుడికి దైవదౌత్యం లభించడం కంటే అధికస్తాయి ఇంకేముంటుంది? అన్ని స్థానాలు దాని తరువాతే. కాని మానవుడు ప్రవక్త అయినప్పటికీ మానవునిగానే ఉంటాడు. దాసునిగా ఉండటమే అతనికి శోభాయ మానం. ప్రవక్త అయినంత మాత్రాన మనిఫిలో దైవత్వమంతటి గొప్పతనం రాదు. అల్లాహో అస్త్రత్వంలో కలవలేదు. మానవుడ్ని మానవాళి స్థానంలోనే ఉంచండి. డ్రైవుల మాదిరిగా అయిపోకండి. వారు ఈసా (అలైహి)ని మానవ పరిధిని దాటించి దైవత్వ కిరిటాన్ని అలంకరించారు. దాని వల్ల వారు తిరస్కరులయ్యారు. అల్లాహో ఆగ్రహం వారిపై అవతరించింది. అందుకనే ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) తన సమాజం వారి సుదేశించి డ్రైవుల మాదిరిగా ప్రవర్తించకండి. నన్ను పొగడటంలో మితిమీరకండి. లేదంటే అల్లాహో ఆగ్రహానికి పొత్తులవుతారు’ అని హితబోధ చేశారు. అయినప్పటికీ సమాజంలోని కొంతమంది మూర్ఖులు ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) హితబోధను పట్టించుకోలేదు. డ్రైవుల మాదిరిగానే ప్రవర్తించారు. ఈసా (అలైహి) దేవుని రూపంలో అవతరించారని డ్రైవులు అనేవారు. అయిన ఒక విధంగా మానవుడు మరో విధంగా దేవుడు అనేవారు. కొందరు అతివాదులు ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) విషయంలోనూ ఇలాగే వ్యవహారించారు. ఇలా అన్నారు:

‘ప్రతి కాలంలో అల్లాహో ప్రవక్తల రూపంలో వస్తాడు. చివరిగా అయిన అరబ్బు రూపంలో వచ్చాడు. వచ్చి అక్కడి చక్కవర్తి అయ్యాడు.’

కొందరు ఇలా అన్నారు:

అయిన (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ఆధునికులు కూడాను. పూర్వీకులును. సాధ్యాలు, అసాధ్యాలు కూడాను. లాహోల వలాఖువ్యత ఇల్లా బిల్లాహో. అల్లాహో ముస్లిములకు జ్ఞానాన్ని ప్రసాదించుగాక! ఆమీన్.

కొందరు అబద్ధాలకోరులు ఒక హాదీసును వక్రీకరించి వారే దాన్ని ప్రవక్త

(సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం)కు ఆపాదించి ‘నేను స్తోత్రాలకు అర్థుడిని’¹ అని ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) చెప్పినట్లు పేర్కొన్నారు. అలాంటిదే ఒక సుదీర్ఘమైన అరబీ సంపుటానికి ‘ఖుత్బుతుల్ జ్ఞాఫార్’ అని పేరుపెట్టి దాన్ని అలీ (రజి)కి అన్వయించారు. ఎంత పెద్ద అవనింద!

‘ప్రభూ! నువ్వు అన్ని షిర్కుల నుండి పవిత్రుడివి. నీపై తీవ్ర నింద మోప బుడింది ఓ ప్రభూ! నత్కొన్ని వ్యాపింపజ్యేయి. అబద్ధాలకోరులకు తగిన శాస్త్ర జరిగేలా చూడు. అమీన్!

ఈసా (అలైహి) ఇహపరాలలో అధికారం కలవారని క్రిష్టవులు విష్ణుస్తారు. వారిని విశ్వసించి వారిని అర్థించే వారు అల్లాహును అరాధించవలసిన అవసరం లేదు. పాపాలు అతని విక్యానంలో అడ్డంకి కాజాలవు. అతను హలాల్, హరాంలలో ఎలాంటి వ్యత్యాసం పాటించవలసిన అవసరం ఉండదు. అతను దేవుని అంబోతులా తిరుగుశాడు. అతనికి ఇష్టమొచ్చినట్టు చేయవచ్చు. ఈసా (అలైహి) పరలోకంలో అతనికి సిఫారసు చేసి దైవశిక్ష నుండి కాపాడుతారు. అజ్ఞానులైన ముస్లిములు ముహమ్మద్ (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) విషయంలో కూడా ఇలాంటి విక్యాసాలనే కలిగి వున్నారు. అంతే కాదు ఇమాములు, బెలియాల విషయంలోనూ ఇలాంటి నమ్కుకాన్ని కలిగిఉన్నారు. ప్రతి వండితుల, గురువుల విషయంలోనూ వారి విక్యానం అలాంటిదే. అల్లాహ్ వారికి రుజుమార్గం చూపుగాక!

عَنْ مُطْرِفِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ شَخِيرٍ قَالَ: انطَلَقْتُ فِي وَفَدَ بَنِي عَامِرٍ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَلَنَا:
أَنْتَ سَيِّدُنَا فَقَالَ السَّيِّدُ اللَّهُ فَقَلْنَا وَافْضَلُنَا فَضْلًا وَاعْظَمُنَا طَرْلًا فَقَالَ: قُولُوا قَوْلَكُمْ أَوْ بَعْضَ
قَوْلَكُمْ لَا يَسْتَجِرْنَكُمُ الشَّيْطَانُ (ابوداود)

ముతల్రిఫ్ బిన్ అబ్దుల్లాహ్ బిన్ పిత్తీర్ (రజి) ఇలా ఉల్లేఖించారు: నేను బనూ అమీర్ తెగవారి బృందంతో పాటు ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) సేవలో హజర యూను. మేము ఆయనతో ‘మీరే మా యజమాని’ అన్నాము. అందుకు ఆయన ‘యజమాని అల్లాహ్ మాత్రమే’ అన్నారు.

అప్పుడు మేము ‘మాలో’ మీరు ఉత్తములు, గాప్పవారు, దాత² కూడాను’ అన్నాము. ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు: ‘అవును! ఇందులో

1. నిష్ఠయంగా ఇది కల్పితమైనది.

2. ఉపకారం చేసేవారు. మాకంటే ఎక్కువ దానధర్మాలు చేసేవారు.

కొన్ని లేదా అన్ని మాటలు అనోచ్చు. కానీ షైతాన్ మిమ్మల్ని తప్పుదోవ పట్టించకుండా చూసుకోండి.’ (హదీసు గ్రంథం అబూదూహ్, హదీసు: 4806, ముస్లిమ్ అహ్మద్ 25/4)

మహాత్ములు గురించి అచితూచి మాట్లాడాలి. వారిని మానవులకు మాదిరిగానే పాగడండి. కొంచెం తక్కువగా పాగడండి. కళ్ళెం తెంచుకున్న గుర్ఱంలా మితిమీరి పాగడకండి. దైవత్వం గొప్పతనానికి కళంకం కలిగించేలా ప్రవర్తించకండి.

19. ‘సయ్యద్’ పదానికి రెండు లర్థాలు

సయ్యద్ పదానికి రెండు అర్థాలున్నాయి: (1) స్వయం ప్రతిపత్తి కలవాడు, సంపూర్ణ యజమాని, పాలితుడు కానివాడు, ఏదైనా చేయగలవాడు. ఇవన్నీ అల్లాహ్ గొప్పతనాలు. ఈ అర్థాన్ని బట్టి చూస్తే అల్లాహ్ తప్ప మరెవ్వరూ సయ్యద్ కాజాలడు. (2) మొదట పాలకుని ఆదేశం అతని వద్ద రావాలి. ఆ తరువాత అతను వేరే వారికి ఆదేశించాలి. ఉదాహరణకు: చౌదరి, భూస్వామి. ఈ అర్థాన్నిబట్టి చూస్తే ప్రతి ప్రవక్త తన సమాజానికి నాయకుడు లాంటివాడు. యోధుడు తన అభిమానులకు, పండితుడు తన శిష్యులకు, ప్రతి మహాత్ముడు తన అనుచరులకు నాయకుడు. పీరు మొదట తాము ఆదేశాలను ఇరసావ్హాన్స్త తమ అనుచరులకు నెర్చారు. ఈ విధంగా మన ప్రవక్త విక్యానికి నాయకులు. అల్లాహ్ దృష్టిలో ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ఉన్నతులు. అందరి కంచే ముందు ఆయన ధర్మాదేశాలకు కట్టుబడి ఉన్నారు. అల్లాహ్ ధర్మాన్ని నేర్చుకోవడంలో ప్రజలకు ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) అవసరం ఎంతైనా ఉన్నది. ఈ విధంగా చూసినా ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం)ను విశ్వ నాయకుడు అనవచ్చు. అనాలి కూడా. మొదటి అర్థం ప్రకారం ఆయన (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం)ను ఒక్క చీమకు నాయకునిగా కూడా భావించకూడదు. ఎందుకంటే ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) తన తరపు నుండి ఏ విధంగా కూడా చీమ పైన అధికారం చేయలేదు.

20. చిత్రుల గురించి ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ప్రమాణాలు

عن عائشة² أنها اشتربت نمرة فيها تصاویر فلما راهها رسول الله صلَّى الله عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قام على الباب فلم يدخل فعرفت في وجهه كراهة قالت فقلت يا رسول الله صلَّى الله عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اتوب الى الله والى رسوله ماذا اذنبت فقال رسول الله صلَّى الله عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ما بال هذه النمرة قالت قلت اشتريتها لك لتقعد عليها وتسودها فقال رسول الله صلَّى الله عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ان اصحاب هذه الصور يعذبون يوم القيمة : ويقال لهم احبيوا ما خلقتم وقال ان البيت الذي فيه الصور لا تدخله الملائكة (بخاري)

ఆయప్పో(రజి.అన్వహ) కథనం ప్రకారం ఆమె ఒక తివాచి కొన్నారు. దానిపై చిత్రాలు ఉన్నాయి. ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) దాన్ని చూసి తలుపు వద్దనే అగి పోయారు. లోపలికి రాలేదు. ఆమె (రజి) ఇలా అంటున్నారు: నేను ఆయన (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ముఖంలో అనహ్యతను గమనించాను. నేను ఇలా అన్నాను: ఓ దైవప్రవక్త! క్షమించండి! నేను ఏం తప్పు చేశాను? ఆయన (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ఇలా అన్నారు: ఈ తివాచి ఏమిటి? నేను ఇలా అన్నాను: దీన్ని నేను మికోసం కొన్నాను. మీరు దీని మీద కూర్చుంటారని దిండుగా ఉపయోగించు కుంటారని. ఆయన (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ఇలా అన్నారు: ఈ చిత్రాలు గిసిన వారికి ప్రతయం రోజు ఇక్క పదుతుంది. వారితో ‘మీరు గిసిన చిత్రాల్లో ప్రాణం పోయండి’ అని అనబడుతుంది. ఇంకా ‘చిత్రపటాలును ఇంట్లో దైవదూతలు ప్రవేశించరు’ అని ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) చెప్పారు.

(హాదీసు గ్రంథం బుఫారీ, హాదీస్ : 2105) (హాదీసుగ్రంథం ముస్తద్ అహ్మద్ 246/6)

అనేక మంది బహుదైవారాధకులు విగ్రహాలను పూజిస్తుంటారు. అందుకనే దైవదూతలకు, ప్రవక్తలకు విగ్రహాలంటే జుగుపు కలుగుతుంది. అందుచేతనే దైవదూతలు అలాంటి ఇళ్లల్లో ప్రవేశించరు. బహుదైవారాధనకు సామగ్రి సమకూరు స్తున్వందుకు చిత్రాలు వేసే వారికి ఇక్క పదుతుంది. కనుక ప్రవక్తల, ఇమాముల, వలీల, బాబాల, స్వాముల, మత గురువుల చిత్రాలుగానీ, ఇంకా మరే విధమైన చిత్రాలుగానీ వేయడం నిషిధ్యం. వాటిని భద్రపరచడం కూడా నిషిధ్యమే. తమ పూర్వీకుల చిత్రాలను గారవిస్తూ, వాటిని పవిత్రంగా పదిలపరుచుకున్న వారు సృష్టమైన మార్గభ్రష్టతలో ఉన్నారు. ప్రవక్తలు దైవదూతలు వారిని అసహ్యించుకుంటారు.

ముస్లిము విధి ఏమంటే చిత్రాలను ఇళ్లల్లో ఉంచుకోకూడదు. అప్పుడే వారి ఇళ్లల్లో కారుణ్య దూతలు అవతరిస్తారు. పుభాలు కలుగుతాయి.

21. ఫోరమైన పదు పాపాలు

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ سَمِعَتْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: أَشَدُ النَّاسِ عَذَابًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ قَاتِلِ نَبِيًّا أَوْ أَحَدِ الَّذِيْهِ وَالْمَصْرُورُونَ وَعَالَمٌ لَا يَسْتَغْفِلُ بِعِلْمِهِ (بِيَهْقِي)

అబ్బాస్ బిన్ అబ్బాస్ (రజి) ఇలా అన్నారు: నేను ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ద్వారా విన్నాను, ఆయన (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు,

‘ప్రవక్తను చంపిన వారికి, ప్రవక్త ద్వారా చంపబడిన వారికి, తన తల్లిదంత్రులను హత్య చేసిన వారికి, చిత్రాలు గీసే వారికి, తాను పాందిన విద్య ద్వారా లభి పాందిన అలిమ్కు ప్రతయంనాడు అత్యధికంగా శిక్షపదుతుంది.

(హాదీసు గ్రంథం ముఅబిల్ తమాన్ 197/6 నెం.7888)

చిత్రాలు గీసేవాడు కూడా ఫోరమైన పాపాలు చేసేవారిలో ఉన్నాడు. ప్రవక్తను హత్య చేసిన వాడు ఎంత పాపాత్ముడో చిత్రాలు వేసేవాడూ అంతే పాపాత్ముడు.

عَنْ أَبِي هِرْيَةَ قَالَ: سَمِعْتَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: قَالَ اللَّهُ: وَمِنْ أَظْلَمِ مَنْ ذَهَبَ يَخْلُقُ فَلِيَخْلُقُوا ذَرَةً أَوْ لِيَخْلُقُوا حَاجَةً أَوْ شَعِيرًا (مَتْفَقُ عَلَيْهِ)

హాజిత్ అబూ హురైరహ్ (రజి) ఇలా అన్నారు: నేను ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) నుండి విన్నాను. ఆయన (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ఇలా అన్నారు: అల్లాహ్ ఇలా సెలవిచ్చాడు: నా లాగా సృష్టించడానికి ప్రయత్నించిన వాడి కండే దుర్మార్గుడు మరొకడు ఉండడు. వారు చిన్న వస్తువైనా, ధాన్యపు గింజయినా, రాగి గింజయినా సృష్టించి చూపించగలరా? (హాదీసుగ్రంథం బుఫారీ హాదీస్ : 7559), (హాదీసు గ్రంథం ముస్లిం, హాదీస్ : 2111)

చిత్రకారుడు ఒక విధంగా దైవత్వాన్ని ప్రకటించుకుంటున్నాడు. అల్లాహ్ సృష్టించిన మాదిరిగా తాను సృష్టించాలనుకుంటున్నాడు. ఇది మహా అపరాధం. చిత్రకారుడు ఒక్క గింజ కూడా సృష్టించలేదు. కానీ కాపీ కొరుతుంటాడు. చిత్రకారులు అల్లాహ్ శాపానికి గురవుతారు.

22. తన గులించి ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ప్రవక్తనాలు

أَخْرَجَ رَزِينَ عَنْ أَنْسٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِنِّي لَا أَرِيدُ أَنْ تَرْفَعَنِي فَوْقَ مَنْزِلَتِي الَّتِي أُنْزِلَتِهَا اللَّهُ تَعَالَى أَنَا مُحَمَّدٌ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ (التَّجْرِيدُ فِي الْجَمْعِ بَيْنِ الصَّاحِحَيْنِ)

అనన్ (రజి) ఉల్లేఖనం ప్రకారం ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు: ‘అల్లాహ్ నాకు ఇచ్చిన స్థానం కండే ఎక్కువ చేసి చూపకండి. నేను ముహమ్మద్ ని, అబ్బాస్ కుమారుణ్ణి దైవానుడిని. ఆయన ప్రవక్తను.¹

(హాదీసుగ్రంథం అత్తజ్జీవి)

1. అనన్ (రజి) ఇలా అన్నారు: ఒక వ్యక్తి ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) తో

ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) తన సమాజం విషయంలో జాలి, కరుణ కలవారు. తన సమాజం ధర్మంపై నిలకడగా ఉండాలని ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) అహర్మిశలు చింత చెందేవారు. తన అనుయాయులు తనను అమితంగా ప్రేమి స్తోరని, తనకు కృతజ్ఞులై ఉంటారని తెలుసు. ప్రేమికుడు తన ప్రియుణ్ణి సంతోష పరచడం కోసం ఏమైనా చేస్తాడని తెలుసు. పాగట్లు హాధ్యలు మీరి అల్లాహో గొప్ప తనానికి భంగం కలిగించేవిగా ఉండకూడదు. తద్వారా వారి ధర్మం నాశనమవు తుంది. ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) అప్రసన్నతకూ పాత్రులవుతారు. అందుకే ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ‘నాకు అతిశయోక్తి ఇష్టంలేదు’ అన్నారు. నా పేరు ముహమ్మద్. నేను సృష్టికర్తను కాను. ఉపాధి ప్రదాతనూ కాను. నేను మానవులందరి లాగానే ఒక తండ్రి ద్వారా పుట్టాను. దాసునిగా ఉండటంలోనే నా జైన్వత్యం ఉంది. నేను ప్రజలకు ఒక విషయంలో వేరుగా ఉన్నాను. నాకు అల్లాహో ఆదేశాలు తెలుసు. కానీ ప్రజలకు తెలియవు. కనుక వారు నా దగ్గర అల్లాహో ధర్మం నేర్చుకోవాలి.

ఓ మా ప్రభూ! కారుణ్యమూర్తి ముహమ్మద్ (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) సై అనుగ్రహాల, శుభాల వర్షం కురిపించు. ఆయన (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) మా లాంటి జనులకు ధర్మం నేర్చించడం కోసం విపరీతంగా శ్రమించారు. నువ్వే ఆయన

‘ఓ మా నాయకుడా, ఓ మా నాయకుని కుమారా! అని అన్నాడు. అప్పుడు ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు: నువ్వు అలా అనవచ్చు. కానీ జాగ్రత్త! షైతాన్ మిమ్మల్ని అతిశయోక్తిలో ముంచే ఆవకాశం ఉంది. నేను ముహమ్మద్ను. అబ్బుల్లా కుమారుడిని. దైవదాసుడిని. దైవప్రవక్తను. అల్లాహో సాక్షీ! మీరు (నన్ను పొగడటంలో అతిశయించి) అల్లాహో నాకు కల్పించిన స్థానం కంచే ఎక్కువగా చేసి చూపించడం నాకు అనలు ఇష్టం ఉందము.’

(హాదీసుగ్రంథం ముస్తుద్ అహ్మద్ 231/3)

తలూనీ ఉల్లేఖనంలోని వాక్యాలు ఈ విధంగా ఉన్నాయి. హస్తైన బిన్ అలీ (రజ) ఉల్లేఖనం ప్రకారం ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు: ‘నన్ను నా స్తానానికంటే అధికం చేస్తూ పొగడకండి. అల్లాహో నన్ను తన ప్రవక్తను చేయడానికి ముందు తన దాసుడిని చేశాడు.’

(హాదీసుగ్రంథం ముస్తుఫ్జువాయిద్)

దీనిద్వారా తెలుసున్న విషయం ఏమిటంటే, ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) దృష్టిలో ప్రవక్త స్తానానికంటే దానుని స్తానమే ఉన్నతమైంది.

విలువను ఎరిగిన వాడివి. ఓ ఉన్నతుడా! మేము నీ నిస్సహాయ దాసులం. మా అధికారంలో ఏమీలేదు. నువ్వు నీ అనుగ్రహాలలో పిర్చు, తెహీద్ల భావాన్ని తెలియజేశావు. “లా ఇలాహ ఇల్లాహో” గురించి తెలిపావు. బహుదైవారాధకుల నుంచి తీసి ఏకదైవారాధకునిగా, పవిత్రునిగా చేశావు. అదే విధంగా నీ అనుగ్రహాలతో మాకు బిద్దులు, సున్నతీల వాస్తవికత తెలుపు. “ముహమ్మదు రసూలుల్లాహో” వచన అవసరాలను తెలుపు. బిద్దులు (కొత్త పోకడల) నుండి ముల్లోహిదీన (నాస్తికుల) నుండి ముమ్మల్ వేరుచేసి ఖుర్జాన్ హదీసు మరియు సహాల పథ్థతికి విధేయులను చెయ్యి. ఆమీన్, సుమ్మ ఆమీన్.

ఒ అభిరు దత్తవానా అనిలే హమ్మల్లాహో రబీలే అలమీన్.

సకలస్తోత్రాలు సర్వలోకాల ప్రభుతైన అల్లాహో కౌరకే.

సారాంశం

1. దైవేతర ఆరాధకులు, స్తోత్రాలు వాస్తవానికి షైతాన్ ఆరాధకులు.
2. షైతాన్ కలతలలో చిక్కుకుని కొందరు జంతువుల మరియు తమ ఆకారాన్ని పాడు చేసుకుంటున్నారు. పెద్ద పెద్ద ఆశల్లోపడి, షైతాన్ పన్నగాలకు చిక్కి నరకవాసులవుతున్నారు. (దివ్యభుర్జాన్ 4 : 117-121)
3. సంతానం విషయంలో దురాచారాలు మరియు పిర్చు పేరుల నుండి అల్లాహో అతీతుడు. (దివ్యభుర్జాన్ 7 : 190)
4. ధాన్యాన్ని, జంతువులను కేవలం అల్లాహో మాత్రమే సృష్టించాడు. అందులో దైవేతరుల భాగం తీస్తే (ఆలాంటి విషయంలో) అల్లాహో తన భాగంలో నిరపేక్ష పరుడు. (దివ్యభుర్జాన్ 6 : 136)
5. మొక్కబడుల పేర ఇష్టమొబ్బినట్లు జంతువులను దైవేతరుల పేర వదలి పెట్టిడం, వాటిని గౌరవించడం లాంటి వాటిని చేయడం అల్లాహోపై నింద మోపడమే. ఇది లహ్మదైవారాధనా ఆచారం. (దివ్యభుర్జాన్ 6:138)
6. దురాచారాలు మరియు హలాల్, హరామ్గా నిర్ణయించబడే ఆచారాలన్నీ అల్లాహోపై నిందలు మోపేవే. (దివ్యభుర్జాన్ 16:116)

7. రాజిఫలాల ప్రభావాలను నమ్మడం, రోజులను శుభము, అశుభమైనవిగా భావించడం, జోతిష్మృల మాటలను విశ్వసించడం వల్ల పిర్స్ (బహుదైవారాధన) ద్వారాలు తెరుచుకుంటాయి.
8. జోతిష్మృదు, మంత్రగాఢు, తాంత్రికుడు అందరూ తిరస్కారులే. వారి జోతికి వెళ్లేవాడు కూడా తిరస్కారి అవుతాడు.
9. విశ్వంపై సృష్టితాల ప్రభావం ఉంటుందని భావించేవాడి మరియు జోతిష్మృదిని విశ్వసించేవారి నలభై రోజుల నమాజు స్వీకరించబడదు.
10. శకునాలు చూడటం, ఏదైనా ప్రదేశాన్ని, రోజును, వ్యక్తిని అవశకునంగా భావించడం, రోగాన్ని స్వయతహోగానే అంటువ్యాధిగా భావించడం, ఒకరి విషయంలో ఏదైనా పనిని అపఖంగా భావించడం, అంటరానితనం, ఆపదలు అన్ని బహుదైవారాధనా భావనలే.
11. అల్లాహ్ యే అధికారం కలవాడు. దైవప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) ఆయన నమక్షంలో నిస్సహాయులు. అల్లాహ్ ఔన్నత్వం సృష్టితాల అంచనాలకు అందదు. తమ ఊహాగానాలతో అల్లాహ్ ఔన్నత్యాన్ని ఎవరూ చాటలేరు. ఆయన ఔన్నత్వంతో సింహాసనం (అర్బ్ పీరం) కూడా కంపిస్తుంది. ఆయన ఏమైనా చేయగలదు. ముహమ్మద్ (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) అల్లాహ్ వద్ద అనుమతి తీసుకున్న తరువాతే సిఫారసు చేస్తారు. కనుక అల్లాహ్ దైవత్వంలో దైవప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) భాగస్వామ్యం స్థారించేలా ఉన్న పదాలు కలిపి ఉపయోగించకూడదు.
12. అల్లాహ్తో సంబంధం స్పష్టమయ్యే పేర్లు ఉత్తమమైన పేర్లు.
13. అల్లాహ్ ఔన్నత్యాన్ని చాటే పదాలు వేరే వారి కోసం వినియోగించకూడదు. ఉదాహరణ కు: రాజుధిరాజు (పౌనాద్ పార్వత్) అధికారులకు అధికారి మొదలగునవి.
14. అల్లాహ్ సాంత గుణాల్లో ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) భాగస్వామ్యం ప్రస్నంచమయ్యే వాక్యాలను కూడా పలుకకూడదు.

15. దైవతరులపై ప్రమాణం చేయడం బహుదైవారాధన. ఒకవేళ అనాలోచితంగా నోటి నుండి వెలువడితే పశ్చాత్తాపం చెందాలి.
16. దైవతరుల పేర మొక్కోవడం, అస్తానాల వద్ద అల్లాహ్ పేరు మీద బలివ్యడం తీర్థాలు మొదలగు వాటిల్లో పాల్గొనడం పిర్స్.
17. సజ్దహ్ (సాష్టాంగపదుడటం) అల్లాహ్ కోసం ప్రత్యేకం. ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం)ను కేవలం గౌరవించాలి. మహాత్ములు బ్రతికున్నా, చనిపోయినా వారిని కేవలం గౌరవించాలి.
18. ఎవరిని ‘నా దాసుడు’ అని అనకండి. దాస్యనంబంధాలను దైవతరుల కోసం ఆపాదించకండి. మిమ్మల్ని మీరు అన్ని చేయగల అధికారి, దాత అని అనిపించుకోకూడదు.
19. క్రిష్టవులకు మాదిరిగా ప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం)ను కీర్తించడంలో అతిశయనికి పాల్గొదుకూడదు. ఆయన(సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) గౌప్యతనం దాస్యత్వాన్ని, దైవత్వంలో కలపకూడదు.
20. సయ్యద్ అంటే సర్వాధికారి, స్వయంపుత్తికలవాడు అని అర్థం. ఇవి అల్లాహ్ సాంత గుణాలు. సయ్యద్ పదానికి సద్గురు అనే అర్థం కూడా ఉంది. ఆది సృష్టితాల గుణం.
21. చిత్రపటాలను గీయడం, వాటిని శుభప్రదంగా భావించి పెట్టడం వాటిని గౌరవించడం బహుదైవారాధన. అలా చేయడం వల్ల శుభాల దైవదూతాలు ఇణ్లల్లో ప్రవేశించరు.
22. చిత్రకారుడు ప్రవక్త(సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) హంతకుని మాదిరిగా పాపా త్వుడు. ఎందుకంటే అతను దైవత్వవాది. ధూర్ఘుడు.
23. దైవప్రవక్త (సల్లల్లాహు అలైహి వ సల్లం) దైవదౌత్య స్థాయి కంటే దాస్యత్వ స్థాయినే ఇష్టపడేవారు.

ఈ క్రింది ప్రశ్నలకు జవాబులు త్రాయండి.

1. ఆచారాలలో పిర్స్ గురించి రాయండి?
2. కొందరు విగ్రహాల పూజారులు. వీళ్ల వాస్తవికత ఏమిటి?
3. వ్యవసాయం మరియు పశువుల వ్యవహారాలలో పిర్స్ ఆచారాలను గురించి వ్రాయండి?

4. కొన్ని మొక్కబడులు పురుషులకు సమ్మతం, మరికొన్ని మొక్కబడులు స్త్రీలకు సమ్మతం ఇది. అల్లాహ్ పై అసత్యాన్ని ఆపాదించడం కాదా? దీన్ని గురించి వివరంగా రాయండి.
5. నక్కత్రాలు మనిషిపై లాభనష్టాల ప్రభావం చూపేదతాయా?
6. జ్యోతిష్యాధు, మాంత్రికుడు, అవిశ్వాసి గురించి ఇస్లాం ఏం చెబుతుంది?
7. జ్యోతిష్యం, ప్రశ్నశాస్త్రంపై విశ్వసించడం ఎలాంటిది?
8. శకునాల గురించి ఇస్లాం ఏం చెబుతుంది?

2. తపోష్యలను గుర్తించండి

1. అల్లాహ్ పై ప్రమాణం చేసేలాగా ఇతరులపై ప్రమాణం చేయడం ఇర్కు అవుతుంది ()
2. దైవ ఇచ్ఛ, ప్రవక్త ఇచ్ఛ వేరు వేరు ()
3. ప్రవక్తలకు సాష్టాంగం (సజ్దహా) చేయడం సమ్మతం ()
4. ప్రవక్తలందరూ నిస్సహాయులే ()
5. ఎవరినైనా “దాసుడు” లేదా “దాసి” అనడం సమంజనం ()

3. ఖాళీలను పూరించండి

1. సయ్యద్ మొదటి అర్థం.....రెండవ అర్థం.....
2. ఫోరమైన.....పొపాల్లో
ఒకటి.....ఉన్నది.
3. అల్లాహ్కు అత్యంత ఇష్టమైన పేర్లు (1)
మరియు (2).....
4. జ్యోతిష్యాధు, మాంత్రికుడు, తాంత్రికుణ్ణి నమ్మేవాడు.....
5. శకునాలను నమ్మడం.....

